

I. 26. 2.

ΕΥΝΑΠΙΟΥ

ΤΟΥ ΣΑΡΔΙΑ-

ΝΟΥ ΒΙΟΙ ΦΙΛΟΣΟ-

ΦΩΝ ΚΑΙ ΘΡΗΣΙΩΝ.

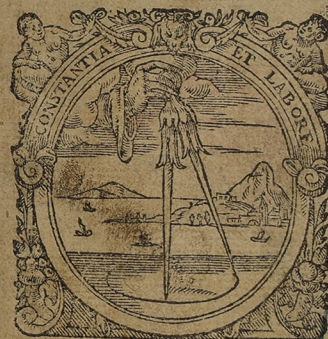
~~I. 26. 2.~~

~~I. 26. 2.~~

E bibliotheca Ioan. Sambuci

Pannonij Tirnauiensis.

I. 26. 2.

~~I. 26. 2.~~

ANTVERPIÆ,

Ex officina Christophori Plantini.

CLD. ID. LXVIII.

Inscriptus Catat. Coll. Esnan. Sonst. Iose.

I. 26. 2.
ΕΥΝΑΠΙΟΥ

ΤΟΥ ΣΑΡΔΙΑ-
ΝΟΥ ΒΙΟΙ ΦΙΛΟΣΟ-

ΦΩΝ ΚΑΙ ΓΡΑΨΑΝ.

~~I. 26. 2.~~ ~~p. 182.~~
E bibliotheca Ioan. Sambuci
Pannonij Tirnauiensis.

I. 26. 2.

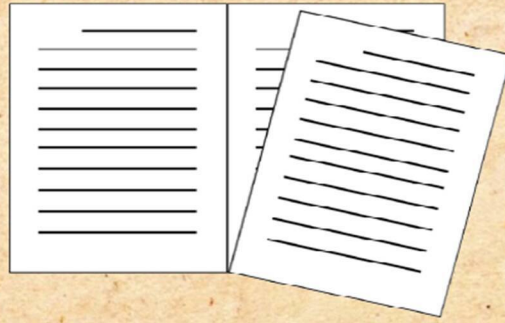

~~I. 26. 2.~~

ANTVERPIÆ,
Ex officina Christophori Plantini.
CLD. ID. LXVIII.

Inscriptus Catat. Coll. Socran. Socran. 1850.

W woluminie kolejno współprawne sygnatury:

SD 3627 I

SD 3628 I

SD 3629 I

SD 3630 I

Εὐαγγέλιον

Ἰωάννου

ἀποστόλου

ἡσυχίου

ἐκ τοῦ 15ου αἰ.

2.

b.d

Mo1615

Dar Kuratorj. Okr. Szk. Pozn.
Z księgozb. Gimn. im. M. Magd.
w Poznaniu. 1930.

17

17

N. 7.

p. 133

I. 26. D.
ΕΥΝΑΠΙΟΥ

ΤΟΥ ΣΑΡΔΙΑ-
ΝΟΤ ΒΙΟΙ ΦΙΛΟΣΟ-

ΦΩΝ ΚΑΙ ΘΕΦΙΣΩΝ.

~~I. 26. D.~~

~~p. 182.~~

E bibliotheca Ioan. Sambuci
Pannonij Tirnauiensis.

I. 26. D.

~~I. 26. D.~~

ANTVERPIÆ,
Ex officina Christophori Plantini.
CLO. IO. LXVIII.

Inscriptus Catat. Coll. Esnan. Sord. 1850.

SD 3627.1.12, I
1101015

1934. 1162

ΕΥΝΑΠΙΟΥ ΒΙΟΙ

Φιλοσόφων καὶ Θεφισάν.

ΕΝΟΦΩΝ ὁ φιλόσο-
φος, ἀνὴρ μόνῃ δὲ
ἀπάντων φιλοσόφων
ἐν λόγοις τε καὶ ἔρ-
γοις φιλοθεΐαν κο-

μίζας· τὰ μὲν ἐν λόγοις, ἔστι τε καὶ ἐν
γράμμασι, καὶ ἡδυκὴν ἀρετὴν γράφει·
τὰ δὲ ἐν πράξεσιν τε ἦν ἀρεῖς· ἀλλὰ ἔ-

¹ * ἐγένεα στρατηγούς τοῖς ὑποδείγμασιν. ὁ
γούν μέγας Αλέξανδρος, ὅς κ' ἀν' ἐγένε-
το μέγας, εἰ μὴ Ξενοφῶν καὶ τὰ πάρεργα
φησὶ δεῖν τῶν σπουδαίων ἀνδρῶν ἀνα-
γράφειν· ἐμοὶ δ' ὅς κ' εἰς τὰ πάρεργα τῶν
σπουδαίων ὁ λόγος φέρει τὴν γραφὴν,
ἀλλ' εἰς τὰ ἔργα· εἰ γὰρ τὸ παίγνιον
² τ' ἀρετὴ ἀξίον * λόγον, ἀσεβοῖτο ἀν' πάν-

τως τὸ σπασδαζόμενον σιωπώμενον· δια-
 λεχθήσε') ὃ ὁ λόγος τοῖς ἐντυγχάνειν
 βουλομένοις, οὔτε περὶ πάντων ἀσφα-
 λῶς (εἰ γὰρ πάντα ἀκριβῶς ἦν ἀναλέ-
 γεας) οὔτε ἀποκρίνων ἀλλήλων φιλο-
 σόφοις ἀρίστοις καὶ ῥήτορας· ἀλλὰ ἡθεὶς
 ἐκάσῳ τὸ ἐπιτήδευμα· τὸ δ' ἀρεστὸν
 ὅτι οὖν εἰς ἀκρον ὁ γραφόμενος ὑπὸ
 τοῦ λόγου, πᾶν βουλομένῳ ταῦτα δικά-
 ζειν, ἐκ τῶν ὑποκειμένων σημείων κα-
 ταλιμπάνει· βούλειαι μὲν γὰρ ὅταυτα
 γράφειν, καὶ ὑπομνήμασιν ἀκριβέσιν
 ἐντετύχηκεν. διὲν ὦν ἢ διαμαρτάνων
 τὴν ἀληθείας, ἐφ' ἑτέρους ἀναφέρει τὸ
 αἰμάρτημα, ὥσπερ ἀγαθός τις μαθη-
 τὴς κακῶν τετυχηκὼς διδασκάλων· ἢ
 *κατηγοριῶν ἀλήθειαν ἔχει. καὶ τοῦτο ἡγου-
 μένους ἀξίου θαύματος. καὶ τὸ γε ἴδιον
 ἔργον αὐτοῦ καθαρὸν εἶη καὶ ἀμώμη-
 τον·

τον· ἀκολουθήσαντες οἷς ἀκολουθεῖν
 παροῖται. ἐπεὶ ὁλίγοιτε ἢ πολυτελῶς
 ἐλάχισοι ἡντες ἦσαν. ¶ περὶ τούτων γρά-
 φοντες, ἵνα τούτο εἴπῃ τις μόνον, οὔτε γὰρ
 ἀπὸ τῶν πρότερον γραφέντων λήσεται
 οὐδ' ἐντυγχάνοντας, ἔτε τὰ ἐξ ἀκοῆς
 ἐς τόνδε καθέκοντα τὸν χρόνον. ἀλλ' ἀμ-
 φοτέρῃς ἀποδοθήσεται τὸ πρέπον. τῶν
 μὲν γεγραμμένων κινηθῆναι μηδέν· τὰ
 δ' ἐκ τῆς ἀκοῆς ὑπὸ τῷ χρόνῳ κατασιό-
 μωρα καὶ μεταβάλλοντα, διαπῆξαι ἐ-
 σπρίξαι τῇ γραφῇ πρὸς τὸ σαπῖμον καὶ
 μονιμώτερον.

Οἱ πνεις τὴν φιλόσοφον ἱστορίαν
 ἀνελέξαντο.

Τὴν φιλόσοφον ἱστορίαν καὶ οὗτοι τῶν
 φιλοσόφων * ἀνάγων βίους, πορφύριος
 ἐρωτίων ἀνελέξαντο. ἀλλ' ὁ μὲν πορ-
 φύριος οὕτω * συμφᾶν εἰς πλάτων' ἐτε-

λεύκῃ καὶ σκείνου χρόνους. Σωτίων δὲ,
 καὶ καταβάς φαίνε')· καί τι γε ὁ Πορ-
 φύειτο ἦν νεώτερος· τῆς δὲ ἐν τῷ
 μέσῳ φορέας, φιλοσόφων τε ἀνδρῶν
 καὶ ὁριζῶν ἀδιηγίτου γηρομένης κα-
 τὰ τὸ μέγεθος καὶ τὸ ποικίλον τ' ἄρε-
 τῆς· Φιλόστρατος μὲν ὁ Λήμνιος ἐδὺ-
 τῶν δέξισαν * ὅς ἀποδρομῆς μετ' ἡμέ- 6
 ρας * παρέπλυσεν βίους· φιλοσόφων δ' ἡ
 εὐδεὶς ἀκρεβῶς ἀνέγραψεν ἐν οἷς Αμ-
 μωνίος τε ἦν ὁ ὅς Αἰγύπτου, Πλατάρχης
 τοῦ θειοτάτου γεγονὸς διδάσκαλος· Πλα-
 τάρχος τε αὐτὸς, ἡ φιλοσοφίας ἀπά-
 σης ἀφροδίτη καὶ λύρα, Ευφράτης τε ὁ
 ὅς Αἰγύπτου καὶ Δίων ὁ ἐν Βιθυνί-
 ας, ὃν ἐπεκάλουεν χρυσόσομον· Απολ-
 λωνίος τε ὁ ἐν Τυάων, ὁ δὲ φιλόσο-
 φος, ἀλλ' ἦν τὶ θεῶν τε ἔκ ἀνθρώπου μέ-
 γον· τὴν γὰρ Πυθαγόρειον φιλοσοφίαν
 ζηλώσας,

ζηλώσας, πολὺ τὸ θεϊότερον καὶ ἐνερ-
 γὸν κατ' αὐτὴν ἐπεδείξατο· ἀλλὰ τὸ
 μὲν ἐς τῷτον ὁ Λήμνιϑ' ἐπετέλεσε Φι-
 λόκρατ' ὁ βίον Ἐπιγράψας Ἀπολ-
 λωνίου τὰ βιβλία, δέον Ἐπιδημίδου
 8 * ἐς ἀνθρώπου θεὸς καλεῖν· Καρνεάδης
 δὲ ἦν κατὰ τούτους ὃν χρόνους, καὶ
 9 Ἰῶν κατὰ * κυνισμῶν ὅκ' ἀφ' αὐτῆς, εἰ-
 ῖνα καὶ κυνισμοῦ χρόνον ποιήσο-
 θαι, πρὸς οἷς ἦν Μουσώνιϑ' καὶ Δημή-
 τριϑ' καὶ Μένιπῳϑ', καὶ ἕτεροι γε ἱ-
 νες· οὗτοι δ' ἦσαν Ἐπιφανέστεροι. τού-
 των δὲ σαφεῖς μὲν ἔσ' ἀκριβεῖς ὅκ' ἦν
 10 * ἀνωρεῖν ὃν βίους, ἅτε μηδενὸς ἐγχε-
 γραφότηϑ', ὅσα γε ἡμᾶς εἰδέναι, ἱκα-
 νοὶ δὲ αὐτῶν ἦσαν τε καὶ εἰσι βίοι τὰ
 γράμματα, τοσαύτης ἀνάμεσα παι-
 δείας καὶ θεωρίας, ἐς τε ἡθικὴν ἀρετὴν,
 καὶ ὅση πρὸς τὴν τῶν ὄντων διήρατο ἔσ'.

ἀνέβλεψε φύσιν, τὴν ἀγνοίαν τῶν δυνα-
 μένων ἀκολουθεῖν, ὡς ἀχλὺν ἵνα σκε-
 δάτασα. αὐτίκα οὖν ὁ θεασπέσιος πλού-
 ταρχος, τόντε ἑαυτοῦ βίον ἀναγρά-
 φει τοῖς βιβλίοις ἐνδιεσπαρμένως, καὶ
 τὸν ἔδιδασκάλου· ἢ ὅτι γε αἰμῶνιός
 ἀθήνησιν ἐτελεύτα * ἔβιον περσείπων· 11
 καὶ τοῖ γε τὸ κάλλισον αὐτοῦ τῶν συγ-
 γραμμάτων εἰσιν ὅ καλέμφοι πα-
 ράλληλοι βίοι τῶν ἀρίστων καὶ ἔργα καὶ
 πρᾶξεις ἀνδρῶν· ἀλλὰ τὸ ἴδιον καὶ τοῦ δι-
 δασκάλου καὶ ἑκάστων τῶν βιβλίων * ἕκα 12
 τάσπειρεν· ὥστε, εἴ τις ὀξύδερκοίη περὶ
 ταῦτα, καὶ ἀνιχνεύων καὶ τὸ περσείπιον
 καὶ φαινόμενον, ἔσσωφρόνως τὰ καὶ μέ-
 ρος ἀναλέγοιτο, δύνασθαι πλεῖστα τῶν
 βεβιωμένων αὐτοῖς εἰδέσθαι· λουκιανὸς δὲ
 ὁ ἐκ σαμοζάτων, ἀνὴρ σπουδαῖος ἐς
 τὸ γελασθῆναι, δημῶνακτος φιλοσό-
 φου

Φου κατ' ἐκείνοις οὐτ' χρόνοις βίον ἀνέ-
 γραψεν· ἐν ἐκείνῳ τε τὰ βιβλίῳ ἢ ἄλ-
 λοις ἐλαχίστοις δι' ὅλου σπουδάζας· ἐ-
 ταῦτα γε εἰς μνήμην ἐγὼ τίθεμαι, τοῦτο
 σωορῶν ὅτι τὰ μὲν ἔλαθεν ἴσως ἡμᾶς,
 τὰ δ' οὐκ ἔλαθεν· ἐκείνου δ' ἐπεὶ πολ-
 λὴν ποιούμεθα φροντίδα ἢ σπουδὴν,
 τοῦ συνεχῆ καὶ περὶ γεγραμμένῳ εἰς
 ἀκρίβειαν ἱστορίαν ἵνα λαβεῖν ἔσται φιλοσό-
 φου καὶ ῥητορικοῦ βίου τῶν δριῶν ἀν-
 δρῶν. εἴτε οὐ τυγχάνων τ' Ἰππιδυμίας,
 ταυτὸν ἢ τοῖς ἐράσιν ἐμμανῶς ἐπε-
 φλέκτως ἐπαθόν. ἢ γὰρ ἐκείνοι, τὴν μὲν
 13 ἐρωμένῳ αὐτὴν ὁράντες, ἐπεὶ *περίψεκ-
 τον ἐν τῷ φαινομένῳ κάλλος, κάτω, νεύ-
 ουσιν ἰδεῖν ἔξαθενούντες, ἐπεὶ λαμ-
 πόμῃροι· εἰάν τ' ἐπέδilon αὐτοῖς ἢ πλόκιον
 14 ἢ ἐλλόβιον ἰδῶσιν, *ἐκείνας καταθα-
 ρούντες, τὴν ψυχὴν τε τῇ ὁψι περσα-
 φιάσι,

Φιᾶσ, καὶ κατατήκονται πρὸς τῷ θεᾶ-
 ματι, τὰ σύμβολα, τὸ κάλλους μᾶλ-
 λον ἢ τὸ καλὸν ὅραϊν ἀνεχώρητοι, ἔ-
 * σέργοντες. κατὰ πρὸς ταύτῃ ἐξώρ- 15
 μησα τὴν γραφὴν, ὅσα ἢ κατὰ ἀκο-
 ῆν, ἢ κατὰ ἀνάγνωσιν, ἢ κατὰ ἰσορίαν
 τῶν κατ' ἐμαυτὸν ἀνδρώπων μὴ παρ-
 ελθεῖν σιωπῇ καὶ βασιλῆως. ἀλλ' εἰς
 ὅθι οἰόντε ἦν ἀληθείας πρόσδυρα καὶ
 πύλας περὶ κληῖδα παρὰ δούνα
 τοῖς μὲν ταῦτα ἢ βουλομένοις ἀκούειν,
 ἢ δυναμένοις ἀκολουθεῖν πρὸς τὸ κάλ-
 λισον. ἔχε μὲν οὖν διακοπὴν πινὰ καὶ
 ῥῆξιν ὁ χεὶρ ὅτι διὰ τὰς κοινὰς συμ-
 φορὰς. * τρίτη δὲ ἀνδρῶν ἐγένετο φο- 16
 ρὰ. ἡ μὲν δευτέρα μετὰ τὴν Πλάτω-
 νος πᾶσιν ἀφθκῆς ἀνακεκήρυκται, ὅ-
 τι κατὰ τοῦ Κλαυδίου καὶ Νέρωνος,
 αὐτὸν γὰρ ἀθλίους καὶ ἐναισιόους αὐτοὺς
 γρά-

γράφειν· οὐτε δὲ ἤδω Θ περὶ Γάλ-
 βω, Βιτέλλιον, Οἰθωνα, Οὐέσπασιανὸς
 δὲ ἐπὶ τούτοις καὶ Τίτῳ, καὶ ὅθι με-
 τὰ Τύτους ἤρξω, ἵνα μὴ τυτο σπου-
 δάζειν δόξωμεν· πλὴν ἑπιτρέχοντί γε
 καὶ σινελόντι εἰπεῖν, τὸ τῶν ἀρίστων φι-
 λοσόφων γένεσθαι καὶ εἰς Σέβητην διέτι-
 17 νεν, ἀλλὰ* ἐντυχές γε ὑπάρχει τοῖς
 βασιλεῦσι κατὰ τὴν συγγραφὴν ὅτι τὸ
 κατ' ἀρετὴν ὑπερέχον ἀριθμεῖται τῷ
 κατὰ τὴν τύχην, νεμεσᾶν δὲ μηδὲ
 εἰς εἶγε καὶ ἡμεῖς οὕτως ἀναγράφω-
 μεν ὅτι χρόνοις, ἀφ' ὧν γε ἦν δυνατόν
 συντεκμησιάζεσθαι ἢ πείθεσθαι τὴν
 περὶ σήκουσαν ἀρχὴν, διὰ τούτων εἰς τὸν
 λόγον ἑπιεσόμεθα.

ΠΛΩΤΙΝΟΣ.

Πλωτῖνος ἦν ἐξ Αἰγύπτου φιλόσο-
 φος· τὸ ἐξ Αἰγύπτου νυν γράφω, ἕτην
 πατρί-

πατρὶδα παροδήσω, *λυκω τούτῳ οὐνο- 18
 μάζουσι καί τοι γε ὁ θεσπέσιος φιλό-
 σοφος πορφύρεος τούτῳ ὅκ' ἂν ἐγρα-
 ψε, μαθητὴς τε αὐτοῦ εἶναι λέγων, ἔ-
 σωεχολακέναι τὴν βίον ἀποδυταί, ἢ τὴν
 πλείστον τούτου, πλωτίνου θερμοὶ βωμοὶ
 νῦν, καὶ τὰ βιβλία οὐ μόνον τοῖς πεπα-
 δευμένοις διὰ χειρὸς ὑπὲρ τοῦ πλατω-
 νικῶν λόγους, ἀλλὰ ἔτι πολὺ πλῆθος
 εἰάν τι ᾤσασθαι δογματῶν, ἐς αὐτὰ
 κάμπιεν) τὴν βίον αὐτοῦ, πάντα πορ-
 φύρεος ἰξήνεγκεν, ὥς οὐδένα οἶοντε ἦν
 πλέον φέρειν· ἀλλὰ ἔτι πολλὰ τῶν βιβλί-
 ων ἐρμηνεύσας αὐτοῦ φαίνεν). αὐτοῦ δὲ
 πορφυρίου βίον ἀνέγραψεν ἔδ' εἰς, ὅσα
 γε εἰς ἡμᾶς * εἰδέν· ἀναλεγομένῳ δὲ ἐκ 19
 τῶν δοθέντων κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν ση-
 μείων, τὰ αὐτὰ ὑποῆρχε τὰ περὶ αὐτὸν.

Πορ-

ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ.

Πορφυρίῳ τύρῃς μὲν ἦν πατέρις ἢ
 πρώτη τῶν ἀρχαίων Φοινίκων ἢ πόλις· ἢ
 πατέρες δ' οὐκ ἄσημοι. τυχὼν δ' ἔρωτος
 ηκέσης παιδείας, ἀνά τε ἔδραμε ροσού-
 τον καὶ ἐπέδωκεν, ὡς λογίνου μὲν ἦν ἀ-
 κροατῆς· καὶ ἐκόσμη τὴν διδασκαλίαν
 ἐντὸς ὀλίγου χρόνου· λογίνῃ δ' κατὰ
 τὸν χρόνον ἐκείνον βιβλιοθήκη τις ἦν ἐμ-
 20 ψυχος, ἢ ᾧ πατρὶς * μουσεῖον, ἐκρί-
 νειν γε οὗτο παλαιὰς ἐπετέτακτο· κατὰ
 πρὸ ἐκείνου πολλοὶ ἴνες ἕτεροι· ἐκ
 21 ἐκ καρίας διονύσιον * πᾶν δ' ἀριδηλό-
 τερος· μάλ' ἢ καὶ τὴν σύρων πόλιν
 ὁ πορφύρεος ἐκαλεῖτο τὰ πρῶτα. τοῦ-
 τὸ δ' ἐδύναται βασιλέα λέγειν, πορφύ-
 ρειον δ' ἐαυτὸν ὠνόμασε λογίνῃ, ἐς τὸ
 22 * βασιλικὸς τ' ἐδῆτος παράσημον τὴν
 23 ᾧ ᾧ ᾧ * Ἰππικῆς· πρὸς ἐκεί-
 νῳ δ' ἡ

νω δὲ τὴν ἄκραν ἐπαιδεύετο παιδείῳ,
 γραμματικῆς τε εἰς ἄκρον ἀπάτης * ὥ-²⁴
 σπερ ἀφικόμενος ἢ ῥήτορικῆς· πλὴν ὅθι
 οὐκ ἐπ' ἐκείνῳ ἐνόησε· φιλοθφίας τε
 πᾶν εἶδος ἐκμαθόμενος. ἦν γὰρ ὁ Λογί-
 νος μακρῶν τότε ἀνδρῶν τὰ πάντα
 ἄριστος· ἢ τῶν * βιβλίων τε αὐτῶν πο-²⁵
 λὺ πλῆθος φέρεται· καὶ τὸ φερόμενον
 θαυμάζεται. Ἐεί τις καλέγνωινός τῶν
 παλαιῶν, οὐ τὸ δοξαζέειν ἐκράτει πρό-
 τερον, ἀλλ' ἢ Λογίνου πάντως ἐκράτει
 κρίσις· οὕτω γ' ἀχθεῖς τὴν πρώτην παι-
 δεῖαν, Ἐῦπο πάντων ἀποβλεπόμενος,
 τὴν μεγίστην Ρώμῃ ἰδεῖν ἐπιθυμή-
 σας, ἵνα κατάχῃ διὰ θφίας τὴν πόλιν,
 ἐπειδὴ τάχιστα εἰς αὐτὴν ἀφίκετο, καὶ
 τῷ μεγίστῳ Πλωτίνῳ σωῆλθεν εἰς ὁμι-
 λίῳ, πάντων ἐπελάθετο τῶν ἄλλων,
 καὶ προσέθετο φέρων ἑαυτὸν ἐκείνῳ·
 ἀκορε-

ἀκορέσως δὲ τῇ παιδείας ἐμφορούμε-
 26 νος, καὶ τῶν πηγαίων ἐκείνων καὶ *τε δι-
 27 ασμένων λόγων, χρόνον μὲν ἵνα * εἰς
 τὴν ἀκρόασιν, ὡς αὐτὸς φησιν· εἶτα ὑπὸ
 τῶν μεγέθους τῶν λόγων νικώμεθα, τό-
 τε σῶμα ἔτι τὸ ἀνθρώπου εἶναι ἐμίση-
 5 σε· καὶ διαπλεύσας εἰς Σικελίῳ, τὸν
 πορθμὸν καὶ τὴν χάριδιν, ἥπερ Οδυσσεὺς
 ἀναπλεύσαι λέγεται, πόλιν μὲν οὔτε
 ἰδεῖν ὑπέμεινεν, οὔτε ἀνθρώπων ἀκού-
 4 ραι φωνῆς, οὕτω τὸ λυπούμενον αὐτῷ
 καὶ ἡδόμενον ἀπέθετο· σωτήνας δ' ἐπὶ
 28 *λύβαιον ἑαυτὸν (τὸ δὲ ἐς τῶν τριῶν ἀ-
 κρωτηρίων τῇ Σικελίᾳ τὸ πρὸς Λιβύῳ
 ἀνατεῖνον καὶ ὄρεων,) ἐκεῖτο κατασένων
 καὶ δ'ποκαρτερῶν, τροφὴν τε οὐ παροσιέ-
 29 μενος, καὶ ἀνθρώπων * ἀλεείνων πάντων·
 οὐδ' ἀλλυσοσκοπίην ὁ μέγας εἶχε Πλωτῆ-
 νος ἐπὶ τέτρως, ἀλλὰ καὶ πόδας ἐπόμενος.

ἢ τὸν

ἢ τὸν πεφευγότα νεανίσκον * ζητῶν, Ἰπ-30
 τυγχάνει * μένω, ἔ λέγοντες πρὸς αὐτὸν, 31
 ἡυπόρρηξε τὴν ψυχὴν ἀνακαλουμένων
 ἄρρηδείπιας δὲ σώματ' ἔ μέλλουσαν, 32
 καὶ τὸ σῶμα ἔρρωσεν ἐς κατὰ χὴν τὴν ψυ-
 χῆς· καὶ ὁ μὲν ἔμπνοις τε ἦν ἔ διανίστα-
 τ'· ὁ δ' ὅτ' ῥηθέντας λόγους εἰς βιβλίον
 κατέθετο τῶν γεγραμμένων· τῶν δ' Φι-
 λосоφῶν τὰ ἀπόρρητα καλυπτόντων ἀ-
 σαφεία, κατὰ περ τῶν ποιητῶν τοῖς μύ-
 θοις, ὁ πορφύρεος τὸ φάρμακον τὸ λα-
 φηνείας ἐπαινέσας καὶ διὰ πείρας γευσά-
 μενος, ὑπόμνημα γράψας, εἰς φῶς
 ἤγαγεν· αὐτὸς μὲν οὖν ἐπὶ τὴν ῥώμην
 ἐπανῆλθε, καὶ τὸ περὶ λόγους εἶχετο σω-
 δῆς, ὥς * παρεῖν, ἔ εἰς τὸ δημόσιον κατ' 33
 ἐπίδειξιν· τὸ δ' πορφυρίου * κλέος εἰς πλῶ 34
 τῖνον πᾶσα μὲν ἀγορὰ, πᾶσα δ' ἡ πληθὺς
 ἀνέφερεν· ὁ μὲν γὰρ πλωτὴν τῷ τότε τῆς
 ψυχῆς

Ψυχῆς ἔρανίῳ ἔ τὰ λυξία καὶ αἰνιγμα-
 τώδει τῶν λόγων βαρὺς ἐδόκει καὶ δυσή-
 κοτος· ὁ δὲ Πορφύριος ὥσπερ ἐρμαιϊκή
 ἵς σειρά, καὶ πρὸς ἀνθρώποις Ἰππινεύς (κα-
 διὰ ποικίλης παιδείας, πάντα εἰς τὸ εὖ-
 γνωστον καὶ καθαρόν ἔξηγγελλεν· αὐτὸς
 μὲν οἷον φησὶ νέος δὲ ὢν ταῦτα ἴσως ἔγρα-
 φεν ὡς ἔοικεν, Ἰππιτυχεῖν χερσηρίῳ μὴ-
 δὲν ἰσῶν δημοσίων· ἐν δὲ αὐτῷ τῷ βιβλίῳ
 καταγράφει· καὶ μὲν ταῦτα ἄλλα πρᾶγ-
 ματεύει) πολλὰ, ὅπως καὶ τῶν ποιητῶν
 ἴην Ἰππιμέλειαν· φησὶ δὲ καὶ δαιμονίον ἵνα
 φύσιν ἀπὸ λουτροῦ ἵναι διώξαι καὶ ἐκ-
 35 βαλεῖν. * καυσάνθα τούτον ἔλεγον ὁ
 Ἰππιχώριος· συμφοιτῆται μὲν οἷον (ὡς
 αὐτὸς ἀναγράφει) κράτιστοι ἵναις ὑπὸ ἡρ-
 36 χον Ωρεγένους τε ἔ * Αμέτριος καὶ Ακυ-
 λῖνος, καὶ συγγράμματα γε αὐτῶν περὶ
 σώζει· λόγος δὲ αὐτῶν ἐδὲ εἰς πολὺν ὥ
 B τὸ αὐτό-

τὸ ἀκύθηρον· * καὶ τὰ δόγματα ἔχει καλῶς 37
 ὁ Ἰππικέτης τοῖς λόγοις· ἀλλ' ὅγε Πορ-
 φύριος ἐπαινεῖ σὺν ἀνδράσι τὸ δεινότητι,
 πᾶσαν μὲν αὐτὸς ἀνατρέχων χάριν· μό-
 νος δ' ἀναδελφεὺς ὁ κηρύττων τὸν διδάσκα-
 λον, ὃς δὲν ἡ παιδείας εἶδος ὡς ἀλελοιπῶς.
 Ἐστὶ γοῦν δύστηνος καθ' ἑαυτὸν ὁ θαυ-
 μάσαι τι πλεῖον ἐς τῶν ἐσπεύδασμένων·
 πότερον γὰρ εἰς ὕλην * ῥητορικῆς τείνοντα, 38
 ἢ τὰ εἰς γραμματικὴν ἀκρίβειαν φέρον-
 τα· * ἢ ὅσα τῶν ἀριθμῶν ἤρτη, ἢ ὅσα νεύει 39
 πρὸς γεωμετείαν, ἢ ὅσα πρὸς μουσικὴν
 ῥέπει. τὰ δ' εἰς φιλοσοφίαν, ὃς δὲ τὰ πε-
 ρὶ λόγους * κατάλωκτον, ἔτε τὸν οἰκεῖον 40
 ἐφικτὸν λόγον· τὸ δὲ φυσικὸν ὁ θεουργὸν
 τελεταῖς ἀφείδω καὶ μυστηρίοις· οὕτω
 * παντομίγας τι πρὸς ἅπασαν ἀρετὴν ὁ 41
 αἰνῆς αὐτὸς χεῖμα ἢ γέγονε· καὶ τὸ
 κάλλος αὐτῶν λόγων αἰνῆς μᾶλλον ἢ
 τὰ δόγ-

7 τὰ δόγματα πλέον εἰς αὐτὰ ἀπιδὼν ἢ τὴν
 42 δύναμιν ἔξ λόγου· * γάμος τε ὁμιλήσας
 φαίνε· ἢ πρὸς Μάρκελλάντῃ αὐτοῦ γυ-
 ναῖκα χρομένῳ, βιβλίον φέρεται· ἢν
 φησὶν ἀγαγέας, καὶ ταῦτα ἔχει πεντε-
 μητέρα τέκνων, ἔχ' ἵνα παῖδας εἴς αὐτ'
 ποιήσεται, ἀλλ' ἵνα ὁ γεγονότες παι-
 43 δείας τύχωσιν· * εἰς φίλῃ γ' ἦν αὐτοῦ τῇ
 γυναικὶ τὰ τέκνα πρὸς πάρχαντα· φαίνε-
 ται δὲ ἀφικόμενος εἰς γῆρας βαθύ· πολ-
 λὰς γοῦν τοῖς ἤδη περὶ πεπραγμάτων-
 μένοις βιβλίοις θεωρίας ἐναντίας κα-
 τέλιπε, περὶ ὧν οὐκ ἔστιν ἕτερόν τι δο-
 ξάζειν, ἢ ὅτι προῖων ἕτερα ἐδόξασεν·
 ἐν Ρώμῃ δὲ λέγεται μεταλαχῆν τὸν
 βίον· κατὰ τοῦτοις ἦσαν οὖν χερόνους
 καὶ τῶν ῥητορικῶν ὁ ἐπ' Αθήνησι περ-
 44 εῳτες Παῦλος τε καὶ Ανδρόμαχος
 ἐκ Συρίας· τοὺς τε χερόνους * ἐς Γάλλι-

ἦν δὲ καὶ Κλαύδιον εἰκάζειν συνέβαινεν, Τά-
κλιόν τε καὶ Αὐρηλιανόν τε * Πρόκον· καθ' ⁴⁸
ἐς ἣν καὶ Δέξιππος ὁ τὴν χρονικὴν ἱστορί-
αν συγγράψας, ἀνὴρ ἀπάσης παιδείας
τε καὶ δυνάμεως λογικῆς ἀνάπλεως.

ΙΑΜΒΛΙΧΟΣ.

Μετὰ τέττας ὀνομαστότατος Ἐπιγί-
νεται φιλόσοφος Ἰάμβλιχος, ὃς ἦν
καὶ κατὰ γένος μὲν Ἐπιφανῆς, καὶ τῶν ἀ-
βρώων τε τῶν εὐδαιμόνων. πατεῖς δὲ ἦν
αὐτὰ Χαλκίς· κατὰ τὴν κοίλῃ περὶ σα-
γορευομένῃ ἐστὶν ἡ πόλις. ὅδ' Ἀνατο-
λίῳ τῶν κατὰ Πορφύριον τὰ δεύτερα φε-
ρομένων συγγενόμενος, πολὺ γε ἐπέδω-
κε τε εἰς ἀκρὴν φιλοσοφίας ἠκμασεν·
εἶτα μετ' Ἀνατόλιον Πορφυρίῳ περὶ
θεῖς ἑαυτὸν, ὅσα ἔστιν ὅτι καὶ Πορφυρίῳ
διήνεγκεν, πλὴν ὅτι κατὰ τὴν σιωπῇ καὶ
δύναμιν τοῦ λόγου· ἔτε γὰρ εἰς ἀφροδίτην
αὐτῶν

- 46 αὐτῶν ἐς χάριν τὰ λεγόμενα * κέκα-
 πται· ἔτε ἔχει λευκότητά τινά, καὶ τὰ κα-
 θαρὰ καλωπίζεται. ἔμην ἐδὲ ἀσαφῆ
 παντελῶς τυγχάνει, ἐδὲ καὶ τὴν λέξιν
 ἡμαρτημένα, ἀλλ' ὥσπερ ἔλεγε περὶ Ξε-
 νοκράτους ὁ Πλάτων ταῖς ἐρμαικαῖς οὐ
 47 τέδν) * χάριν. ἔκουν κατέχει τὸν ἀκροα-
 τὴν καὶ χοιτεύει πρὸς τὴν ἀνάγνωσιν, ἀλλ'
 ἀποσρέφει ἐς ἀποκναίειν τὴν ἀκοὴν ὅτι
 48 δικαμοσύνην ἢ ἀσκήσας * ἐνηκοίας ἔτυχε
 θεῶν τοσαύτης, ὥς πλῆθος μὲν ἦσαν
 ὁμιλοῦντες, πανταχόθεν ἢ ἐφοίτων οἱ παι-
 δείας ἐπιθυμοῦντες· ἦν ἢ ἐν αὐτοῖς
 κάλλισον δύσχετον· Σώπατος γὰρ ἦν ὁ
 ἐκ Συρίας ἀνὴρ εἰπεῖν τε ἐς γράψαι δει-
 νότατος, Αἰδέσιος τε καὶ Εὐσάδιος ἐκ
 Καππαδοκίας, ἐκ δὲ τῆς ἐλλάδος Θεό-
 δωρός τε ἐς Εὐφράσιος κατ' ἀρετὴν
 49 ὡς ἐρέχοντες· ἄλλοι τε πλῆθος οὐ * πο-

λαί λαιπόμφοι κτ' τὴν ἐν λόγοις δύνα-
 μιν, ὥς τε θαυμασὸν ἦν ὅτι πᾶσιν ἐπήρκει
 καὶ γὰρ ἦν πρὸς ἅπαντας ἀφθονος. ὀλίγα
 μὲν οὖν χωρὶς τῶν * ἐτέρων ἔομιλητῶν 50
 ἐπρατήεν ἐφ' ἑαυτοῦ, τὸ θεῖον σεβάζόμε-
 νος. Ἰὰ δὲ πλείους τοῖς ἐτέροις σωτῆρ. Τὴν
 μὲν δίαυταν ὡς ἔυκολος ἔδειξε χαῖτος. Ἡ δὲ
 παρὰ πότον ὀμιλία, οὗ παρόντας καθη-
 δύνων καὶ διαπιμπλὰς ὥς περ νέκταρος. 55
 δὲ ἀλήκτως ἐχόντες, ἔα κορέσως τὸ ἄπο-
 λαύσεως, ἠνώχουσι αὐτῷ συνεχῶς καὶ
 προσησάμενοί γε οὗ ἀξίους λόγου πρὸς
 αὐτὸν ἐφασκον. Ἰὶ δὴ τα μόνος ὧ διδάσκα-
 λε θότατε καθ' ἑαυτὸν ἵνα πρᾶτῃς, ὅ με-
 ταδίδες τὴν τελευτέρας θοφίας ἡμῖν καί-
 τοις ἐκφερέῃ) πρὸς ἡμᾶς λόγος ὑπὸ τῶν
 σῶν ἀνδραπόδων, ὡς εὐχόμενος τοῖς θεοῖς,
 μελεωρίζῃ μὲν ἀπὸ τῆς γῆς πλέον ἢ δέκα
 πήχους εἰκάζεσθαι τὸ σῶμα δὲ 60 καὶ ἡ ἐσθῆς
 εἰς χρυ-

εἰς χρυσοειδὲς ἢ κάλλος ἀμείβε⁹). παυο-
 μένω ὃ τῆς εὐχῆς, σῶμα τε γίνε⁹) καὶ τῷ
 πρὶν εὐχεσθαι ὁμοιον· ὥς κατελθὼν ἐπὶ τῇ
 γῆς, τὴν πρὸς ἡμᾶς ποιῇ σωουσίαν. ἔτι
 μάλα γελασίων ἐγέλασεν ἐπὶ τέττις
 τῆς λόγοις Ιάμβλιχος· ἀλλ' εἰπὼν πρὸς
 51 αὐτὸν, ὡς ὁ μὲν ἀπατήσας * ἡμᾶς ὅτε
 ἦν ἀλγεις· ταῦτα ὃ ἔχ' ἔτις ἔχα, ἔλοι-
 πῃ ὃ ἔδεν χωρὶς ὑμῶν πεπραξέ⁹). ταυ-
 τα ἐπεδείξατο· εἰς ὃ τὸν ταῦτα γράφοντα
 ἦλθε παρὰ τοῦ διδασκάλου Χρυσανθίου
 ἔκ Σαρδεων· ἐκεῖνος ὃ ἦν Αἰδέσιος μα-
 θητῆς, Αἰδέσιος δὲ ἀνὰ αὐτὸν πρῶτος τοῦ
 52 * ἀβδύχου, ὥς τὸν ταῦτα πρὸς αὐτὸν εἰρηκό-
 των· ἔλεγεν οὕτω ἐπιδείξας αὐτῶν μεγά-
 λας τῇ θεϊότητι γεγενῆσθαι τὰς δὲ ἡλίου
 53 μὲν ἐφαίνετο * πρὸς ἑδεδόνητος ὅρα ἡνίκα
 συναλέλλῃ τῷ καλεσμένῳ κυρί, καὶ θυ-
 σίας καιρὸς ἦν· ἢ ὃ ἐντετέπισο ἐν τῇ ταῦν

ἐκείνου παρὰ τῶν ὡς δὲ τὰ πάντα εἶ-
 χε καλῶς, ἐπὶ τὴν πόλιν ὑπέρρεφον,
 βάδην δὲ χολαίως παρῶντες, καὶ γὰρ
 διάλεξις ἦν αὐτοῖς περὶ θεῶν τῇ θυσίᾳ
 πρέπουσα· τὸν νοῦν ἑπισήσας ὁ Ἰάμβλι-
 χος μεταξὺ διαλεγόμενος, ὥστερ' ἀπο-
 κοπείς τὴν φωνὴν, καὶ τὰ ὄμματα εἰς τὴν
 γῆν ἀτεμίζοντα χρόνον πῶτα ἐρείσας,
 ἀνα τε ἐβλεψεν εἰς τοὺς ἐταίρους, καὶ
 πρὸς αὐτοὺς ἐξεβόησεν· ἄλλω ὁδὲ πο-
 ρυώμεθα, νεκρὸς γὰρ ἐντεύθεν ἐναγχος
 παρακεκόμισαι. ὁ μὲν οὖν ταῦτα εἰπὼν,
 ἄλλω ἐβάδιζε καὶ ἡ τις ἐφαίνετο καθα-
 ρωτέρα· δὲ σὺν αὐτῷ πῆρες ὑπέρρεφον,
 ὅθις τὸ καταλειπὲν τὸν διδάσκαλον αἰ-
 γύνης ἄξιον ἔδοξεν. ¶ ὁ πλείους δὲ φι-
 λονεικότερσι τῶν ἐταίρων, ἐν οἷς δὲ * ὁδὲ- 54
 σιος ἦν, ἐμεινδρ' αὐτοῦ τὸ πρᾶγμα ἐπὶ
 τερατείαν φέροντες, καὶ * ἐλαγχον ὥστερ' 55
 κύνες

κύνες ἀνιχνεύοντες· ἔμψ' μικρὸν ἐπανή-
 εσθαι· ὁ δ' αὖ φαντες τὴν τετελευτηκότα·
 ὁ δ' ἔδ' ἔτως ἀπέστησαν, ἀλλ' ἠρώτη-
 σθαι εἰ ταύτην εἶεν παρεληλυθότες τὴν
 ὁδόν· ὁ δ', ἀναγκαῖον ἦν ἄλλην γ' ὁδὸν
 ἔφασαν ἔχει· ἐπὶ δ' αὐτοῦ θειωδέσεργον
 σωεμαρτύριον, ὡς ἐνοχλοῖ ἡ μὲν αὐ-
 τῶν πολλάκις μικρὸν εἶναι φάσκοντες· ἔ-
 ὅσφρ' ἴσως, ποῦ πλεονέκτημα·
 βέλεσθαι δ' ἐν δαίμωνι λαβεῖν ἑτέρου
 μείζον· ὁ δ' πρὸς αὐτοῦ, ἀλλ' ὁδὸν
 ἐπ' ἐμοί γε τούτῳ ἔλεγειν, ἀλλ' ὅτιν καιρὸς
 ἦ· μὲν δ' ἡρόνοντο δόξαν αὐτῶν ἐπὶ τὰ
 Γάδαρα, θερμαὶ δ' ἐς λουτρὰ τ' Συ-
⁵⁶ρίας, τῶν γε * μὲν τὴν Ῥωμαϊκὴν ἐν Βα-
 ῖαις δεύτερα· ἐκείνοις δ' ὁδὸν ἔστιν ἕτερα
 παραβάλλεσθαι· πορεύοντ' ἡ δ' τὴν ὥραν
⁵⁷εἰς τὰ Γάδαρα * τῶν ἑτέρων, ὁ μὲν ἐτύλ-
⁵⁸χανε λέρνῃ, ὁ δ' καὶ * σωελούνη,

καὶ περὶ τῶν αὐτῶν ἐνέκειντο. μειδιά-
 σας δὲ ὁ Ιάμβλιχος, ἀλλ' ὅκ' εὐ-
 σεβές ἔφη ταῦτα ἱπιδέκνυσθαι, ὕμῳ
 ἔνεκα πεπράξεται, τῶν θερμῶν κρηνῶν
 δύο τὰς μικροτέρας, τῶν δὲ ἄλλων
 χαλεπῶν ἐκέλευσεν ἐκπυθάνεσθαι
 ὅν ὁμιλητὰς παρὰ τῶν ἱπχωρίων ὅ-
 πως ἐκ παλαιού πορρωνομάζοντο.
 Ὁ δὲ τὸ πορρωλαχθὲν ἱπτελέσαντες,
 ἀλλ' ὅκ' ἐστὶ πρόφασις εἶπον· ἀλλὰ αὐ-
 τῇ μὲν Ἐρῶς καλεῖται· τῇ πορρωκμέ-
 νῃ δὲ Ἀντέρως ὄνομα· ὁ δὲ εὐθύς ἱπ-
 ψαύσας τοῦ ὕδατος, ἐτύγχωνε δὲ ἐπὶ
 τῆς κρηπιδὸς κατὰ τὴν * ὑπὲρ κλη-
 σιν καθήμηνον, καὶ βραχέα ἵνα προ-
 σειπῶν, ἱξεκάλεσεν ἀπὸ τῆς κρήνης κά-
 τωθεν παιδίον· λευκὸν ἦν τὸ παιδίον
 καὶ μετρίως εὐμέγεθες, καὶ χερσὶν αἰ-
 αὐτὰ κόμην τὰ μετὰ φρενα σέρνα πε-
 εἰς τὴν

εἰς ἱλθον· καὶ ὅλον ἑώκει λουομένῳ τε
 καὶ λελουμένῳ· καταπλαγέντων δὲ
 τῶν ἐταίρων, ἐπὶ τὴν ἐχομένῳ ὑπο-
 κρίνῃ ἰώμῳ, καὶ ἡγεῖτο ἀπὼν ἐς σύ-
 νους ἦν· εἴτα καὶ ταῦτα δράσας,
 ὅξκαλεσεν ἕτερον ἔρωτα τῷ πρεσβυτέρῳ
 πρῶτον ἀπαντᾷ· πλὴν ὅτι αἱ κό-
 μαι μελάντεραί τε καὶ ἡλιῶσαι κατε-
 κέχυτο· καὶ ὡς ἐπλέκετό γε αὐμφοτέ-
 ρα αὐτὰ τὰ παῖδια· καὶ καθάπερ
 γνησίου υἱὸς πατρὸς ἐμφύντα, ὡσεύ-
 χετο· ὁ δὲ ἐκείνα τε ταῖς οἰκείαις ἀ-
 πέδωκε λήξεσι, καὶ σεβαστομένων τῶν
 ἐταίρων, ὅξῃ λουσάμενος· ὅθεν μὲν
 τοῦτο ἐζήτησεν ἢ τῶν ὁμιλητῶν πληθύνει,
 ἀλλὰ ἀπὸ τῶν φανέντων δειγμάτων,
 ὥσπερ ὑπὸ ἀρρήκτου ρυτῆρος εἴλκον-
 το, καὶ πᾶσιν ἐπίσθιον· ἐλέγετο δὲ
 καὶ πρῶτον ὁξότερα καὶ τερατωδέστερα.
 ἐγὼ

ἐγὼ δὲ τούτων ἀνέγραφον ἔδεν· σφαλε-
 ρὸν ἢ καὶ θεομισῆς πρᾶγμα ἡγοῦμαι, τ
 εἰς συγγραφὴν σάπιμον καὶ πεπηγυῖαν ἐπισ- τ
 ἀγειν ἀκοὴν διεφθαρμένῃ καὶ ῥέουσῃ· α
 ἀλλὰ ὅτι ταῦτα γράφω δεδοικὼς ἀκοὴν λ
 οὔσαν, πλὴν ὅσα γε ἔπομαι ἀνδράσιν, τ
 οἱ τοῖς ἄλλοις ἀπιστοῦντες, πρὸς τὴν τοῦ π
 φανέντος αἰδοῦσιν συνεκάμφθησαν· ἔ- ἡ
 δείς δὲ αὐτὸ τῶν ἐταίρων ἀνέγραψεν, ὅ- α
 σατε ἡμᾶς εἰδέναι· τοῦτο δὲ εἶπον μετρίως π
 Αἰδεσίου φήσαντο· * μὴ τῆς αὐτὸν γε- π
 γραφέναι, μήτε ἄλλον ἵνα τετλημη- ε
 κέναι. καὶ οὗτο Ιαμβλίχης καίρου ἦν καὶ κ
 ὁ διαλεκτικώτατος Ἀλύπιος, ὃς ἔτυχεν τ
 μὲν σώματος μικροῦ, καὶ τὸ σῶμα σ
 πυγμαῖον παρέβαινεν ἐλάχισον· ἐκιν- α
 δύνεσκε δὲ καὶ τὸ φαινόμενον σῶμα, ψυ- μ
 χὴ ὅτι νοῦς εἶναι· ἔτι τὸ φθιρόμενον σῶμα δ
 ἔδωκεν εἰς μέγεθος, δαπανηδὲν εἰς τὸ ε
ε

θεοειδέ-

θεοειδέεσθον ὥσπερ οὖν ὁ μέγας Πλά-
 των φησὶ τὰ θεῖα σώματα τὸ ἀνάπαλιν
 ἔχειν ἐγκείμενα ταῖς ψυχαῖς· ἕτως
 ἀντὶς εἶποι καὶ κείνον ἐμβεβηκέναι τῇ ψυ-
 χῇ καὶ σινέχεσθαι ἢ κρατεῖσθαι, ἢ παρὰ
 τοῦ κρατεῖσθαι. ζηλωτὰς μὲν οὖν εἶχε
 πολλοὺς ὁ Ἀλύπιος· ἀλλ' ἡ παίδευσίς
 ἦν μέχρι σωουσίας μόνης· βιβλίον δὲ
 πρὸς τὸν Ἰαμβλίχον ἀπέτερεχον, ὡς ἐκ
 πυγῆς ὑπερβλύζουσης, ἢ μὲν ἑσθῆς καθ'
 ἑαυτὴν, ἐμφορησόμενοι καὶ πύμνοι·
 καὶ τὸ κλέειν ἀμφοῖν αὐξόμνον ἀνώ·
 ἐσυνέτυχόν ποτε ἀλλήλοις ἢ συνήντη-
 σαν ὥσπερ ἀσέρες· καὶ διεκκαθέσθαι γε
 αὐτοῦ θέατρον οἷον εἰκάται μεγάλου
 μουσείου· Ἰαμβλίου δὲ τὸ ἐπερωτη-
 θῆναι μᾶλλον ὑπομείναντος ἢ τὸ ἐπε-
 ρωτᾶν· ὁ Ἀλύπιος παρὰ πᾶσαν ὑπό-
 νοιαν

νοιδω ἀφείς ἅπαντα φιλόσοφον ἐρώ-
 τῶσιν. ὃ δὲ θεάσας γενόμενος, εἶπέ μοι φι-
 λόσοφε πρὸς αὐτὸν ἔφη, ὁ πλεῖστος, ἢ ἀδι-
 κος, ἢ ἀδίκου κληρονόμος, ναὶ ἢ ἔ; ἰστών
 ῥυμέθον ἐδέν· ὃ δὲ τὴν πληγὴν τοῦ λόγου
 μισήσας· ἀλλ' ἔχ' οὗτος γε ἔφη θαυ-
 μασιώτατε πάντων ἀνδρῶν ὁ τσόπ' ὅ-
 τ' ἡμετέρας διαλέξεως, εἴ τῳ τί φρενι-
 τὸν ἐσὶ καὶ τὰ ἐκτός, ἀλλ' εἴ' ἡ πλεονάζει
 κατὰ τὴν οἰκείῳ ἀρετὴν φιλοσόφῳ καὶ
 πρέπουσιν. ταῦτα εἰπὼν ἀπεχώρησε. καὶ
 διανασαίν' ὅτ' ἦν ὁ σύλλογος. ἀπελ-
 θὼν δὲ ἔγενόμην ἐφ' ἑαυτοῦ, ἔτι τὴν
 ὀξύτητα θαυμάσας, πολλάκις τε ἰδίᾳ
 σωέτυχεν αὐτῷ, καὶ ἔτιως ὑπερηγάθη
 τὸν ἄνδρα τ' ἀκευθείας καὶ σωέσεως,
 ὥς καὶ ἀπελθόντ' βίον σωέγρα-
 ψε. καὶ ἐνέτυχεν ὅτατα γράφων τοῖς
 γεγραμμένοις, ἰὰ γεγραμμένα δὲ ὑπὸ
 τῆς

τῷ σωθῆκης ἐμελαίνετο, καὶ νέφος αὐ-
⁶² τοῖς * ἀπέτρεχε βαθύς, οὔτι δὲ ἀσάφειαν
 τῶν λεγομένων, ἀλλὰ διδάσκαλον εἶχε
 τὸν Αλυπίου λόγον μακρόν ἴνα, καὶ
 διαλέξεων ἐπὶ προσῆν μνήμη λόγον ἔχ-
 σῶν, ἀποδημίας τε εἰς τὴν Ρώμην ἐ-
 φραζε τὸ βιβλίον, αἷς ἔτε αἰτία προσ-
 ῆν, οὔτε τὸ τῆς ψυχῆς συνεφαίνετο
 μέγεθος· ἀλλ' ὅτι μὲν εἶποντο πολλοὶ τε-
 θηπότες τὸν ἄνδρα πᾶσα δηλούται. ὅ, τι δὲ
 εἶπεν ἢ ἐπραξεν ἀξιόλογον, οὐκ ἐπι-
 φαίνειται· ἀλλ' εἰκεν ὁ θαυμασιος Ιάμε-
 βλιχος ταυτὸν πεπονθέναι τοῖς γραφι-
⁶³ κοῖς, οἱ δὲ ἐν ᾧ * γράφοντες, ὅταν χα-
 εῖσα δαί τι παρ' ἑαυτῶν εἰς τὴν γραφὴν
 βεληθῶσι, τὸ πᾶν εἶδος τῷ ὁμοιώτεως δι-
 αφθείρουσιν ὥς ἑμάτε ὅτι πᾶσα δείγμα-
 τος ἡμαρτηκέναι ὅτι καὶ κάλλους, ἔτω κα-
 κείνῃ, ἐπαινέσαι πρὸς ἐλόμενος διὰ τὴν
 ἀλήθειαν,

ἀλήθειαν, τὸ μὲν μέγεθος ἐμφαίνει τῶν
 καθ' ἑαυτὸν ἐν τοῖς δικαστηρίοις κολά-
 σεων καὶ ἀτυχημάτων· αἰτίας δὲ ἐπὶ
 τούτοις ἢ περὶ φάσεις, ἔτε πεφυκῶς ὁξυ-
 γαῖος πολιτικῶς ἔτε περὶ λόμφοι, τὸν
 πάντα χαρακτῆρα συνέχεε τὸ βίου·
 μόλις τούτῳ καταλιπὼν τοῖς ὀξυδορκοῖσι
 συλλαβεῖν, ὅτι τὸν ἄνδρα ἐθαύμαζε, καὶ
 διαφερόντως αὐτοῦ τὴν τε παρὰ τὰ δει-
 νὰ καρτερίαν, ἔτι τὸ ἀνέκπληκτον, ἴην τε ἐν
 τοῖς λόγοις ὀξύτητα καὶ τὴν κατασκευά-
 ζεσ· ὁ δὲ Ἀλεξανδρείας ὃ ὅτι ἦν· καὶ
 τὰ μὲν εἰς Ἀλύπιον, ταῦτα· καὶ ἐτελεύτα
 γε ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γηραιός, Ἰαμβλι-
 χός τε ἐπ' αὐτῷ, πολλὰς ρίζας τε ἔτι πη-
 γὰς φιλοθερίας ἀφείς. ταύτης ὁ ταῦτα
 γράφων τὴν φορὰς ἐτύχησεν, ἄλλοι μὲν
 γὰρ ἀλλαχού των εἰρημένων ὁμιλητῶν
 διεκρίθησαν εἰς ἅπασαν τὴν Ῥωμαικὴν
 Ἰπικρα-

Ἐπικράτην· Αἰδέσιθ δὲ κατέλαβε
τὸν Μύσιον Πέργαμον.

Αἰδέσιος.

Εκδέχε' ὃ τὴν Ιαμβλίχῃ διατει-
βὴν καὶ ὁμιλίαν ἐς τοὺς ἐταίρους Αἰδέσιος
ὁ ἐκ Καππαδοκίας· ἦν δὲ τῶν εὖ γεγο-
νότων εἰς ἄκρον· πλοῦτος δὲ ἔχων ὡς ἡν
τῷ γένει πολὺς· καὶ ὅγε παλὴρ αὐτὸν ἐκ-
πέμψας ἐπὶ παιδείαν χερμαλικὴν ἐκ
Καππαδοκίας ἐπὶ τὴν ἐλλάδα· εἶτα
ἐκδεχόμενος ὡς θησαυρὸν ἐπὶ τῷ παι-
δί· εὐρέσων, ἐπειδή ποτε ἐπ' ἀνελθόντος, φι-
λοσοφούντα ἤθετο, τὴν οἰκίαν, ὡς ἀχρεῖον,
ἀπὴλαινε, καὶ ἐκδιώκων, τί γὰρ ἔφη φι-
λοσοφία ὠφελεῖ; ὁ δὲ ὑποσχεφείς, ἔ-
μικρά πατέρας ἔφη, πατέρας καὶ διώκοντα
παιδῶν. καὶ τοῦτο ἀκέραιος ὁ πατήρ,
ἀνά τε ἐκαλέσας τὸν παῖδα, καὶ τὸ ἦτορ
ἐθαύμασε· καὶ ὅλος ἔπειθ' ἐαυτὸν ἀνέθη-

Γ κε φέ-

κε φέρων ἐς τὴν ἐπιλειπομένῳ παιδείᾳ·
 ὃς μὲν τὸν παῖδα περιέμψας εὐδυ-
 μος ἦν, καὶ αἰετῶν, ὡς* θὰ γέγονας⁶⁴
 μᾶλλον ἢ ἀνθρώπου παλῆς. ὃς δὲ αὖ
 λὺς ἀποδυτὰς ὡς δραμῶν ὅτι τῶν τό-
 τε ἦσαν εὐκλέεσθαι, καὶ ὧν ἐτύγχανεν ἀ-
 κηκοῦς, ὃς πεῖραν τὴν ὁφίαν συλλεξά-
 μινος, ἐπὶ τὸν ἐρικυδέστατον Ἰαμβλίχον
 ἐμακρὰν ὁδὸν ἐκ Καπαδοκίας εἰς* ῥί-⁶⁵
 αν συνέτεινε ὃς δὲ ἴδεν τε τὸν ἀν-
 δρα, καὶ ἤκουσε λέγοντος, ὅτι κρέμας τῶν
 λόγων, καὶ τὴν ἀκροάσεως ὅτι ἐνεπίμ-
 πλατο, ἐς ὃ τελευτῶν Αἰδέσιος τε ἐγένετο
 καὶ μικρὸν ἀποδέων Ἰαμβλίχου, πλὴν
 ὅσα γε εἰς θάσμον Ἰαμβλίχου φέρει. Τού-
 των γὰρ ἔδεν εἰχομένη ἀναγράφειν, ὅτι τὸ
 μὲν ἐπέκρυπτεν ἴσως Αἰδέσιος διὰ τοῦ
 χρόνου. Κωνσταντῖνος γὰρ ἐβασίλευσε, τά-
 τε τῶν ἱερῶν Ἰπποφωδῆστα κατασρέφων,
 καὶ ταῖ

καὶ τὰ τῶν Χριστιανῶν ἀνεγείρων οἰκήματα·
 τὰ δ' ἴσως ἔτι τῶν ὁμιλητῶν ἄριστον πρὸς
 64 μυστηριώδη ἢ ἀσιωπὴν καὶ ἱερροφωτικήν
 66 * ἔχουσι· ἐπὶ πρὸς ἡν καὶ συνεκέκλε-
 το. ὅθεν ταῦτα γράφων ἐκ παιδὸς ἀκρη-
 ατῆς Χρυσανθίου γυμνασιάρχου, μόλις εἰς
 εἰκοσὸν ἔτος ἠξίετο τῶν ἀληθεσέων, ἔτι
 μέγα πρὸς ἡμᾶς τὸ Ἰαμβλίου
 65 φιλοσοφίας διδάσκει, καὶ συμπάρε-
 τειν τῷ χρόνῳ. Ἰαμβλίου δὲ κατα-
 λιπόντος τὸν ἀνθρώπον, ἄλλοι μὲν ἀλλα-
 67 χῇ διεσπάσθησαν· καὶ εἰς ἡν * ἔξω φήμαι
 καὶ ἀγνοῶσι. Σώπατρος δ' ὁ πάντων δεινό-
 τερος διὰ τὴν φύσεως ὕψος καὶ ψυχῆς μέ-
 γεθος, ἐκ ἐνεργειῶν τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις
 ὁμιλεῖν, ἐπὶ ταῖς βασιλικαῖς αὐλαῖς ἔδρα-
 μῳ ὄξυς, ὡς τὴν Κωνσταντίνου πρὸς φασὶν
 τὴν καὶ φορὰν τυραννέων καὶ μετὰ τήν
 τῷ λόγῳ· καὶ ἐς τοῦτον γε ἔξικετο θ-
 Γ 2 φίας

Φίας ἔδυνάμεως, ὡς ὁ μὲν βασιλεὺς ἐα-
 λώκη τε ὑπ' αὐτῶν, ἔδημοσία συνέδρον
 εἶχεν εἰς τὸν δεξιὸν καθίζων τόπον· ὁ καὶ
 ἀκούσαι ἔδειν ἄπισον· ὃ ἢ παραδυνα-
 σεύοντες ῥηγνύμενοι τῶ φθόνῳ πρὸς βα-
 σιλείῳ ἀλλήλοφιλοφείν μεταμανθάνου-
 σιν, τὸν *Κερκιάπων ἐπέληγον και-
 ρόν, οὐ τὸν Ηρακλέα καθεύδοντα μόνον,
 ἀλλὰ καὶ τὴν ἄλογον ἐρηγορῶσαν τύ-
 χην, καὶ συλλόγοις τε λαθραίοις ἐποι-
 οῦντο, ἔδοκ' ἐστὶ καθ' ὃν, ἡ μέρους τ' κακο-
 δαίμονος Ἰπποβουλῆς ἡμέλου. ὥσπερ
 οἶον ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ καὶ μεγάλου Σω-
 κράτους ἀπάντων Αθηναίων, εἰ καὶ δῆ-
 μος ἦσαν, ὅς κ' ἀνὴρ ἐτόλμησε κατηγο-
 ρίαν ἔγραψεν, ὃν γεῶντο πάντες Αθη-
 ναῖοι πειπαλῆν ἄγαλμα Φίας τυγ-
 χάνειν, εἰ μὴ μέδῃ καὶ ᾤξαφροσύνη, ἔ-
 το τῶν Διονυσίων τ' ἐορτῆς καὶ παννυ-
 χίδος

χίδος ἀνειμένον ὑπὸ γέλωτι ἔστι ὀλι-
 γωρίας ἢ τῶν εὐκόλων καὶ σφαλερῶν
 παθῶν ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις ἔξδουρημένον,
 πρῶτον Αἰριοφάνης ἐπὶ διεφθαρμέ-
 ναις ψυχαῖς τὸν γέλωτα ἐπεισαγαγὼν,
 καὶ τὰ ὑπὸ τῇ κοινῇ κινήσας ὑπορχή-
 ματα, τὸ, τε θέατρον ἀνέπεισεν, ἐπὶ το-
 σαύτῃ θοφίᾳ, ψυλλῶν πηδήματα κατα-
 μωκόμην, ἔτι νεφελῶν διαγράφων
 εἶδη ἔτι χήματα, καὶ ἅλλα ὅσα κωμω-
 δία ληρεῖν εἶωθεν εἰς γέλωτι κίνησιν.
 ὡς δὲ εἶδον ἐγκεκλικὸς πρὸς τὴν ἡδοιὴν
 τὸ θέατρον, κατηγορίας ἢ ψαντοῖνές, ἢ
 69 τὴν ἀστεεῖν γραφὴν εἰς * ἐκείνῳ ἐτόλ-
 μησαν. ἔτι δὴ μὲν ὅλῳ ἐπὶ ἀνδρὸς
 ἡτύχει φόνῳ· ἐπεὶ γὰρ ἐκ τῶν χροόνων λογι-
 ζομένῳ συλλαβεῖν, ὅτι Σωκράτης ἀπελ-
 θόντῳ βιάίως, εἶδεν ἐπὶ λαμπρὸν Ἀθη-
 ναίοις ἐπσάχθη· ἀλλ' ἥτε πόλις ὑπέ-

δώκε, καὶ διὰ τὴν πόλιν, τὰ τ' ἐλλάδος
 ἅπαντα συνεφθάρη. ἔτω δὲ τότε συν-
 ορᾶν Ἰσθμῶν, ὃ κατὰ Σώπατρον Ἰππὸ-
 λουμα. ἡ μὲν γὰρ Κωνσταντινουπόλις τὸ
 δευχαῖον Βυζάντιον, κατὰ μὲν οὖν πα-
 λαιοὺς χρόνους, Ἀθηναίοις παρέιχε τὴν
 σιτοπομπείαν, καὶ περιττὸν οὖν ὃ ἐκείθεν
 ἀγώγιμον. ἐν δὲ τοῖς καθ' ἡμᾶς καιροῖς,
 οὐδὲ τὸ ἀπ' Αἰγύπτου πληθύνει τῶν ὀλ-
 κάδων, οὐδὲ τὸ Ἰσθμὸς Ἀσίας ἀπάσης, Συρίας
 τε καὶ Φοινίκης, καὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν
 συμφερόμενον πληθύνει σίτου, κατὰ ἀ-
 παγωγὴν φόρου ἐμπλήσται καὶ κορέ-
 σται τὴν *μελειθίον δύναμιδι δῆμον, ὃν Κων-
 σταντῖνός τὰς ἄλλας χειρώσας πόλεις
 ἀνδρώπων, εἰς τὸ Βυζάντιον μετέστησε, καὶ
 πρὸς οὖν ἐν τοῖς θεάτροις κρότους ὡς α-
 βλυζόντων *κραυπάλῃς ἀνδρώπων ἑαυ-
 τὰς συνεστήσατο, σφαλλομένων ἀγαπή-
 σας

σας ἐγκώμια, ἔκ μνήμην ὀνόματος τῶν
 μόλις ὑπὸ σωηθείας φεγχομένων Ἰθ-
 72 νομα.* συμβέβληκε ἧ ἔκ τῇ θέσει τοῦ Βυ-
 ζαντίου μηδὲ εἰς πλοὺν ἀρμόσιν τῶν κα-
 ταφερρμένων πλοίων, ἂν μὴ καταπνεύ-
 ση νότος ἀκραῆς καὶ ἄμικτος· καὶ τότε
 δὴ τοῦ πολλάκις ἐμβαίνοντο κατὰ τὴν
 ὁρῶν φύσιν συμβάντο, ὅτι δὴ μὲν ὑπὸ
 λιμοῦ ὥρᾳθέντες, σωήεσθαι εἰς τὸ θέα-
 τρον, καὶ σπάνις ἦν τοῦ μεθύοντος ἐπαί-
 73 νου, καὶ τὸν βασιλέα κατεῖχε· καὶ * ④
 πάντα βασκαίνοντες, εὐρηκέναι καιρὸν
 ἡγούμενοι κάλλισον, ἀλλὰ Σώπατρος
 γεῖφασαν ὁ παρὰ σὲ ἡμῶνδρος καλέ-
 δησε οὐδ' ἀνέμους δι' ὑπερβολὴν ὀφίας,
 ἦν καὶ αὐτὸς ἐπαινῆς, ἔκ δ' ἦν ἐπὶ τοῖς βα-
 σιλείοις ἐγκάθη) θρόνοις. καὶ ὁ Κωνσταν-
 τῖνος ταῦτα ἀκέσας, καὶ συμπεπαισ, κα-
 τακοπῆναι κελεύει τὸν ἄνδρα· καὶ ἐγίνετο

διὰ τοῦ βαρκαίνοντος ταῦτα θάλλον ἢ
 ἐλέγετο. ὁ δὲ τῶν κακῶν ἀπάντων αἴτιος
 ἦν Ἀβλαβίῳ, ἔπαρχῳ μὲν τῆ βασι-
 λικῆς αὐλῆς, ὑπὸ Σωπάτρου παρδυδο-
 κιμούμενῳ * ἀπήγχετο. ἐμοὶ δ' ὥσπερ 74
 παρδείρηται, πεπαιδευμένων ἀνδρῶν εἰς
 πᾶσαν παιδείαν ἀναγράφοντι βίους, τὰ
 εἰς τὴν ἐμὴν ἀκοὴν σωζόμενα, δύσφορον
 οὐδέν, εἰ καὶ τῶν εἰς αὐτοῦ ἐξημαρ-
 τηκότων βραχέα ἵνα ἐπιδράμοιμι.
 Ἀβλαβίῳ τὰ τὸν φόνον ἐργαζαμένῳ,
 γένῳ ἦν ἀδοξότατον, καὶ τὰ ἐκ πατέρων,
 ἔμετρίῳ δὲ φαύλου ταπεινώτερα. καὶ
 λόγος τε ὑπὲρ αὐτοῦ τοιοῦτος διασώζε-
 ται καὶ εἰς τοὺς λεγομένοις ἀντέλεχτο.
 τῶν δ' Αἰγύπτου ἵς * ὡς καλού- 75
 μενον μεθ' ἡμᾶς σὺν τεταμένῳ, παρελ-
 θὼν εἰς τὴν πόλιν, ἱκανοὶ δὲ εἰσὶν Αἰγύ-
 πτιοι καὶ δημοσίαι μετ' ὀλιγορίας ἐν ταῖς
 ὑπο-

ἀποδημίας ἀχημονεῖν. εἰκὸς δὲ αὐτὸν
 καὶ οἴκοθεν ἔτῳ παιδεύεσθαι. παρελθὼν ὃ
 ὅμως εἰς τὸ πολυτελέσεσθον ὠθεῖται τῶν
 καπηλίων· καὶ ξηρός τε εἶναι πολλὴν ἀνύ-
 76 ρας ὁδὸν * ἔφακεν, καὶ ὑπὸ δίψοις ἀν-
 τικά μάλα ἀποπεπνίξεσθαι, ἔργλυν
 77 ἡστυμένον * ἔχειν ἐκέλευσε τὸν οἶνον, καὶ
 παρθέκειτο τὸ ἀργύριον. ἢ ὃ παρθεῶσα
 τοῦ καπηλίου τὸ κέρδιον ὁρῶσα, πρὸς τὴν
 ὑποηρεσίαν παρεσκιάζετο ἔδιδεσθαι χα-
 ζεν· ἢ δὲ ἐτύγχανε μὲν ἰκθνὴ ἔμαιώ-
 σασθαι γυναῖκας ἐπὶ τῷ λοχεύεσθαι,
 προθεμένης αὐτῆς τὴν κύλικα τῷ Αἰ-
 γυπλίῳ, καὶ τὸν ἡστυμένον οἶνον κατα-
 χεομένης, προσδραμούσα τις ἐκ γειτό-
 νων, ἀλλὰ κινδυνεύειν εἶπε, λέγουσα
 78 πρὸς τὸ ἔς * ἐπὶ τρεῖς ὥδισιν ἢ φίλη καὶ
 συγγενῆς· καὶ ὥσῳ ἔχειν, εἰ μὴ θάτ-
 τιν ἀφίκοιεν. ἔη μὲν ταῦτα ἀκούσασα,

ἢ κατὰ λιπῶσα τὸν Αἰγυπτιον, πρὶν τὸ θερ-
 μὸν ὕδωρ ὑπὸ βαλεῖν * κεχλιώτα, καὶ κεί- 79
 νην ἀπολύσασα τῶν ὠδίνων, ἔσσωλελέ-
 (ασά γε ὅσα ἐπὶ ταῖς λοχείαις γίνε'),
 παρῆν αὐτίκα διακαθήρασσά τας χεῖρας
 πρὸς τὸν ξένον. ὥς δ' ἀθανακλινέτα κατέλα-
 βε ἔστω θυμῷ φειζέοντα, τὴν αἰτίαν ἀ-
 πήγειλεν ἡ γυνὴ τῷ Βραδυλῆτος. ὥς δ' ἡ-
 κουσεν ὁ βέλυσος * Αἰγυπτιῶς, ἔσπρος τὴν 80
 ὥρῳ εἶδεν ὁξέως, μᾶλλον ἐδίψησεν ἔξ-
 ειπεῖν τὸ παρά τῶν θεῶν ἐπελθόν, ἢ τὸ τοῦ
 σώματος θερραπεύσαι πάθος· καὶ μέγα
 φθεγξάμενος, ἀλλ' ἀπὸ τί γε ὦ γύναι, φρά-
 ζε τῇ τεκνύσῃ ὅτι μικρῶ βασιλέα ἔτεκεν·
 ἢ τῷτο * δηλώσεων ἐαυτόν τε ἐπλήρωσεν 81
 ἀφθόνως τῷ κύλικος, ἔστω ὄνομα ὅς τις εἴη
 κατέλιπε τῇ γυναικὶ εἰδέναι· ἢ ὁ τεχθεὶς
 ἦν Ἀβλάβιος· καὶ τοσούτον ἐγένετο παί-
 γνιον τῷ εἰς ἅπαντα νεωτερίζουσι τύχης,
 ὥς τῷ

ὥς ἴε' ἔτω πλείονα ἐδύνατο β' βασιλεύον-
 τος, ὥς ἐ Σώπατρον ἀπέκλεινεν, αἰτίαν
 ἐπενεγκὼν τῆς Σωκρατικῆς εὐηθῆς ἐργῆς,
 12 ὥσπερ ἀτάκτῳ δήμῳ * τῷ τε βασιλεύοντι.
 Κωνσταντῖνῳ μὲν οὖν καὶ Ἀβλαβίῳ
 ἡμῶν ἐκολάζετο, (ὅπως γὰρ ἐτελεύτα,
 ἐν τοῖς περὶ ἐκείνου γέγραπται). Ἀβλαβίῳ
 ᾧ τὸν παῖδα κατέλιπε Κωνσάντιον συμ-
 80 βασιλεύσας τὰ μὲν αὐτῷ, διαδεξάμε-
 83 νον τὴν δ' ἐρχὴν β' πατρὸς * σὺν Κώνσταν καὶ
 Κωνσάντινον τοῖς ἀδελφοῖς. ἐν ᾧ τοῖς κα-
 τὰ τὸν θεότατον Ἰβλιανὸν ἀκριβέστερον
 ταῦτα εἴρηται. διαδεξάμενος δὲ ὁ Κων-
 σάντιος τὴν βασιλείαν, καὶ κληρωθεὶς
 ὅσα γὰρ ἐκληρώθη, ταῦτα δὲ ἦν τὰ
 84 ὅτι Ἰλλυριῶν εἰς τὴν * νέβριον κατέθηκαν-
 τα, τὸν μὲν Ἀβλαβίον αὐτίκα πρῶτον
 τῆς δ' ἐρχῆς· ἄλλο δὲ περὶ αὐτὸν ἐταιρι-
 κὸν συνέστησε· καὶ ὁ μὲν Ἀβλαβίος τὰ
 περὶ

περὶ Βιθυνία πάλαι παρεσκηδασμένα,
 βασιλικὰς τε καταφυγὰς ἔκ ραθυμίας
 ἔχοντα, διέτριβεν * ἀφθόνοις, πάντων
 ἀνθρώπων θαυμαζόντων ὅτι βασιλεύειν
 οὐ βόλετο. ὁ δὲ Κωνσάντος ἐγγύθεν ἐκ τῆς
 πατρὸς πόλεως Ξιφηφόρου Ἰνᾶς ἐπὶ
 αὐτὸν ἐκπέμψας οὐκ ὀλίγους, τοῖς μὲν
 πρώτοις ἐκέλευσεν ἀποδιδόναι γράμ-
 ματα, ἃ προσεκύνησάν γε αὐτὸν ὥστερ
 νομίζουσι Ρωμαῖοι βασιλέα προσκυ-
 νῆν οἱ τὰ γράμματα ἐχειρίζοντες· καὶ ὡς
 μάλα θαρᾶς δεξάμενος τὰ γράμματα
 καὶ παντὸς ἀπολυθεὶς φόβου, τὴν τε ἀ-
 λκηνίδα τὴν ἐλθόντας ἀπήτη, βαρύτερος
 ἤδη γινόμενος, ἃ φοβερός ἦν τοῖς ὀρω-
 μένοις. Ἐπεὶ δὲ ἔφασαν πρὸς αὐτόν, αὐτοὶ
 μὲν τὰ γράμματα κομίζεν· πρὸ θυρῶν
 δὲ εἶναι οὗ τὰυτα πεπισδυμένους· καὶ
 ὁ μὲν ἐκείνοις ἐκάλει μέγα φρονῶν, καὶ
 τῇ γνώ-

16 τῇ γνώμῃ διηρμένῳ. * ④ δὲ ἐχωρη-
 θέντες, ἔαντι τῆς αἰλουργίδῳ ἐπῆγον
 αὐτῷ τὸν πορφύρεον θάνατον κρεουργη-
 δόν, ὥσπερ ἡ τῶν ἐν ταῖς εὐωχίαις ζῶν
 κατὰ κόψαντες. καὶ ταῦτα ἔπισε Σωπά-
 τρω δίκλῳ ὁ πάντα εὐδαίμων Αἰλά-
 ριῳ. τούτων δὲ ἔτῳ κεχωρηκότων, καὶ
 τῇ προνοίας οὐκ ἀφεισίσης τὸ ἀνθρώπινον,
 ὁ τῶν περὶ φθάντων ἐνδοξότατος Αἰ-
 δέσιῳ κατελίπετο. καταφυγὼν δ' ἐπὶ
 ἵνα μαντεῖαν δι' εὐχῆς ἥπερ ἐπίσθι με-
 λισα, αὐτῇ δ' ἦν δι' ὀνειράσι, ὁ μὲν θεὸς
 ἐφίστατο πρὸς τὴν εὐχὴν, ἔκχεσεν ἐν
 ὄξυμέτρῳ τόνῳ τὰδε. ὁ δ' ἀνακαλύ-
 ψας ἐπὶ βλέφαρα, ἔκπεριφοβῶν ὧν
 ἔτι, τῶν μὲν οὖν ἐμέμνητο τῶν εἰρημένων
 τὸ δ' ὑπερφυῖς ἔρεανόμηκες τῶν ἐπῶν
 περὶ ἐφουγεν αὐτὸν καὶ διολίθαινε. ὅν τε
 οὖν παῖδα καλεῖ, τὴν ὄψιν ἔκ τ' ἐπρό-
 σωπον

σωπον ὑποσμήσας τὰ ὕδατι βελόμβρος·
 καὶ ὁ θεράπων πρὸς αὐτὸν ἔλεγεν· ἄλλ'
 ἢ ἀρεστέρα γε χεὶρ ἔξωθεν κατὰ πλεως
 ἐσὶ γραμμάτων· καὶ ὃς εἶδε· καὶ τὸ
 πρᾶγμα θεῖον εἶναι σὺν εὐφρόνησιν· καὶ
 παροκινήσας τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα, καὶ τὰ
 γεγραμμένα εὗρε, τὸν χρησμόν ἐπὶ τῆς
 „ χερὸς γεγραμμένον, ἐπὶ δ' ἔστι· Δοιῶν
 „ μοιραίων ἔπι νήμασι νήματα κείται,
 „ Εἵνεκα σῆς βιοτῆς, εἰ μὲν πολίεθρ'
 „ ἀγαπάζοις, Ἀΐεάτ' αὖ φωτῶν, καὶ θεῖ
 „ κλέει ἀφθιτον ἔσαι, Ἀνδρῶν ποιμαι-
 „ νοντι νέων θεοείκελον ὁρμήν. Ἡν δὲ ποι-
 „ μαίνης μῆλων νομὸν ἠδ' ἔτι ταύρων,
 „ Δὴ τό τε σαυτὸν ἔελπε σωήσορα καὶ
 „ μακάρεσσιν Εὐμήδεια ἀθροάτοισιν· ὁ
 δὲ ἐπόμβει, ὥσπερ ἔπεσται χεῖρ, πρὸς
 τὴν κρείττονα ὁδὸν σωηπάγετο· καὶ χω-
 ρίδιόν τε τι παρὲς σκοπεῖ, καὶ πρὸς αἰπό-
 λου

λου τινὸς ἢ βοτῆς· ἑαυτὸν ἐνέτεινε
 βίον. οὐδ' οὖν λόγων δεομένοις παιδείας
 διὰ τὸ περκατακεχυμένον κλέει· οὐκ
 ἐλάνθανεν, ἀλλ' ἀνιχνεύοντες αὐτὸν πε-
 ρησῆκεσθαι ὥσπερ κύνες ὠρύμηντοι πε-
 ρὶ τὰ πρόσθια· καὶ διασπασαδάαι
 ἀπειλούντες, εἰ τοσαύτῳ καὶ τηλικαύ-
 τῳ θοφίδῳ ἐπὶ τὰ ὄρη καὶ οὐδ' κρημ-
 νούς καὶ τὰ δένδρα τρέποι· καθάπερ εἶδε
 ἄνθρωποι γεγονώς, οὐδ' εἰδώς τ' ἀνθρώ-
 πινον. τοιούτοις δὲ λόγοις τε καὶ ἔργοις
 ἐκβιασθεὶς εἰς τὴν κοινὴν ὁμιλίαν ἐπέ-
 δωκεν ἑαυτὸν φέρον τῇ χείρῳ τῶν ὁ-
 δῶν· καὶ τὴν μὲν Καππαδοκίαν ἐξέλι-
 πεν, Εὐσαθίῳ πρὸς τοὺς Ἰππικελῆδας
 τῶν ἐκείνη. καὶ κατὰ γένει οὐκ ἐφε-
 σῆκεσαν. αὐτὸς δὲ εἰς τὴν Ἀσίαν δια-
 17 βάς, ὅλης Ἀσίας περτεινούσης * αὐ-
 τῶν χεῖρας, ἐν τῷ παλαιῷ Περγάμῳ
 κατε-

καθιδρύθη· ἔκ παλὺν ἐκείνον μὲν Ἑλλη-
 νές τε ἐφοίτων καὶ ὁ πτόχωρος. ἔκ ἡ
 δόξα τῶν ἀσέβων ἐψαυε· περὶ δὲ Εὐσα-
 θίου καὶ ἀσεβὲς ἐστὶ * ὡσαυτὶς τε ἐς ἀ- 88
 λήθειαν φέρνται· παρὰ πάντων γὰρ συν-
 ωμολογᾷτο τὸν ἄνδρα τούτον ὀφθῆναι
 ἔειναι κάλλιστον, καὶ εἰς πείραν λόγων
 ἐλθεῖν δεινότατον, τό τε ἐπὶ τῇ γλώσσῃ καὶ
 τοῖς χεῖλεσιν αἰμύλιον ὅσα ἔξω γοηλείας
 ἐδόκει, καὶ τὸ μείλιχον καὶ ἡμερὴν ἐπὶ
 τοῖς λεγομένοις ἐπὶ νῆθι, ἔκ στωεξεχείτο
 τοσοῦτον, ὥστε ὁ τὸ φωνῆς ἀκούσαντες καὶ
 τῶν λόγων, ὡσαυτὶς αὐτοῦ καθάπερ
 * ὁ δὲ λ γουσαμῖροι, τῆς φωνῆς ἔξε- 89
 κρέμαντο ἔκ τῶν λόγων, ἔτω δὲ πολὺ π
 τῶν μουσικῶν ὅσα ἀπείχε Σειρήνων· ὥστε
 ὁ βασιλεὺς αὐτὸν, καὶ τι γε τοῖς τῶν
 Χριστιανῶν ἐνεχόμενον βίβλίοις, ἐπει-
 δὴ δόρυς αὐτὸν κατέχε, καὶ ὡσαυτὶς
 Περσῶν

Περσῶν βασιλέως ἀνάγκη τις ἐπέκει-
 το· καὶ τὴν Αὐλιόχιδι ἤδη πειρηγασ-
 μένου καὶ σωλοξεύοντο. ὅς γε τὴν ἄ-
 κροτον ὑπερκειμένῳ τοῦ θεάτρου καλα-
 λαδὼν ἀδοκῆτως καὶ Ἰξαπιναίως, τὸ πο-
 λὺ πλῆθος τῶν θεωμένων συνετόξδυσεν
 διέφθειρε. τούτον δὲ ὁμῶς κατεχόντων
 οὕτως, πάντες ἥσδον ἡρημένοι ἐκατα-
 κεκλημένοι, ὥς μὴ κατὰ κνήσιν ἵνα
 ἐλθῶσι ἀνδρωπονεῖς τὰ ὦτα τῷ βασι-
 90 λέως παρὰ βαλεῖν· καὶ τοι γε* εἴσεσαν
 πρότερον (4) βασιλεύοντες οὐδὲ κτ' εὐρα-
 χῶν ἐπαινουμένους ἐπὶ τὰς πρεσβείας
 χειροτονεῖν· ἢ τοι γε στρατοπεδάρχας, ἢ
 ὅτι γε μετ' ἐκείνους ἐς τὸ ἄρχειν Ἰξηρη-
 μένοι. τότε καὶ ἀνάγκης τυραννοῦσης, ὃ
 φρονιμώτατος ἀπάντων πειραιοκοπεῖτο
 91 καὶ σωμολογεῖτο Εὐστάθιος.* μετε-
 βλήθητε οὖν ἐκ τῷ βασιλέως, καὶ αὐ-

Δ

τίκα

τίκα παρῆν, καὶ ῥσαύτη τις ἐπῆν ἀφρο-
 δίτη τοῖς χείλεσιν, ὥς τε ὁ συμβουλευ-
 σαντες τὴν πρεσβείαν διὰ Εὐσαθίης* πέμ 92
 φῆναι, ἀξιώμάτων τε ἔτυχον παρὰ τῷ
 βασιλεῖ μείζονων· καὶ πρὸς τὴν εὐνοίᾳ
 αὐτῶν ὁ βασιλεὺς ἐπεκλίνετο· τούτων μὲν
 οὐκ ἴδεν ἀντὶ καὶ ἐβελονταὶ σὺν ἐξώρ-
 μησαν ἐπὶ τὴν πρεσβείαν, μείζονα* διά- 93
 πειρα θέλοντες λαβεῖν, εἰ καὶ πρὸς σὺν
 βαρβάρους ἔχοι τὸ αὐτὸ θελκτήριον ὁ
 ἄνθρωπος*· ὁ δὲν εἰς τὴν Περσῶν ἀφίκον- 94
 το χάραν, καί τοι γε τυραννικός καὶ ἀ-
 γριος τις* ἀπώρης εἶναι πρὸς σὺν ἐσιόν- 95
 τας, ἦν τε ἀληθῶς καὶ ἔξηγέλετο· ἀλλ'
 ὁμῶς ἐπεὶ πρόσθετο Εὐσαθίῳ κατὰ τὴν
 κοινὴν πρεσβείᾳ ἐγένετο πρὸς τὴν βασι-
 λέα, τὴν τε ὑπεροψίδω τὴν ἐν τοῖς
 ὄμμασι καὶ τὸ μέλιχον ἐθαύμασε· ὅ
 τοί γε πολλὰ ἐς κατάπληξιν τοῦ ἀν-
 δρός

δρὸς μηχανησάμενθ', καὶ ὡς ἡμέρως
 καὶ ἀλύπως τῆς φωνῆς ἤκουσε, καὶ
 τῶν ἑπιτερχουσῶν κοσμίως καὶ εὐκό-
 λως ἀποδείξεων, ἔξελθεῖν μὲν αὐτὸν
 κελεύει· καὶ ὃς ἔξῃ λόγῳ σωτηρικῶς
 τύραννον· ὃ δὲ ἑπὶ τράπεζαν τε εὐθὺς
 96 *διὰ τῶν θαλμηχόλων εἰσεκάλει, καὶ
 πρὸς τοῦτο ὑπακούσθαι· ἔωκει γὰρ
 πεφυκέναι πρὸς ἀρετῆς ῥοπὴν, ἀπὴν-
 τισεν ἑπὶ τὴν δοῖνιν, καὶ ὁμοτράπε-
 ζε· ἐγένετο· καὶ κατεκράτει τῷ λόγῳ
 τοῦτον, ὥς μικροῦ ἱνὸς ἐδέησε τὸν
 Περσῶν βασιλέα, τὴν τε ὀρεθὴν μέγα-
 βαλεῖν τιάραν, καὶ οὖν ᾤειπορ-
 97 φύρους καὶ *λυθοκολήτοις ἀπολύσαι
 κόσμους, καὶ τὸ τριβώνιον Εὐσαθίου
 μεταμφιάσαι· τοσαύτης τῆς τύ-
 χης ἐποίησατο καταδερμὴν, καὶ τῶν
 ᾤει σῶμα κόσμων· καὶ εἰς τοῦτο

κακοδαιμονίας οὖν φιλοσωμάτους ἀ-
 νήγαγεν· ἀλλὰ τοῦτο μὲν * ἐκύλυσαν, 98
 ④ παύσυχόντες τῶν γάμων· γόητα
 εἶναι τελείως * τὸν ἄνδρα τες, καὶ 99
 τὸν βασιλέα συμπίσαντες Διοκρίναδος
 τῷ βασιλεῖ Ρωμαίων, τίποτε ἄνδρας
 * ἐτυχόντες τοιούτους, εἴτα πέμπουσιν 100
 ἀνδραπόδων πλουτούντων ἔδ' ἐν διαφέ-
 ροντας. τὰ δὲ κατὰ τὴν πρεσβείαν
 ἀπαντα ἦν ὑπὲρ ἐλπίδας. περὶ τούτου
 γε ὁ ἄνδρὸς, καὶ τοιοῦτον τί ἐς τὴν ἐμὴν
 ἱστορίαν συνέπεσεν, ὡς ἅπαρα μὲν ἡ
 ἑλλάς ἰδεῖν αὐτὸν ἠύχοντο, καὶ ἦτοίμ
 * τὰς θεοὺς τὴν Ἰπιδημίαν· καὶ αἶγε 101
 μαντεῖαι τοῖς πατρὶσι ταῦτα δεινοῖς ἐς τοῦ-
 το συνέβαινον. ὡς δὲ ἡμάρτανον, ὃ γὰρ
 ἐπεδήμει, πρεσβεῖαν πᾶσι αὐτὸν σέλλου-
 σιν ④ ἑλλήνες, οὖν ἀκριβὲς Ἰπιδημία
 καὶ τὴν πρεσβεῖαν παρ' ἐλπίδι νοῦς ἦν
 αὐτοῖς

αὐτοῖς διαλέγεσθαι πρὸς τὸν μέγαν Εὐ-
 σάδιον· ἰδὲ ποτε ἔπι τοῖς δε τοῖς σημείοις
 τὸ ἔργον οὕτω ἀπῆντησεν· ὁ δ' ἀκούσας,
 καὶ οὐδὲν ὀνομαστὴς ἐπ' ἐκείνοις καὶ πολυ-
 υμνήτοις ἀναθεωρῶν καὶ διακρίνων ἐβα-
 σάνιζε καὶ σωτηρώτα τό, τε μέγεθός

102 * καὶ τὴν χρο ἐς τὸ χῆμα τῶν

σημείων· εἶτα μεδιάσας συνήθως πρὸς
 αὐτοὺς ὡς ἤκουσε τὰ οὐτα. ψεύδεται γὰρ
 ἔμμόνον ἔξω θείου χοροῦ, ἀλλὰ καὶ λό-
 γουίσα). ἀλλὰ ταῦτα γε εἶπε τὴν ἐμὴν

103 τὴν δὲ Ἰπποδημίαν οὕτω ἐμαντεύετο. * καί
 που τί βίον ὥρα τὸ ἀνθρώπειον, κατὰ τὴν
 ἐμὴν ἐφθέγγετο κρίσιν· ἀπεκρίνατο γὰρ
 ὡς μικρότερα ἦν καὶ βραδυτέρα τῶν
 ἐμῶν καλῶν τὰ φανθέντα σημεῖα· ἔτως
 Εὐσάδιος ὁ τοῦτος Σωσιπάτρα συν-
 ὥκησεν ἢ τὸν ἄνδρα τὸν ἐαυτοῦ δι' ὑπε-
 ροχὴν θφίρας, ἐυτελῆϊνὰ ἐς μικρὸν ἀ-

πέδειξε· ὡς δὲ ταύτης ἢ ἐν ἀνδρῶν ἑ-
 φῶν καταλόγοις καὶ διὰ μακροτέρων
 εἰπεῖν ἀρμόζει· τοῦτον κλέθ' τῆς γυ-
 ναικὸς ἔξεφοίτησεν· ἦν γὰρ ἐκ τῆς πε-
 ρὶ Εὐφρόν Ασίας· ὅσῃν Καύσρ' πο-
 ταμὸς Ἰππῶν καὶ διαρρέων γῆν τὴν ἐπω-
 νυμίαν ἀφ' ἑαυτοῦ τὰ πεδίω δίδωσι· πα-
 τέρων δ' ἐπὶ ἦν καὶ γένοις εὐδαίμονός τε
 καὶ ὀλβίου· παιδίον ἢ ἐπὶ νήπιον οὔσα, ἀ-
 παντα ἐποίει ὀλβιώτερα· τοῦτον ἰ κάλ-
 λους καὶ αἰδοῦς τὴν ἡλικίαν κατέλαμ-
 πε· καὶ ἡ μὲν εἰς πενταετὴν σὺν εἰλέει χρό-
 νον· ἐν δὲ τούτῳ πρεσβύται ἱκανοὶ δύο,
 ἀμφω μὲν τὴν ἀκμὴν παρηλλάττω· ὁ
 ἢ ἑτέρως ἦν ἀφηλικέσσερως, πῆρας βα-
 θείας ἔχοντες ἐ δέρματα Ἰππὶ τῶν νώτων
 ἐνημμένοι, πρὸς ἰ χωρίον σὺν ὠθοῦν)
 τῶν γονέων τ' Σωσιπάτρας, καὶ τὸν Ἰππ-
 ιερθεύοντα συμπεῖθουσι· ῥάδιον ἢ ἦν αὐ-
 τοῖς

τοῖς τοῦτο ποιεῖν, ἀμπελίων ἑπιμέλειαν
αὐτοῖς πσεύσαι. ὥς ὃ ὁ καρπὸς ἀπήντη-
σε ὡς ἀ τὴν ἐλπίδα καὶ ὁ δεσπότης πα-
εῖν, καὶ τὸ παιδίον ἢ Σωσιπάτρι πα-
εῖν· τὸ μὲν θαῦμα ἀπειρον ἦν, καὶ πρὸς
¹⁰⁴ ὑπόνοιον * ἔφερε θείας μουτῖν· ὁ ὃ τοῦ
χωρίου δεσπότης ὁμοτραπέζους αὐτοὺς
ἐποίησαν, καὶ πολλῆς ἑπιμελείας ἡξίου,
τοῖς συγχεωροῦσι τὸ χωρίον καταμεμ-
φόμην, ὅτι μὴ τὰ αὐτὰ πράττοιεν.
Ἐπὶ ὃ πρεσβύται ξενίας τε ἐλλειψικῆς ἔ-
τραπέζης τυχόντες, τοῦ παιδίου τῆς Σω-
σιπάτρεας, τὰ τε ὡρεῖται καλὰ καὶ λα-
μυρὰ δηχθέντες καὶ ἀλόντες, ἀλλ' ἡ-
μεῖς γε ἔφαλλον, τὰ μὲν ἄλλα κρύ-
φια ἔσθ' ἀπόρρητα πρὸς ἑαυτοῦ ἔχομεν,
καὶ ταυτοσί τῆς ἐπαινουμένης εὐνοίας,
ἔστι γέλως καὶ παίγνιον ἢ μετ' ὀλιγω-
ρίας τῶν πρὸς ἡμῖν πλεονεκτημάτων.

εἶδ' ἡ βέλει θὶ τ' τραπέζης ταύτης καὶ
 τῶν * ξένων δοθῆναι πλὺς ἡμῶν οὐκ ἐν 105
 χεῖμασιν ἐδὲ ἐν ἑπικέρει καὶ διεφθαρ-
 μέναις χάρισιν· ἀλλ' ὅθι ὑπῆρξέ σε τε
 ἐς καὶ τὸν σὸν βίον, δάδην ἐρανόμη-
 κες καὶ τῶν ἀσέρων ἐφικνέμενον, ἄφες
 πλὺς ἡμῖν τὴν Σωσιπάτρεα ταύτῃ τρο-
 φεῦσι καὶ πατράσιν ἀληθεσέρεσι· καὶ
 εἰς γε πέμπτον ἔτ' μὴδενὸς περὶ τῇ
 παιδίῳ φοβηθῆς, μὴ θάνατον, ἀλλ' ἡ-
 συχ' ἔσθ' καὶ ἐμποδ'· μελέτω δέ τοι
 μὴ πατῆσαι χωρίον μέγας ἂν τὸ πέμ-
 πτον ἔτ', ὡς τελλομένων τῶν ἡλια-
 κῶν κύκλων, ἰξίηται. καὶ πλουτ' τέ
 τοι αὐτόματ' ὑπὸ τ' χωρίου φύσῃ
 καὶ ἀναθηλήσει· καὶ ἡ θυγάτηρ ἐκατὰ
 γυναιῖκα καὶ ἄνθρωπον ἔσαι μόνον, ἀλ-
 λά καὶ αὐτὸς ὑπολήψῃ τί ὡς τ' παι-
 δίσκης πλέον· εἰ μὲν οὖν ἀγαθὸν ἔχεις
 θυμὸν,

θυμόν, ὑπὸ τῆς χειρὸς δέξαι τὰ λεγόμενα. εἰ δὲ ἴνας ὑπονοίας ἀνακινῆς, εἶδεν ἡμῖν εἰρηλατῶς πρὸς ταῦτα τὴν γλώτταν ἐνδακῶν καὶ πῆξας ὁ πατήρ, τὸ παιδίον ἐγχειρίζει καὶ ἀγαθὸν δίδωσι, καὶ τὸν οἰκονόμον μετακαλέσας, χορήγει πρὸς αὐτὸν εἰπὲν, ὅσα (4) πρεσβύται βέλων), (5) πολυπραγμόνῃ μηδέν. ταῦτα δὲ εἶπεν, ἔγωγε ἕως ὑπέφαινε, ἔξῃ καὶ ἀπὸ φεύγων (6) τὴν θυγατέρα καὶ τὸ χωρίον. (7) ὁ δὲ ἀγαλαβόντες τὸ παιδίον εἴτε ἥρωες, εἴτε δαίμονες, εἴτε θεοτέρου ἢ ἡσδὺ γένος, τίσι μὲν συνετέλλου αὐτὴν μυστηρίοις ἐγίνωσκεν εἰς εἰς· καὶ πρὸς τὴν παιδα ἔξεθείαζον, ἀφανὲς ἦν καὶ τοῖς πάνσι βουλευμένοις εἶδέναι· ὁ δὲ χερόν (8) ἤδη παρῆναι, (9) τὰ τε ἄλλα πάντα συνέτεχε παρῶντων παρὶ τὸ χωρίου. (10) ὁ πατήρ τὸ παιδὸς παρῆναι εἰς τὸν

Δ 5

ἀγρόν.

ἀγρόν· καὶ ἔτε τὸ μέγεθος ἐπέγνω τῆς
 παιδός· τὸ τε κάλλος * ἑτερῶϊον αὐτὸ κα¹⁰⁶
 τεφαίνετο· τὴν δὲ πατέρα χεδὸν ἦ καὶ
 ἠγνόει· ὃ γὰρ παρσεκύνησεν αὐτήν· ἔ-
 τως ἄλλῳ πινὰ ὄραν ἔδοξεν· ὥς γὰρ οἱ τε
 διδάσκαλοι παρῆσαν, ἥ τ' ἀπέζαπτε
 καὶ, ὅ μὲν ἔφασαν, ἐρώτα ὃ, ἡ βού-
 λει τὴν παρθένον· ἡ γὰρ ὑπέλαβεν, ἀλλὰ
 ἐρώτησόν γε πάτερ τί σοι πέπρακται κα-
 τὰ τὴν ὁδόν· τοῦ δὲ εἰπεῖν ἔπιτρεψαν-
 τος· διὰ δὲ εὐδαιμονίαν ἔπι τετρακύ-
 κλου ὀχήματι ἔφερετο· συμβαίνει δὲ
 πολλὰ ἔπι τοῖς τοιούτοις ὀχήμασι πά-
 θη· πάντα ἔτως ἀπήγειλε φωνάς τε καὶ
 ἀπειλάς καὶ φόβους, ὥστε αὐτὴν συν-
 νιοχοῦσαν, καὶ εἰς τοσόνδε παρῆε θαύ-
 ματος ὁ πατήρ, ὥς οὐκ ἐθαύμαζεν,
 ἀλλὰ κατεπλήσετο, καὶ θεὸν εἶναι τὴν
 παῖδα ἐπέπεισο· παρσεπσῶν δὲ τοῖς ἀν-
 δράσιν

06 δρᾶσιν ἰκέτθουν εἰπᾶν οἷνες εἶεν. ④ ὃ
 μόλις καὶ βραδέως (δόξαν δὲ ἴσως ῥύ-
 τω καὶ θεῷ) παρέφθων εἶναι τῆς Χαλ-
 δαϊκῆς καλουμένης θφίας ὅχι ἀμνη-
 τοι· καὶ τοῦτο δι' αἰνίγμα ⑤ ἔκ κάτω
 νεύοντες. ὡς ὃ ὅ τῆς Σωσιπάτρως πατρὸς
 προςπεσὼν τῆς γόνασιν ἰκέτθουε, δεσπό-
 τας εἶναι τοῦ χωρίου πῶδακαλῶν, καὶ
 107 τὴν παῖδα ἔχων ὑφ' ἑαυτοῖς, ⑥ *μυῖν-
 δις τὸ τελεώτερον. ④ μὲν ἔπνευσαν-
 108 τες ὅ ἡ ἔτω ποιήθουσιν, ὅκετι *ἐφθέξα-
 το· ὁ δὲ ὥσπερ ἔχων ὑπόχεπιν ἵνα
 ἢ χησμον, ἐθάρσει καθ' ἑαυτόν· καὶ
 πρὸς τὸ χεῖμα ἠπόρει· καὶ ὑπερεπή-
 νει γε τὸν Ὀμηρον κατὰ ψυχὴν, ὡς ὑ-
 περφυῆς ἡ χεῖμα καὶ δαιμόνιον τοῦτο
 ἀνυμνήσαντα,

Καί τε θεοὶ ξένοισιν ἐοικότες ἄλλοι,,
 δαποῖσι,

Παντοῖοι

“ Παντοῖοι τελέθοντες Ἰπρωφῶσι
 “ πόλης.

καὶ γὰρ αὐτοὶ ὥς ξένοις μὲν ἀνδράσι,
 θεοῖς δὲ σὺν τετυχηκέναί. ἔο μὲν τοῦ
 πράγματ' Ἰπυμπλάμην ὑπὸ κα-
 τείχεσσι. ὃ δὲ ἀποχωρήσαντες τοῦ δειπ-
 νου, ἔς τὴν παῖδα ᾧ δαλαβόντες, τὴν δὲ
 σολὴν τ' ἐδῆτ' ἐν ἣ τέτελεσο μάλα
 φιλοφρόνως αὐτῇ καὶ συνεσπουδασι-
 νως παρέδωκαν, καὶ ἄλλα ἵνα παρδέν-
 τες ὄργανα καὶ τὴν κοιτίδα τ' Σωσιπά-
 τρας καθιστημένασθαι κελεύσαντες, ἔ-
 παρσεμβάλλοντες ἵνα βιβλία. καὶ ἡ μὲν
 ὑπερεγάννυτο οὗτος ἀνδρας τοῦ πατρὸς
 οὐκ ἔλαττον ὥς ἡ ἑὸς ὑπέφαινε καὶ ἀνε-
 ὄγνωτο θύρα καὶ πρὸς ἔργα ἐχώρει
 ἄνθρωποι, καὶ κεῖνοι τοῖς ἄλλοις συνεξέ-
 βησαν κατὰ τὸ εἶωθός. ἡ μὲν παῖς ᾧ δα
 τὸν πατέρα ἔδραμνεν εὐαγγέλια φέρου-
 σα. ἔ

σα· καὶ τὴν κοιτίδα τὶς θεραπευτῶν
 ἐκόμιζεν· ὃ ᾧ πλεοντεὶ οὐκ εἶχε ἐς τὸ πα-
 ρατυχόν, καὶ ὡς αὖ τῶν οἰκονόμων ὅθι
 ἦν ἀναγκαῖον αὐτῆς αἰτήσας, μελεκάλει
 οὗτος ἄνδρας. (4) ᾧ ἐφάνησθαι ἐδαμοῦ·
 καὶ πρὸς τὴν Σωσιπάτρου εἶπε· τί δὴ τοῦ-
 το ἐστὶν ὧ τέκνον; ἢ ᾧ Ἐπιχούσα μικρὸν,
 ἀλλὰ νῦν γε ἔφη συνορᾷ τὸ λεχθέν. ὡς
 δὲ ταῦτα ἐμοὶ δακρυόντες ἐνεχείριζον,
 σκόπει ἔφασαν ὧ τέκνον, ἡμεῖς γὰρ Ἐπι-
 τὸν ἐσπέρμιον ὠκεανὸν ἐνεχθέντες, αὐτί-
 κα ἐπανήξομεν. τοῦτο συμφανέστατα
 δαίμονας εἶναι οὗτος φωνέντας ἀπή-
 λεγξε· (5) (6) μὲν ἀπόντες ὥχοντο ὅποι-
 δήποτε καὶ ἀπῆσαν. ὁ δὲ παλῆς τὴν παιῖδα
 ὡς λαβὼν τεθιαμένιν (7) σωφρονῶς
 ἐνθουσιᾶσαν, συνεχώρει τε ζῆν ὅπως βέ-
 λεται, (8) ὡς αἰργάζετο τῶν κατ' ἐκείνην
 ἔδεν, πλὴν ὅσα γε πρὸς τὴν σιωπὴν αὐ-
 τὴ ἐδουχέ-

τῆς ἐδυχέραινε· ἢ ὃ πρὸς οὐσα εἰς μέ-
 τρον ἀκμῆς, διδασκάλων τε ἄλλων οὐ
 τυχοῦσα, * ἰά τε τῶν ποιητῶν βιβλία ¹⁰⁹
 διὰ σώματ' εἶχε, καὶ φιλοσόφων ἐ-
 ρήτρων· καὶ ὅσα γε τοῖς πεπονηκόσι καὶ τετα-
 λαιπορημένοις μόλις ὑπῆρχε ἐ ἀμυ-
 δρῶς εἰδέναι· ταῦτα ἐκείνη μετ' ὀλιγω-
 ρίας ἐφραζεν, εὐκόλως καὶ ἀλύπως εἰς τὸ
 σαφές ἵππευέχουσα· ἐδοξε γοῦν αὐτῇ καὶ
 ἀνδρὶ σωελθεῖν, ἐ * ἀναφίλεκτον ἦν ὅτι ¹¹⁰
 ἐξ πάντων ἀνδρῶν μόν' Εὐσάθειον
 ἄξιον ἦν ἔγάμα· ἢ ὃ πρὸς Εὐσάθειον καὶ
 οὐκ παρόντας εἰπέσα, ἀλλ' ἄκκε μὲν Εὐ-
 σάθει· συμμαρτυρέντων ὃ παρόντες,
 παῖδας μὲν ὑπὸ τοῖς τέξομαι τέεις, πάντες
 ὃ τὸ ἀνθρώπινον δοκοῦν ἀγαθὸν ἀτυχή-
 θουσι· πρὸς τὸ θεῖον ὃ εὐδ' εἶς· καὶ σὺ ὃ πρὸς
 ἀπολείψεις ἐμέ, καλὴν μεταλαχὼν λῆ-
 ξιν ἐ πρέπυσαν· ἐγὼ ὃ ἴσως κρείσσονα·
 τοῖ μὲν

σοὶ μὲν γὰρ περὶ σελήνην ἢ χορεία, καὶ ἐκέπ-
 λατρεύσῃς καὶ φιλοθρήσῃς τὸ πέμπτον.
 109 ἔγωγε μοι φησὶ τὸ σὸν εἶδωλον. ἀλλὰ καὶ
 τὸν ὑπὸ σελήνῃ παρελεύσῃ τόπον σὺν αἵα-
 θῇ καὶ ἐνὴνίῳ φορᾷ. ἐγὼ δ' καὶ ἐβελόμην
 μὲν εἰπεῖν ἰὰ καὶ ἐμαυτὴν· εἴτα ἐπισκοπή-
 σασα τὰ λόγῳ βραχύν' ἵνα χροῖον· ἀλλ'
 110 ὁ ἐμὸς * ἀνεφθέξα θεὸς μὴ κωλύει. ταῦτα
 εἰπὼσα, μοῖραι γὰρ ἔτως ἐνευον, τὰ τε Εὐσα-
 θίῳ συνῆλθεν· καὶ ἰὰ λεχθέντα εἶδέν διέφερε
 τῶν ἀκινήτων μαλ' ἔγωγε παύλα χρόσε ἐ-
 γένετο, καὶ ἀπέβη καθάπερ γεγρυμένα. πρὸς
 ἰσορῆσαι δ' τοῖς γεγρυμένοις ἰάδε ἀναλ-
 καίως εἶη· Σωσίπατρα μὲν τὴν ἀποχώρη-
 σιν Εὐσαθίῃς, πρὸς ἰὰ αὐτὴν ἐπανελθῶσα
 κλήματα περὶ τὴν Ἀσίαν καὶ τὸ παλαιὸν
 Πέρταμον διέτειβε· ὃς ὁ μέγας Αἰδέσιος
 θεραπεύων αὐτὴν ἠγάπα, καὶ τοὺς παῖ-
 δας ἐξεπαίδευε· ὃς ἀντεκάθητο αὐτοῖς
 Φιλο-

φιλοθροῦσα κατὰ τὴν ἐαυτῆς οἰκίᾳ
 ἢ Σωσιπάτῃ· ἔμψυ τὴν Αἰδεσίου συν-
 ουσίᾳ, πλὴρ ἐκείνῳ φοιτῶντες, οὐκ
 ἔστιν ὅς τις τὴν μὲν ἐν λόγοις ἀκρίβειαν
 Αἰδεσίου θεωρηγὰπα ἔσυνεθαύμαζε·
 τὸν δὲ τὴν γυναικὸς ἐνθουσιασμόν, πρὸς
 ἐκύνει ἔσεβάζετο. Φιλομήτωρ γοῦν
 ἡ αὐτῆς ἀνεψιὸς ὢν, τότε κάλλεος ἡττη-
 θεὶς καὶ τῶν λόγων, εἰς ἔρωτα ἀφίκετο·
 καὶ τὴν γυναῖκα εἰδὼς θειοτέραν, ἔρωτι δὲ
 καὶ φιλοφρονέει καὶ κατεδιὰζετο καὶ ὁ
 μὲν ἀμφὶ ταῦτα ἦν πολὺς· καὶ ἡ γυνὴ συν-
 ηθάνετο τῷ πάθει· καὶ πρὸς τὸν Μάξι-
 μον· ἔτι δὲ ἀνὰ τὰ πρῶτα τῇ οἰκίᾳ
 ἐφένετο τῆς Αἰδεσίου, ἔσδε συγχρηεῖας
 κεχώριστο· ἀλλὰ κατὰ μαθὲν γεῶν Μά-
 ξιμον, ἵνα μὴ πράγματα ἐγὼ ἔχω, τί τὸ
 ποιεῖ ἐμὲ πάθει ἐσί. Τὸ δὲ ὑπολαβόν-
 τοι, τί γάρ ἐστι τὸ πάθος, ἀνὴρ μὲν γὰρ ἢ
 Φιλο-

Φιλομήτωρ ἔφη πρὸς αὐτὸν, Φιλομή-
 τωρ γε ἐσὶ, ὅτι διαφέρει τῶν πολλῶν ὑμῶν
 ἑδέν· ἂν ὃ ἀποχωρῶντα θεάζωμαι,
 δάκνεταιί μου καὶ σρέφεταιί πως πρὸς τὴν
 ἔξοδον ἔνδον ἡ καρδία· ἀλλ' ὅπως ἀδλή-
 σης παρ' ἐμοί, καὶ θεοφιλὲς ἑπιδείξῃ τί
 προσέθηκε· καὶ ὁ μὲν Μάξιμος ἔξῃ
 ταῦτα ἀκηκοὺς, ὑπερργηθεὶς ὢν, ὡς
 ἂν ἤδη τοῖς θεοῖς ὁμιλῶν, ὅτι ὑπὸ τ-
 σαύτης γυναικὸς ταῦτα ἐπεπίδωκε·
 Φιλομήτωρ ὃ τοῖς προτεθεῖσιν ἐνέκειτο·
 Μάξιμος ὃ

τε ἐνέκειτο, διὰ το-

¹¹² φίας μὲν θυλικῆς καταμαθὼν * ὅτι
 κέχρηται, βιωτέρῳ ὃ ὅτι διααλώμενος κα-
 ταλύσας τὸ ἔλαττον. καὶ ὁ μὲν ταῦτα συν-
 τελέσας ὁ Μάξιμος ἔδραμε παρὰ τὴν
 Σωσιπάτρεα καὶ παρὰ φυλάττειν ἡξίου
 μάλα ἀκρίβως εἰς τὸ αὐτὸ ἔλτοιπον πεί-
 σεται· ἢ ὃ σκεπτόμενος ἔφη· καὶ τὴν γε

Ε

εὐχὴν

εὐχὴν ἀπήγγειλε τῷ Μαξίμῳ, καὶ τὴν
 ἀπαζαν πρᾶξιν· ἔτι γέ ὥρῳ παρσέ-
 θηκεν* ὥσπερ σὺ παρῶσα καθ' ἣν ταῦτα 113
 ἔπραττεν, ἔτι τὰ φανέντα ἀνεκάλυψε ση-
 μεῖα· ὧ δὲ πεσόντ' ὅτ' ἐπὶ τὴν γῆν ἀχα-
 νοῦς, ἔτι θεῶν ἀνικρὺς εἶναι τὴν Σωσιπά-
 τσαν ὁμολογοῦντ' ὅτ', ἀνίσω φησὶν ὧ ἰέκ-
 νον, θεοὶ ἔτι φιλεῖσιν, εἰάν σὺ πρὸς ἐκείνους
 βλέπῃς, ἔτι μὴ ῥέπῃς ἐπὶ τὰ γήινα, καὶ
 ἐπὶ κηρὰ χεῖματα. καὶ ὁ μὲν ταῦτα ἀ-
 κέρας, ὅξῃ μεγαλαυχότερος γεγο-
 νώς· καὶ τῆς καὶ τὴν γυναικα* θόλ' αὐτοῦ 114
 ὅτ' ἀσφαλὲς πεπειραμέν' ὅτ'· ὁ δὲ Φιλο-
 μήτωρ φαιδρὸς ἀπὸ τῶν περὶ θύρας* αὐ- 115
 τῶν καὶ πολλῶν ἐτέρων εἰσιών· ὁ δὲ πόρρωθεν
 μέγα φθεγξάμεν' ὅτ' εἶπεν ὁ Μάξιμος.
 ὅτ' οὐ θεοὺς οἱ Φιλομήτωρ εἶπεν ἐταῖρε
 παῖσαι μάτην κατακαίων τὰ ξύλα, συν-
 εωρακὼς τί τοῖστον ἴσως αὐτὰ περὶ αὐ-
 κακου-

κακουργῶν ἔπραττε· ὃς ὁ μὲν τὸν Μάξι-
 13 μον ὑπερβυλαβηθεὶς, θεὸν ὤκηθη, καὶ τῆς
 Ἐπιβουλῆς ἐπαύσατο, καὶ ἀγελάσας τὴν
 πρῶτης αἰῶνος, ἡ δὲ ἐνεχείρησεν. ἡ δὲ Σω-
 σιπάτρα γνησίως καὶ διαφερόντως ἐώρα
 14 τὸ λοιπὸν τὸν Φιλομήτωρα, θαυμά-
 ζουσα αὐτὸν ὅτι αὐτὴν ἐθαύμαζε. πο-
 τὲ γοῦν στυγερῶς ἀπάντων πᾶν
 αὐτῇ, Φιλομήτωρ δὲ οὐ παρῆν, ἀλλ'
 ἐναγῶς διέτριβεν, ἡ μὲν πρόσθεσις ἦν καὶ
 15 τὸ ζήτημα περὶ ψυχῆς· πολλῶν δὲ κι-
 νουμένων λόγων, ὡς ἤρξατο Σωσιπά-
 τρα λέγειν καὶ μικρὸν, ταῖς ἀποδείξεσι
 16 διαλύουσα τὰ ἀσφαλτόματα. εἶτα
 εἰς τὸν περὶ καθόλου ψυχῆς ὅτι τὸ κο-
 λαζόματον, καὶ τὸ ἀθάνατον αὐτῆς, ἐμ-
 πίπτουσα λόγον, μεταξὺ τοῦ κορυβαν-
 τισμοῦ καὶ τῆς ἐκβαλλόμενης, ὥσπερ
 ἀποκοπεῖσα τὴν φωνὴν, ἐσιώπησε· καὶ

Βραχὺν λιποῦσα χρόνον, τί τοῦτο ἐβόη-
 σεν εἰς μέγας, ὁ συγγενὴς Φιλομήτωρ φε-
 ρόμενος ἐπ' ὀχήματι, τότε ὄχημα
 κατὰ ἴνα * διχωρίαν αἰετέτραπαι, ¹¹⁶
 καὶ κύνες κινδυνεύει περὶ τῷ σκέλει. ἀλλ'
 ἔξηρῆκασί γε αὐτὸν ὅτε θεράποντες ὑψι-
 αίνοντα, πλὴν ὅσα περὶ τοῖς ἀγκῶσι καὶ
 χερσὶ τραύματα εἴληφε, ἔταυτα γε
 ἀκίνδυνα. ἐπὶ φορείου δ' ἐφέρεται ποτι-
 ῶμενος. ταῦτα ἔλεγε, καὶ εἶχεν ἔτως,
 καὶ πάντες ἤδεσαν ὅτι πανταχοῦ εἴη Σω-
 σιπάτεια, ἔτασι πάρεστι τοῖς γνομένοις·
 ὥσπερ ὅτε φιλόσοφοι περὶ τῶν θεῶν λέ-
 γουσι· ἔτελεύτα δ' ἔπειτα τοῖς τρισὶ παι-
 σι. ἔτασιν μὲν δύο τὰ ὀνόματα ἔδεν δέο-
 μαί γράφειν· Ἀντωνῖνός τε καὶ Ἀἰξίος
 τῶν πατέρων· ὅς γε τὸ Κανωδικὸν ἔχει Νεί-
 λου καταλαβὼν σῶμα, καὶ τοῖς ἐκεῖ τελευ-
 μένοις παρθεῖς ὅλον ἑαυτὸν, τήν τε ἀπὸ
 τῆς μη-

ὁ μὴτερός πρόσρησιν ἐξεβιάζετο· καὶ ἡ
 νεότης τῶν ὑγαινόνηων τὰς ψυχὰς ἐφι-
 λοσοφίας ἐπιθυμούνην, ἐφοίτων πρὸς
 αὐτόν, ἐπὶ τὸ ἱερὸν νεδωίσκων ἱερέων μεσὸν
 ἦν· αὐτὸς μὲν οὖν ἐπὶ ἄνθρωπος εἶναι δο-
 κῶν, καὶ ἀνθρώποις ὁμιλῶν, πᾶσι τοῖς ὁμι-
 ληταῖς προὔλεχεν, ὥς μετ' ἐκείνων ὅτε
 ἐπὶ τὸ ἱερὸν ἐβίβη, ἀλλὰ ἐπὶ μεγάλα
 καὶ ἄλλα ἔσχατα πρὸς τὸ σκο-
 τοφθῆναι καὶ ἀμορφὸν χωρήσει καὶ μεταβλη-
 θήσεται· καὶ ἡ μυθώδης ἐκείνη σκότος
 τυραννίσει τὰ ἐπὶ γῆς κάλλιστα· ὃ δ' ἔχον
 ἔσχατα ἀπήλεγξεν ἅπαντα, ἐπὶ τὸ πρᾶγμα
 γε εἰς χρησμοῦ συνετελέσθη βίαν· τού-
 117 του δὲ ἔργον, ὃ καὶ τὰς *εἰς σιόδου κα-
 λουμένας Ἡοίας ἑσπεύδον γράφειν, ἀ-
 πόρροισι τὴν ὥσπερ ἀσέβων ἀφελήφ-
 θησαν, καὶ εἰς φιλοσοφούντων ἑτέρων ἀπὸ
 γένου διεσπάρησαν καὶ κατενέμηναν· οἷς
 Ε 3 τὸ φι-

τὴν φιλοσοφίαν ἢ συγγένειαν κέρδῳ ἦν· τὰ
 πλείστα δὲ ἐν δικαστηρίοις ὥσπερ ὁ Σω-
 κράτης παρὰ τὴν τοῦ βασιλέως σοφίαν,
 ἐκινδύνυον. οὕτω παρὰ φρόνησιν χρη-
 ματα καὶ * κατετύγχεον χρυσίον ἦν 118
 γοῦν αὐτοῖς φιλοσοφία, τὸ τειδώνιον
 καὶ τὸ μεμνήσθαι Σωσιπάτρου· καὶ
 τὸν Εὐσάπιον διὰ σώματ' ἔχειν· τὰ
 δὲ ἐν τοῖς ὀρωμένοις σαρκίᾳ, τε αἰσθῆ-
 καὶ ὑπόμεσα βιβλιδίων, καὶ ταῦτα
 ὥς ἂν ἄχθῃ εἶναι καμῆλων πολλῶν·
 καὶ ἔξηπίζαντό γε πάνυ ἀκρεβῶς τὰ
 βιβλία· καὶ ταῦτα γε ἦν εἰς οὐδένα,
 φέροντα τῶν παλαιῶν φιλοσόφων, ἀλ-
 λά διαθῆκαι τε καὶ ἀντίγραφα τούτων
 καὶ συμβόλαια, καὶ παρὰ πράξεων καὶ
 ὅσα ὁ κακοδαίμων, καὶ ὁ πρὸς τὴν πλα-
 νωμένῳ καὶ ἀτακτὸν ἄτην ἑπικλίνων
 βίῳ ἐπαινεῖν εἶωθεν· ἔτι οὐδὲ ἐν τοῖς
 μετὰ

μετὰ ταῦτα Σωσιπάτρει ἐς τὸν χρησ-
 μὸν ἀπετύγχανε. καὶ τούτων γε τὰ ὀ-
 νόματα ἔδεν δέομαι γράφειν. ὁ γὰρ
 λόγος οὐκ ἔστι οὐ φαύλοις ἀλλ' ἐπὶ
 οὐκ ἀγαθὸς φέρειν συνεπίγεται· πλὴν
¹¹⁹ ὅς τε εἰς αὐτῆς τῶν παίδων. * Ἀντωνῖνος
 ἦν αὐτῷ· οὗ καὶ πρὸ βραχέος ἐπεμ-
 νήδην. * ὁ διαμαλὼν ἐς τὴν Ἀλεξάν-
 δρειῳ· εἴτα τὸ Κανωδικὸν θαυμάζας
 τε καὶ ὑπεραγαθεὶς τοῦ Νείλου σώμα·
 καὶ τοῖς ἐκείνη θεοῖς τε καὶ δερήτις ἱε-
 ρεῖς ἀναθεὶς ἐπεσκαρμόσας ἑαυτὸν,
 ταχὺ μάλα πρὸς τὴν τοῦ θεοῦ συγέ-
 νειον ἐπέδωκε· σώματός τε περιφρ-
 νήσας, ἐκ τῶν περὶ τοῦτο ἡδονῶν ἀπολυ-
 θεὶς, σοφίσαν τε ἀγνώστον τοῖς πολλοῖς
 ἑπιπιδεύσας· περὶ δ' ἐπεσθῆκε καὶ διὰ
 μακροτέρων εἰπεῖν· ἐπεδείκνυτο μὲν
 γὰρ οὐδὲν θεουργὸν καὶ παράλογον.

ἔς τὴν φαινομένην αἰῶσιν, τὰς βασι-
 λικὰς ἴσως ὁρμὰς ὑφορώμεν ὅτι ἑτέρω-
 σε φερόσας. Ἔ δὲ τὴν καρτερίαν καὶ τὸ
 ἀκαμπτον καὶ ἀμετάσαστον, ἐθαύμαζον
 ἅπαντες. Ἐ καλῆεσάν γε πρὸς αὐτὸν ἐπὶ
 θάλασσαν ④ καὶ τὴν Αλεξάνδρειαν
 τό τε χολάζοντες. ἡ δὲ Αλεξάνδρεια,
 διὰ τε τὸ τοῦ Σαράπιδος ἱερὸν, ἱερὰ ἴς
 ἦν οἰκουμένη. ④ γοῦν πάντα χρόνῳ φοι-
 τῶντες ἐς αὐτὴν πλῆθος τε ἦσαν τὰ δή-
 μῳ περιθύμιοι. Ἐ καὶ τὰς θεραπείας
 τοῦ θεοῦ, παρὰ τὸν Ἀντωνῖνον ἔτερχον.
 τοῖς δὲ ἐξήκει τὰ ποτάμια πλοῖα καὶ
 ῥαζώνης ἐπὶ τὴν σπουδὴν ἐπιφέρουτες.
 σπουδῆς δὲ ἀξιώθεντες, ④ μὲν λογι-
 κὸν πρόβλημα περθέμενοι * ἀφθόνως 120
 καὶ ἀφθορῶν τῆς Πλατωνικῆς * ἐνεφα- 121
 ροῦτο θεΐας. ④ δὲ τῶν θεοτέρων τί
 προσβάλλοντες, ἀνδριάντι συνειλύγχανον.
 ἔκουν

ἔκοῦν ἐφθέγγετο πρὸς αὐτῶν ἔδνα. ἀλ-
 λά τὰ ὄμματα σήσας, καὶ διαθήσας
¹²² εἰς τὸν ὄρανόν, * ἀνείδως ἔκειτο καὶ ἄτελκ-
 τῷ. ἔδ' ἵς εἶδεν αὐτὸν παρὰ τῶν τριού-
 των ῥαδίως εἰς ὁμιλίδω ἐλθόντα ἀνθρώ-
 πων· ὅπ' ἢ ἦν τὶ θεότερον τὸ κατ' αὐτὸν
 οὐκ εἰς μακρὰν ἀπεσημάνθη· ἔγ' ἔφ-
 θωνεν ἐκείνῳ ὅξ' ἀνθρώπων ἀπῶν, ἔ
¹²³ ἢ τε * θαρραπειτῶν κατὰ τὴν Ἀλεξάν-
¹²⁴ δρειαν, καὶ * τὸν Σεραπείον ἱερόν διεσκε-
 δάννυτο, ἔχ' ἢ θαρραπεία μόνον, ἀλλὰ ἔ
 τὰ οἰκοδομήματα καὶ πάντα ἐγένετο κα-
 θάπερ ἐν ποιητικοῖς μύθοις τῶν Γιγάντων
 κεκρατηκότων· καὶ τὰ παρὰ τὸν Κανώ-
 βον ἱερὰ ταυτὸ τοῦτο ἔπαχον· Θεοδο-
 σίου μὲν τό τε βασιλεύοντ'· Θεοφί-
 λου δὲ προσαυδόντ', τῶν ἐναγῶν ἀν-
 θρώπου Ἰνὸς Εὐρυμέδοντος,
 Ὅς ποθ' ὑπερθύμοισι γιγάντεσι βασί- ,,
 λουσεν. Ε 5 Ενε- ,,

Ενετίου ὃ τὴν πολιτικὴν ἀρχὴν ἄρχοντας·
 Ρωμανοῦ ὃ οὖν κατ' Αἴγυπτον στρατιώ-
 τας πεπαισθυμένους· οἵ τινες ἅμα φραξά-
 μδροι καὶ λίθων ἐκ λιθοξόων θυμὸν ἐπι-
 ταῦτα ἀλλόμδροι, πολέμου ὃ μήτε ἀ-
 κοὴν ὑφιστάμδροι, τὰ τε Σαραπείῳ κα-
 τελυμήναντο, καὶ τοὺς ἀναθήμασιν ἐπο-
 λέμησαν, ἀνὰ ταχώνισον καὶ ἀμαχὸν
 νίκῃ νικήσαντες. τοὺς γοὺν ἀνδριάσι καὶ
 ἀναθήμασιν ἐς τοσόνδε χυναίως ἐμαχέ-
 σθοντο, ὥστε οὐ μόνον ἐνίκηον αὐτὰ, ἀλλὰ
 καὶ ἐκλεπίον· ἐκ τὰς οὖν ἦν αὐτοῖς πολεμι-
 κὴ τὸ ὑφελόμδρου λαθεῖν· ὃ δὲ Σαρα-
 πείῳ μόνον τὸ ἔδαφος ἐχ' ὑφείλοντο, διὰ
 βάρος τῶν λίθων· ὃ γὰρ ἦσαν ἐυμετακίνη-
 τοι· συγχέαντες ὃ ἅπαντα ἐκ ταράξαιτες,
 (4) πολεμικώτατοι ἐκ χυναῖοι, καὶ τὰς
 χεῖρας ἀναιμάκτους μὲν, οὐκ ἀφιλο-
 χρημάτους δὲ παροτρύναντες, οὖν τε θεῶς
 ἔφασαν

ἔφασαν νενικηκέναι· καὶ τὴν ἱερῶν συλῖαν
καὶ τὴν ἀσέβειαν εἰς ἔπαινον σφῶν αὐ-
¹²⁵ τῶν κατελογίζοντο· εἴτα ἐπεισῆγον * τοῖς
ἱερῶν ποῖς ὁδὸν καλουμένους Μονα-
χοὺς, ἀνθρώπους μὲν κατὰ τὸ εἶδός· ὁ
δὲ βίος αὐτοῖς σωδὴς· καὶ ἐς τὸ ἐμ-
¹²⁶ φανὲς ἔπαχόν τε καὶ * ἐποίουν μω-
ρία κακὰ καὶ ἄφρασα. ἀλλ' ὅμως τῶ-
το μὲν εὐσεβὲς ἐδόκει τὸ καταφρονεῖν
τοῦ θεοῦ· τυραννικὴν γὰρ εἶχεν ὄξου-
σίαν τό τε πᾶς ἀνθρώπος, μέλαιναν
φορῶν ἐδῆτα, ἢ δημοσίᾳ βεβλόμηνος
ἀχρημονεῖν· ἐς τοσόνδε δρετῆς ἤλασε
τὸ ἀνθρώπινον· ἀλλὰ πρὶ τῶν μὲν καὶ
ἐν τοῖς καθολικοῖς τῆς ἱστορίας συγγράμ-
μασιν εἴρηται· ὁδὸν ὅν Μοναχοὺς τούτους
καὶ εἰς τὸν Κάνωβον καθίδρυσαν, ἀντὶ
τῶν νοητῶν θεῶν εἰς ἀνδραπόδων θερα-
πείας· καὶ ὁδὸν χρηστῶν, καταδήσαντες τὸ
ἀνθρώ-

ἀνθρώπινον· οἱ γὰρ ὡς κεφαλὰς τῶν ἐπὶ
 πολλοῖς ἁμαρτήμασιν ἐαλωκότων συν-
 αλίζοντες, ὡς τὸ πολιτικὸν ἐκόλαζε δι-
 κασήμερον, θεοὶ τε ἀπεδείκνυσαν, καὶ προσ-
 καλινδοῦντ^{καὶ}
 κρείττους ἀπελάμβανον εἶναι μολυνό-
 μῃροι πρὸς τοῖς τάφοις· μάρτυρες γοῦν
 ἐκαλοῦντο καὶ διάκονοι ἱνῆς, καὶ πρέσ-
 βεις τῶν αἰτήσεων παρὰ τῶν θεῶν, ἀν-
 δράποδα δεδουλοκότα κακῶς, ὡς μά-
 τιξι καταδεδαπανημένα· ὡς τὰς τὴν μοχ-
 θηρίας ὠτειλὰς ἐν τοῖς εἰδώλοις φέρον-
 τα, ἀλλ' ὅμως ἡ γῆ φέρει τέτοις οὖν θε-
 οῦς· τοῦτο γοῦν εἰς μεγάλῃ προνοίᾳ
 καὶ Ἀντωνίνου συνετέλεσεν· ὅτι πρὸς
 ἅπαντας ἔφασκεν ἰαίερα τάφοις γενή-
 σεσθαι· ὥσπερ που καὶ Ἰάμβλιχος ὁ
 μέγας, ὅπως ἐν τοῖς κατ' ἐκείνον πᾶσι
 λελοῖπα μῆρ, ἀνδρὸς ἱνὸς Αἰγυπтіου τὸν
 Ἀπόλλω

Απόλλω καλέσδωτ'· ἔδ' ἐλθόντες,
 καὶ καταπλαγέντων τὴν ὄψιν τῶν πα-
 ρόντων, παύσαδε ἔφη ἑταῖροι θαυμά-
 ζοντες. μονομαχήσαντ'· γὰρ ἀνδρὸς
 ἐστὶν εἶδωλον· ἕτως ἑτερόν τι ἐστὶ τὰ καὶ θε-
 ωρεῖν, καὶ τοῖς τοῦ σώματι ἀπατηλοῖς
 ὄμμασιν· ἀλλ' Ἰάμβλιχ'· μὲν τὰ πα-
 ρόντα δεινὰ· Αντωνῖν' δὲ τὰ μέλλον-
 τα παρθεῖδε. καὶ τοῦτο γε αὐτοῦ μόνον
 ἀδένειδον φέρει· ἄλυπον ᾧ αὐτὰ τὸ τέ-
 λ' ἐς γῆρας ἀνοῖον ἀφικόμηνον, καὶ
¹²⁷ * βαδὺ καὶ λυπηρὸν τοῖς νοῦν ἔχουσι τὸ
 προσεγνωσμένον ἐκείνῳ τῶν ἱερῶν.

ΜΑΞΙΜΟΣ.

Μαξιμὸς ἢ πρότερον ἐμνήσθημεν·
 καὶ ὅσα τα γράφων οὐκ ἦν ἀθέατος τοῦ
 ἀνδρὸς, ἀλλὰ νέτ' ἐπιγρηαίῳ σωελεύγ-
 χαν· καὶ φωνῆς τε ἤκουσεν, οἷας ἀνὴρ
 ἤκουσε

ἤκαστε τ' Ομηρικῆς Αθλιῶς ἢ ἔ' Απόλ-
 λωνος· τὰ δ' ἵ* πῆνόν μέν Ἰνες ἦσαν αἱ τῶν¹²¹
 ὀμμάτων κόραι· πολὺν δ' καθεῖτο γέ-
 νειον· τὰς δὲ ὀρμας τ' ψυχῆς διεδήλου
 τὰ ὀμματα· καὶ ἀρμονία γέ τις ἐπῆν
 καὶ ἀκρόντι καὶ ὀρώντι· καὶ δι' ἀμφοῖν
 τῶν αἰσθήσεων ὁ σωὼν ἐπλήθητο, ἔτε
 τὴν ὀξυκινήσιδι φέρων τῶν ὀμμάτων,
 οὔτε τὸν δρόμον τῶν λόγων· ἀλλ' ἐδέε
 εἰ ἴς τῶν ἐμπειροτάτων πάνυ καὶ λει-
 νῶν διελέγετο πρὸς αὐτὸν, ἀντιλέγειν
 ἐτόλμα· ἀλλ' ἡσυχῇ παρὰδόντες αὐ-
 τοὺς τοῖς λεγομένοις, ὥσπερ ἐκ τρι-
 πόδων, εἶποντο· τοσαύτη τις ἀφροδί-
 τη τοῖς χείλεσιν ἐπεκάθητο· ἦν μὲν οὖν
 τῶν εὖ γεγονότων, καὶ πλούτῳ ἀδρό-
 τερῶν ὥπῃν αὐτὰ· ἀδελφοὺς δὲ εἶ-
 χε γνησίους, οὓς ἐκώλυεν εἶναι πρῶ-
 τους αὐτὸς ὢν, Κλαυδιανόν τε τὸν κα-
 ταλα-

121
 Ταλαβόντα τὴν Αλεξάνδρειδν, καὶ κεῖ
 παιδεύσαντα· καὶ Νυμφιδιανὸν τὸν ἐν
 Σμύρνῃ περὶφανῶς θοφισεύσαντα. ἦν δὲ
 ὁ ἀνὴρ ἕτερος τῶν διαπληθέων τῶν Αἰ-
 δεσίου θοφίας. Ιουλιανὸς δὲ βασιλεύ-
 ραντος ἡξιώθη γυμνάσιον διδάσκαλος, ἕως
 πάντων ἀνηρημένων διὰ τοῦ Κωνσταντίνου.
 Ταῦτα δὲ ἐν τοῖς κατὰ Ιουλιανὸν ἀκρι-
 βέστερον γέγραπται· καὶ ψιλωθέντος τοῦ
 γένους, Ιουλιανὸς περὶλείφθη μόνος
 δι' ἡλικίαν περὶφρονηθεὶς, καὶ παρό-
 τητα· εὐνοῦχοι δὲ ὅμως αὐτὸν ἀμφε-
 πόλουν βασιλικοὶ, καὶ περὶφυλακαὶ
 ἡνῆες ἦσαν, ὅπως εἴη Χριστιανὸς βέβαιος. ὁ
 δὲ καὶ πρὸς ταῦτα τὸ μέγεθος τῆς φύ-
 σεως ἐπεδείκνυτο. πάντα γοῦν οὕτω διὰ
 σώματος εἶχε τὰ βιβλία, ὥστε ἡ γανάνκ-
 του ἐκείνοι πρὸς τὴν βραχυτίαν τῶν παι-
 δείας, ὥς ὅτε ἔχοντες ὅ, τι διδάξουσι τὸ
 παιδίον·

παιδίον. ὡς ὃ ἔτε ἐκείνοι παιδεύειν εἶχον,
 ἔτε Ιουλιανὸς μεθυθάνειν, ἐξήτησαν τὸν
 ἀνεψιὸν Ἐπιτραπῆναι ④ καὶ ῥήτορικῶν
 ἀκροάσασθαι καὶ φιλοσόφων λόγων.
 ὁ δὲ θεοῦ νεύσας ⑤ ἐπέτεψε, ὥς τὰ
 βιβλία πλανᾶσαι βουλόμην ⑥ αὐ-
 τὸν ⑦ ἀργεῖν μᾶλλον ἢ τοῦ γένους καὶ 129
 τῆ βασιλείας ὑπομνήσκεσθαι. τοῦτο δὲ
 ἐπέτραπεν αὐτῷ, πανταχοῦ βαθέων καὶ
 βαρυλάτων ὑποκειμένων κτημάτων, καὶ
 βασιλικῆς ὑπονοίας καὶ δορυφορίας ἐ-
 φοῖτα, καὶ διέσειχεν ὅπῃ βέλοιοτο· καὶ δὴ
 καὶ εἰς τὸ Πέργαμον ἀφικνεῖται καὶ κλέος
 τῆ Αἰδεσίου θφίας· ὁ δὲ ἤδη μὲν εἰς μα-
 κρόν τι γῆρας ἀφίκετο, καὶ τὸ σῶμα ἐ-
 καμνεν· τὸ δὲ ὁμιλίας αὐτοῦ προσεή-
 κεσαν καὶ ἀνὰ σδὺ πρῶτοις ἐφέροντο
 Μάξιμός τε, ὑπὲρ ἧς τάδε γράφεται,
 ⑧ Χρυσάνθιος ὁ ἐκ Σάρδεων· Πρίσκος
 τε ὁ

130 τε ὁ Θεσπρωτός ἢ * Μιλοασὸς· Εὐσέ-
 βιός τε ὁ ἐκ Καρίας Μύνδου πόλεως, καὶ
 σωουσίας ἀξιώδεις τ' Αἰδεσίου, ὁ καὶ
 ἐν μερῶσι πρεσβύτης Ἰβλιανός, τὴν μὲν
 ἀκμὴν καὶ τ' ἀρεαίδες τ' ψυχῆς κατα-
 πλαγεῖς, ὅκ' ἐβόλετο χαρίζεσθαι· ἀλλ'
 ὥσπερ Θ' κατὰ τὸν μῦθον τ' διψάδ' ὅ-
 129 δηχθέντες, χολῶδόν καὶ ἀμυσίτων μα-
 θημάτων ἔλκειν ἐβόλετο· καὶ δῶρα γε
 ἔπι τέτοισι βασιλικά διέπεμπεν· ὁ δ' ἐ-
 βδὲ ταῦτα παρσίετο· καὶ μετακαλέσας
 τὸν νεφελίσκον, εἶπεν, ἀλλὰ σὺ μὲν ἐς τὴν
 ψυχὴν τὴν ἐμὴν ὅκ' ἀγνοεῖς τηλικαύ-
 ταις ἀκοαῖς ἀκροώμενος· τὸ δὲ ὄργανον
 αὐτῆς σωοῦρας ὅπως διάκει), τ' γομφώ-
 σεως καὶ πήξεως διαλυομένης εἰς τὸ σω-
 τερεν. σὺ ὅ εἴ τι κῆδρ' αὖν βέλει τέκνον ὁ-
 φίας ἐπήρατον· τοιαῦτα γὰρ οὐ τὰ τῆς
 ψυχῆς ἰνδάλματα καταμανθάνω πρὸς

αὐτὸν ἐμούς παῖδας πορνεύεις ὄντας γνη-
 σίαις, ἐκείθεν ῥύδιον ἐμφορῶ θείας ἀ-
 πάσης καὶ μαθημάτων· καὶ τύχης τῶν
 μυστηρίων, αἰχμηθήσῃ πάντως ὅτι ἐγένου
 καὶ ἐκλήθης ἄνθρωπος. ἐβουλόμην
 μὲν οἷον παρῆναι καὶ Μάξιμον· ἀλλ'
 ἔπει τὴν Εὐφροῆν ἐσαλίσαι, ἥ περὶ Πρίσ-
 κον τὰ ὅμοια διελέχθην ἂν. ἀλλὰ κα-
 κῆντο ἔπει τ' Ἑλλάδ' ἐπέπλυνε· λοι-
 ποὶ δὲ τῶν ἐμῶν ἐταίρων Εὐσεβίος γε καὶ
 Χρυσάνθιος· ὧν ἀκρωτήριος ἐλάχιστα
 τ' ἐμὸν ἐνοχλήσεις. ὡς δ' αὖτα ἤκουσεν
 Ἰβλιανὸς, ἔφιλοζόφου μὲν ἐδ' ὡς ἀφί-
 σατο· προσέκειτο δὲ κατὰ τὸν πολὺν χρό-
 νον Εὐσεβίῳ γε καὶ Χρυσανθίῳ· ἦν δὲ ὁ
 Χρυσάνθιος ὁμόψυχος Μαξίμῳ τὰ
 περὶ θείασμόν σιωθεσιῶν· καὶ ὑφείλκεν
 ἐαυτὸν ἐν ταῖς μαθήμασι, ἥ τ' ἄλλο ἦθος
 τοιοῦτον ἔχων· Εὐσεβίῳ δὲ παρόντ'

μὲν

μὲν Μαξίμου, τὴν ἀκρίβειαν τὴν ἐν
 ταῖς μέρεσι τοῦ λόγου, καὶ τὰς διαλεκ-
 τικὰς μηχανὰς καὶ πλοκαὺς ὑπέφθυγε·
 ἀπὸν δὲ ὥσπερ ἡλιακοῦ φέγγους ἀ-
 σῆς ἀπέλαμπε, τοσαύτη τις εὐκολία ἐ-
 χάρις ἐπὶνδει τοῖς λόγοις· καὶ ὁ Χρυ-
 σάνθιος παρὼν ἐπὶνει καὶ συνεπένδυ-
 εν· ὁ, τὲ Ιουλιανὸς τὸν ἄνδρα ἐσεβά-
 ζετο. περσετίδη δὲ μετὰ τὴν ἐξήγη-
 σιν ὁ Εὐσέβιος, ὡς ταῦτα εἶη τὰ ὄντως
 ὄντα· αἱ δὲ τὴν αἰδοῦσαν ἀπατῶσαι
 μαγανεῖαι καὶ γοηλεύουσαι, θαυμα-
 ποιῶν ἔργα, ἐπὶ πρὸς ὑλικάς τινας δυνά-
 μεις ὥρα παιόνων ἐμεμνύοντων, τῷτο
¹³¹ ἀκοῶν* Ἐπιφθόνημα πολλάκις ὁ θεό-
 τατος Ιβλιανὸς, ἰδίᾳ τὸν Χρυσάνθιον ἀπο-
 λαβὼν, εἴη τοι μέτεσιν ἀληθείας ὧ φί-
 λε Χρυσάνθιε πρὸς αὐτὸν, ἔφη, φράσον
¹³² μοι σαφῶς, τίς ὁ ἐπίλογος οὗτος* τῆς
 Ζ 2 Ἰζηλή-

ἔζητήσεως· ὃ ᾧ βαθέως μάλα ἐς Κο-
 φρόνως ἀνενεγκῶν, ἀλλὰ ποιήσεις ἔφη
 Κοφόν, μὴ πλὴρ ἐμοῦ ταῦτα, ἀλλὰ πλὴρ
 ἐκείνου πυθόμην· ἐ μαθὼν τὺτο ἤ-
 κουσε ἐπ' οἴησε, θεὸν ἵνα νομίσας τὸν
 Χρυσάνθιον ἔπ' τὰ λόγῳ. γηρομένης ᾧ
 τ' σπουδῆς, ὃ μὲν τὰ αὐτὰ παρσέρραι-
 νεν. ὃ δὲ Ιουλιανὸς παρκαλέως ἤρετο, τί
 τὺτο αὐτῷ βέλεται συνεχῶς ἔπιλεό-
 μηνον. ἐνλαδθα ὁ Εὐκλείδης τὴν ἐαυτοῦ
 πετάσας εὐγλωττίαν, καὶ τὸ* ἔυσομον¹³³
 ἔπ' τὸ φράζειν ἀκώλυτον ἀφείς φέρεας,
 Μάξιμ' εἶπε, τίς ἐστὶ τῶν παρσβυτέ-
 ρων ἀκροατῶν ἐ πολλὰ ἐκπεπαιδευ-
 μένων. ἔτος διὰ μέγεθος φύσεως καὶ
 ὑπεροχὴν, καταφρονήσας τῶν ἐν τού-
 ρις ἀποδείξεων, ἔπ' μανίας ἵνας ὀρ-
 μήσας· ἐ δραμῶν σὺν ἐκάλεσεν ἡμᾶς
 πρῶτον οὖν παρόντας εἰς τὸ Ἐκαλήσιον· ἐ
 πολλὰς

πολλὰς ἐδείκνυ δὲ καθ' ἑαυτοῦ μάρτυ-
 134 ρας· ὡς δὲ* ἀπηνήσας μὲν ἐπὶ τὴν θεὸν
 προσεκυνήσαμην, καθεῖθε μὲν εἶπε
 πρὸς ἡμᾶς ὃ φίλτατοι ἐταῖροι, καὶ τὸ
 μέλλον ὁρᾶτε. καὶ εἴη διαφέρω τῶν πολ-
 λῶν ἐγώ. τούτο ὃ εἰπὼν, καθεσθέντων
 ἡμῶν ἀπάντων, χόνδρον καθάρισας λι-
 βανωτοῦ, καὶ πρὸς ἑαυτὸν ὄνυμα δῆποτε
 ὕμνον περαίνων, εἰς τσόνδε παρῆλθεν
 ἐπιδείξας, ὥς τε τὸ μὲν πρῶτον ἐμειδία
 τὸ ἀγαλμα, εἴτε καὶ γέλως ἦν τὸ φαι-
 νόμητον· θορυβουμένων δὲ ἡμῶν ὑπὸ τῷ
 ὄψεως, ἀλλὰ ταραχθήτω γε ὑμῶν ὑπὸ
 τῶν μὴδ' εἰς· αὐτίκα γὰρ καὶ αἱ λαμ-
 πάδες ἀνάψουσιν, αἳ ἐν ταῖς χερσὶν ἡ
 θεὸς φέρει· καὶ οὖν λόγοις ἐφθανε τὸ φῶς
 ταῖς λαμπάσι φειφλεγόμενον. ἡμῖς
 μὲν οὖν τὸν* θεανδρικὸν ἐκκῆνον θαυμα^{* f. θεατ}
 τοποιὸν πρὸς τὸ παρὸν κατὰπλαγέντες,^{κόν.}

ἀνεχωρήσαμην. σὺ ὅ τούτων μηδὲν θαυ-
 μάσης ὥσπερ εἶδὲ ἐγώ, διὰ τὸ λόγου κά-
 θαρτον, μέγα τί χεῖμα ὑπολαμβάνω.
 ὃ δὲ θεϊότατος Ιουλιανὸς τοῦτο ἀκούσας,
 ἀλλ' ἔρρωθ' εἶπε καὶ πρόσεχε τοῖς βιβλί-
 οις, ἐμοὶ δὲ ἐμνήσας ὃν ἐζήτουν. ἔταψ-
 τα εἰπὼν, καὶ Χρυσανθίου καταφιλήσας
 τὴν κεφαλὴν, ἔπι τὴν Εὐφρόν ἑξώρ-
 μησε. σωτυχὼν δὲ ἐκείνῳ Μάξιμῳ,
 ἑξεκρέματό τε τοῦ ἀνδρός, ἔα πρὶς τὴν
 ὅλης θφίας εἶχε. ὁ δὲ Μάξιμος
 ὑφηγεῖται αὐτῷ, καὶ τὸν θεϊότατον με-
 τακαλέσας Χρυσάνθιον. καὶ γρόμε-
 νον οὕτως, μόλις ἤρκειν τῇ τοῦ παιδὸς
 ἐς τὰς μαθήσεις εὐρυχωρίᾳ, ὥς δὲ καὶ
 ταῦτα εἶχε καλῶς, ἀκούσας τί πλέον
 εἶναι κατὰ τὴν ἐλπίδα ὥσθ' ἅ ταιν
 θεῶν ἱεροφάντη, ἔπρος ἐκείνον ὅξυς
 ἔδραμε. τὸ δὲ ἱεροφάντη κατ' ἐκείνον τὸν
 χρόνον

χρόνον ὅς τις ἦν Ἰένωμα, ἔμοι θέμις λέ-
 γειν· ἐτέλει γὰρ τὸν ταῦτα γράφοντα, ἔς
 Ευμολπίδας ἢ γε· ἢ ἕτος γε ἦν ὁ ἔς τὴν
 Ἰῶν ἱερῶν καίλασερφὴν, ἔς τ' ἐλλάδος ἀ-
 πώλταν ἀπάσης παρθγνούς, τοῦ συγγρα-
 φέως παρόντος· ἢ φανερώς διαμαρτυρό-
 μινος, ὡς μετ' αὐτὸν ἱεροφάντης γνήσι-
 ος, ὡς μὴ θέμις ἱεροφαντικῶν ἀψαδαι
 135 ἰσχυρόνων. * Ἐπὶ ᾧ θεοῖς ἐτέρους καθιέρω-
 ῃ ὡμόμωκεν δερήτας ὀρκὺς ἐτέρων μὴ
 προσήσεσθαι· προσήσεσθαι δὲ ἔλεγχον ὅμως
 αὐτὸς μηδὲ ἀθλωαῖον ὄντα· ἢ εἰς τοσόνδε
 προνοίας ἐξικνεῖτο, ἐφ' ἑαυτοῦ τὰ ἱερά
 κατὰ σκαφήσεσθαι ἔς διωθήσεσθαι ἔφρασκε·
 κακῆνον ζῶντα ταῦτα ἐπόψεσθαι, διὰ
 φιλοτιμίᾳ περιττὴν ἀπμαζόμινον·
 καὶ περτελετήσιν γε αὐτοῦ τὴν θε-
 ραπείαν ταῖν θεαῖν· τὸν δὲ τῆς τιμῆς
 ἀποσερηθέντα, μήτε τὸν ἱεροφάντην,

μήτε τὸν γηραιὸν βίον ἔχειν· καὶ ταῦτα
γεῖται. ἅμα τε γὰρ ὁ ἐκθεσσιῶν ἐγένε-
το, παλῆς ὢν * τῇ Μιθραϊκῆς τελούτῃ. 136
καὶ οὐκ εἰς μακρὰν πολλῶν ἐς ἀδιηγ-
τῶν Ἐπικλυθέντων κακῶν, ὧν ἰὰ μὲν ἐν
τοῖς διεξοδικοῖς τῇ ἰσορίας εἴρηται· τὰ δ',
εἰάν ἐπιτρέπη τὸ θεῖον, λελέξεται. ὅτε
Αλλάρχος ἔχων οὗτοῦ βαρβάρους διὰ
τῶν πυλῶν παρήλθεν, ὥσπερ διὰ σαρδῆς
ἐς ἱπποκρότου πεδίου τέχων, τοιαύτας
αὐτῷ ἰὰς πύλας ἀπέδειξε τῇ ἐλλάδι·
ἢ τε τῶν τὰ φαῖα ἱμάτια ἐχόντων ἀκω-
λύτως περὶ παρεισελθόντων ἀσέβεια, καὶ
ὁ τῶν ἱερῶν φανερῶν θεσμῶν παραγὰς
νόμος καὶ σύνδεσμος. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
ἐς ὕστερον ἐπράχθη· καὶ ὁ λόγος διὰ τὴν
πρόγνωσιν παρήνεγκε, τό τε δ' ὁ μὲν Ιου-
λιανὸς τῷ θεοτάτῳ ἱερῶν φανερῶν συγ-
νόμος, καὶ τῷ ἐκείθεν ὁφείας ἀρυσά-
μενος

36 μῦθον χαλδόν, ὁ μὲν ὑπὸ τὸν Κωνσάν- f. ἐπὶ
 ἴον ἀπήγετο σφοδρῶς, ὡς αἰσθασι-
 λεὺς ὢν εἰς τὸν καίσαρα. Μάξιμθ' ὃ
 ἦν κατὰ τὴν Ἀσίαν. Αἰδεσίου δὲ μετα-
 λέξαντι πῆχεσι δὲ ἐπὶ πᾶσαν Θρίαν
 αὐξόμηνθ', ὥς ὁ μὲν Ιουλιανὸς ἐτυ-
 χεν ὢν οὐκ ἐβέλετο μὲν, ἀλλ' ἠναγκά-
 ζετο· πεμφθεὶς δὲ καίσαρ ἐπὶ Γαλα-
 τίας, ἐχ' ἵνα βασιλεύῃ τῶν ἐκείνη μόνον,
 ἀλλ' ἵνα ἐν τῇ βασιλείᾳ διαφθαρῇ, πα-
 ρὰ δόξαν ἀπάσθῃ ἐν τῇ τῶν θεῶν περ-
 νοίας ἀνῆνεγκεν, πάντας μὲν λανθά-
 νων ὅτι θεοραπύει θεὸς· καὶ τὸν Ἰε Ρῆ-
 νον ἐπεραιώθη, ἥ πάντα ὅσα ὑπὲρ ἐκεί-
 νου ἔθνη βάρβαρα σωελῶν καὶ δουλω-
 σάμηνθ', πολλῶν ἐπιβουλῶν καὶ μη-
 χημάτων πλεκομένων αὐτῷ, ὡς ἐν
 τοῖς παλαιῇ ἐκείνων ἀναγέγραπται, τὸν
 ἱεροφάντην μετακαλέσας ἐν τῇ ἐλλά-
 Z 5 δος, καὶ

δος, ἔσυν ἐκείνῳ ἵνα μόνοις γνώμα
 διαπραξάμενθ', ἐπὶ τὴν καθαίρεσιν
 ἠγέρθη τῆς Κωνσταντίου τυρρηνίδος· ταύ-
 τα δ' οὐκ ὠκνήδυσαν Οὐράσιος ἐκ τ' Περλά-
 μου· καὶ τῶν ἐκ Λιβύης, ἦν Αφρικὴν
 καλοῦσι Ρωμαῖοι κατὰ τὸ πάτριον τῆς
 γλώττης, Εὐήμερος· ταῦτα δὲ πάλιν
 ἐν τοῖς κατὰ Ιουλιανὸν βιβλίοις ἀκρι-
 βέστερον εἴρηται· ὥς δ' οὖν καθεῖλε τὴν
 τυρρηνίδα Κωνσταντίου, ἔτιν' ἱεροφάν-
 τει ἀπέπεμψεν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, κα-
 θάπερ θεὸν ἵνα ἀποπέμπων φωνέντα,
 καὶ πῶσαχόντα ἀέβηλετ'· καὶ βασιλι-
 κά γε αὐτῷ δάσκα δερραπείαν συνέπεμ-
 ψε πρὸς τὴν ἐπιμέλειαν τῆς Ἑλλάδος
 ἱερῶν· τὸν Μάξιμον εὐθὺς μελεπέμψα-
 το καὶ τὸν Χρυσάνθιον· καὶ μία γε ἦν
 ἐπ' αὐφοῖν ἡ κληῖσις· τοῖς δὲ ἐπὶ τοῦ
 θεῶς καταφεύγειν ἐδόκει· καὶ ἄνδρες
 ἔτι

ἔτω δρασῆμοι ἔπειθ' ἔχοντες, ἔσυν-
 ενέγκοντες εἰς ταῦτόν τὴν πείραν, καὶ
 τὴν περὶ ταῦτα ὀξυδερκίαν ἔδιάτη-
 σιν τῆς ψυχῆς ἀνεγείραντες, καὶ συ-
 νησάμενοι, σημείοις ἐγχεόμενοι ἀ-
 πηνέσι καὶ ἀγρίοις· ἐκείνοι ἤδεζαν τὰ
 φανθέντα σημεία. ὁ μὲν οὖν Χρυσάν-
 θιος ἐνθὺς καταπλαγείς, καὶ πρὸς τὴν
 ὄψιν ὑποπλήξας, τὴν γλώσσαν ἐνδα-
 κών, ἔμενετέον ἐμοὶ μόνον εἶπεν ἐν ταῦτα
 ὦ Μάξιμε φίλτατε, ἀλλὰ καὶ Φωλευέον.
 138 * ὁ δ' ἀναστήσας ἐαυτὸν, ἀλλ' ἐπιλελήσας
 μοι δοκεῖς εἶπεν ὦ Χρυσάνθιε τῇ παιδείας
 ἦν ἐπαιδευθήμεν· ὡς τῶν ἀκρῶν γε ἐσὶν
 ἐλλήνων καὶ ταῦτα πεπαιδευμένων, μὴ
 πάντως εἶκειν τοῖς πρώτως ἀπαντήσα-
 σιν, ἀλλ' ἐκβιάζεσθαι τὴν θεοῦ φύσιν
 ἄλλοις ἀν' ὁπκλίνοις πρὸς τὸν θεραπεύ-
 οντα· Χρυσανθίου δὲ ὑπολαβόντες, ἴσως
 σὺ ταῦ-

σὺ ταῦτα πράττειν εἶ δεινὸς καὶ πλη-
 ρὸς· ἐγὼ δ' οὐκ αὖ μαχεσαίμην
 τοῖς σημείοις· καὶ μέγα οὖν λόγους ἄπο
 χωρήσαντο, ὁ μὲν Μάξιμος ἐπέμ-
 νεν ἅπαντα πράττων, ἕς τε ἔτυχεν ὧν ἐ-
 βόλετο καὶ κατεπεθύμει· ὁ δ' Χρυσάνθιος
 ἀκινήτοτερος ἐπέμνην ἀνδριάντι, οὖν
 οὐκ ἀρχῆς πεπηγότας πρὸς ἑαυτῷ λο-
 γισμοὺς μηδ' ἐκινήσας διανοήματα·
 πάντες οὖν ἄνθρωποι ὡς τὸν Μά-
 ξιμον * ἤδη συνετρόμαζον καὶ τὴν Ἀσί-
 δω· ὅτε γένησαν ἐν ἀρχαῖς, καὶ ὅτε τού-
 των ἀπολέλυτο· τότε κρείττον Ἰῶν βου-
 λυτηρίων, ὃ δῆμος ἐξενοχῶρει ἰὰς προ-
 ὁδούς παρὰ Μαξίμῳ, μέγα βοῆς πηδῶν-
 τες· ἦν δ' ἡμῶς ὅταν ἵνα θηρευεῖν ἐκ
 πολλῶ μεμελέτηκεν, αἶτε γυναῖκες πα-
 ρὰ τὴν γυναῖκα τῇ πλαγίᾳ θύρᾳ πα-
 ρεισεχέοντο, τὴν εὐδαιμονίαν θαυμάζου-
 σαι.

140 σαι. Ἐμεμνήσθαι σφῶν ἀξιούσαι.* ④
 δὲ φιλοθφίας ἔνεκεν Μάξιμον, ἔτε
 γράμματα εἰδότε ἀπέφαινε. ὁ μὲν οὖν
 Μάξιμος ὑπὸ τῇ Ἀσίας πάσης περσο-
 κινούμενος, ἐπὶ τὴν στυτυχίαν ἀνήκει
 τῷ βασιλέως. Χρυσάνθου δὲ ἔμεινε καὶ
 χώραν, ἐκείνο θεοῦ κατ' ὄναρ, ὡς πρὸς
 τὸν ταῦτα γράφοντα ἔλεγεν, ἐς ὕστερον
 εἰπόντι,

Ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται μάλα τ' ἔ-
 κλυον αὐτῷ.

ὡς δὲ καὶ Μάξιμος μετὰ τοσαύτης
 πομπείας ἐπὶ τὴν Κωνσταντινὴ πόλιν ὤρ-
 μησέ τε, Ἐ δια ταχέων εἰς αὐτὴν παρελ-
 θὼν ἐξέλαμψεν· ὅτε γὰρ βασιλεὺς καὶ
 ④ βασιλιδυόμηναι πάντα ἦσαν ἐπὶ Μα-
 ξίμου, νύξ ἡμέρα διέφερον αὐτοῖς οὐ-
 δέν, ἔτως ὑπὲρ τῶν παρόντων ἐπὶ σφύ-
 δεος ἅπαντα ἀνέφερον· ἐν ταῦθα ὁ μὲν
 δὼν

Μάξιμ^{ος} βαρὺς ἦν ἤδη περὶ τὰ βα-
 σίλεια, σολὴν τε ἀερετέραν ἢ κατὰ
 φιλόσοφον πειχεόμην^{ος}, καὶ πρὸς
 τὰς ἐνλεύξεις ὦν χαλεπώτερος^{ος} καὶ δυσ-
 χερέστερος· ὁ δὲ βασιλεὺς ἠγνόει τὰ
 πρᾶτόμην^{ος}. μετὰ πέμψας γοὺν αὐ-
 τοῖς ἐκ βιασαμένου τοῦ βασιλέως, ἔδο-
 ξε καὶ τὸν Πρίσκον· ὁ δὲ Μάξιμ^{ος} ἀ-
 πῆται πρὸς ἀναγκάζων ἐς τὸν Χρυσάν-
 θιον, καὶ *ἀμφὴς γε ἦσαν μετὰ πεμπ-
 τοι· ὁ δὲ Πρίσκ^{ος} ἐκ τῆς Ἑλλάδος, Χρυ-
 σάνθ^{ος} δὲ ἀπὸ Λυδίας καὶ Σαρ-
 δεων. καὶ οὕτω γε ἔξεκρέματ' τῆς τοῦ
 ἀνδρὸς συνουσίας ὁ θεσπέσι^{ος} Ιουλιανός,
 ὥς τε τοῖς μὲν ὡς φίλοις ἐπέελλε,
 καθάπερ θεοὺς ἱκετεύων ἐλθεῖν καὶ συν-
 εῖναι· τῷ δὲ Χρυσανθίῳ καὶ γυναῖ-
 κα εἶναι πυτόμην^{ος}, Μελιτὴν ὄνομα
 ἔχσαν. καὶ ὑπὸ αὐτοῦ θαυμαζομένην
 διαφε-

διαφερόντως, τὸ δ' ὅτι τὸτα γράφοντες ἀ-
 νελιάν, ἰδία που καθίζας ἐαυτὸν, καὶ πρὸς
 τὴν γυναῖκα ἐπέσελλεν, αὐτὸς γράφων,
 ἔθενός εἰδότος· καὶ πονηρίας ἀφικεῖς φω-
 142 νὰς * τὸν ἄνδρα πείθειν μηδαμῶς ἀπαλο-
 ρεῦσαι τὴν ἔξοδον, καὶ τὴν πρὸς Χρυσάνθιον
 143 αἰτήσας ἐπιστολὴν. * εἶτα ἐμβαλὼν ἐκεί-
 νην, καὶ σφραγίδα ἀμφοτέραις ἐπιθεῖς,
 ὥς ἂν τὴν μίαν σφύρην ἔξοντας ἔσελλε, πολ-
 144 λὰ δὲ διὰ τὸ σόματος φράσας ἀχρήσιμα
 ἐνόμιζε πρὸς τὸ ῥαδίως πεπιθεῖν μετὰ-
 λας φρένας Αἰακίδαο. ὁ μὲν οὖν Πρίσ-
 κῳ ἦλθε, δὲ ἐλθὼν ἐσωφρόνει· καὶ τοῖς γε
 οὐκ ἐλάττους ἦσαν αὐτὸν ὅσοι θεραπεύον-
 τες· ἀλλ' ἐμυρεν ἀκίνητος, ἐχὺν τὸ βα-
 σιλείας ἐπαυρόμενος, ἀλλὰ τὴν βασιλεί-
 αν κατὰ φέρων δὲ ὁμαλίζων ἐς τὸ φι-
 144 λοβώτερον. ὁ δ' ὅτι Χρυσάνθῳ * ἔδεδωκε
 ταῖς ἐαλωκόταις ἀρκυσι καὶ μηχαναῖς,
 ἀλλὰ

f. γίνοιτο

ἀλλὰ τοῖς θεοῖς ἐντυχὼν, ὡς τὰ παλαιὰ
 τῶν θεῶν ἦν ἀμείαβλητα, καὶ αὐτὸς εἶ-
 πετο τοῖς θεοῖς. Ἐπὶ τὸν βασιλέα
 ἐπέελλεν, ὡς ὑπὲρ ὧν βασιλέως, ἢ καὶ
 Λυδίου ὑπὲρ αὐτῶν γίνοι μόνον, καὶ
 ὁ θεὸς ταῦτα ἔφραζον· ὁ δὲ ὑπόπιδουσε
 μὲν τὴν ἀποτυχίαν τῆς κλήσεως· ἀρχι-
 ερεῖα δὲ ἀποδείξας τὸν τε ἄνδρα, καὶ τὴν
 γυναικα τῆς Λυδίας, καὶ ὑπὸ ἐκείνοις
 ἐπιτρέψας εἶναι τῶν ἄλλων τὴν αἵρεσιν,
 αὐτὸς ἐπὶ τὸν Περσικὸν σὺν ἡγήτο πόλε-
 μον. Μαξίμου δὲ καὶ Πρίσκου σὺν επο-
 μένων, ἔσθ' ἄλλοι δέ τινες συμπαρωμάρ-
 τους εἰς πλῆθος σὺν ἡλθόντες, ἑαυτοῖς
 *ἐγκωμιάζον τῶν ἀνθρώπων ὅχλῳ,
 ἔσθ' ὅφρα γε διογκουμένων, ὅτε ὁ βα-
 σιλεὺς ἔφησεν αὐτοῖς σὺν ἡττημένοι
 ὡς δὲ τὰ πράγματα σὺν ἰόνως ἀπὸ τῶν
 μεγάλων ἐκείνων καὶ λαμπρῶν ἐλπί-
 δων

δων, ἐς τὸ ἀφανὲς ἢ ἀμορφον κατέρρα-
 γη καὶ διωλίσθησε. ὡς ἐν τοῖς διεξοδικοῖς
¹⁴⁶ τοῖς κατὰ Ιουλιανὸν εἴρηται. * ὁ, τε Ιου-
 λιανὸς ἐβασίλευσε, ἐ πμῶν δὲ ἀν-
 δρας διετέλεσεν. εἴτα μάλα ταχέως ἢ
 σφοδρῶς σωμαπῆλθε τῷ πρεσβυτέρῳ.
 σάβη, εἴγε μὴ ὡς αὖ δὲ πλείονας ἔτως
 ἀπῆλθε. Βαλενθινός τε ἢ Βάλης ἐπέ-
 σησθη τοῖς πρᾶγμασιν. ἐν ταῦθα συν-
 αρπάζονται μὲν Μάξιμος ἢ Πρίσ-
 κος, πολὺ τὴ κλήσεως διαφερούσης ἢ
 ὅτε Ιουλιανὸς ἐκάλει. ἐκείνη μὲν γάρ
¹⁴⁷ ἡς ἦν πανηγυρική ἢ * πρὸς ἑμὴν ὡς
 τῷ λάμπουσα. ταύτης δὲ τὴ δεύτερας,
 πρὸ τῶν ἐλπιζομένων, ἢ τὸ φαινόμενον
 κίνδυνος ἦν, ἔτως ἀπμῖα τις ἄδρα ἢ
 ὡς φανὴς κατεκέχυτο τῶν ὁρωμένων.
 ἀλλ' ὁ μὲν Πρίσκος εἶδεν ὑποσῶς κα-
 κόν, ἀλλὰ ἢ πρεσβυτερῶς ἀγαθὸς

Η εἶναι

εἶναι καὶ γεγυῆσθαι καὶ τὸν καιρὸν ἐκεί-
 νον, ἐπεδύηλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα. ἔπειτα
 τα γράφων ἐπαιδεύετο καὶ ἐκείνοις σὺν
 χερόνις, παῖς ὢν, καὶ εἰς ἐφήβοις ἀξι-
 τελῶν· ὁ δὲ Μάξιμος, πολλοὶ μὲν
 γὰρ αὐτὸς κατεβόων δημοσίᾳ τε ἐν
 τοῖς θεάτροις καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὸν βασι-
 λέα, θαυμαστὸς δὲ ἦν ἔτι, ὅτι πρὸς
 τοσαύτας ἀνέφερε συμφορὰς· πλὴν ἐς τὸ
 βαθύτατον αὐτὸν τῆς πτωρίας περὶ αἰχ-
 τοσύτων ὑμῆσαντες χερμάτων, ὅσα
 μή τε αἰνὴς ἀκχεῖν ἐδύνατο φιλοθφῶν·
 ὑπὸ πλῆθυνον γὰρ αὐτὸν τὰ πάντων ἔχειν
 καὶ μετεγίνωσκον, καὶ ὀλίγου ὑμῆσαντες
 αὐτῷ· ἔπειτα ἐμπεφθῆκε εἰς τὴν Ἀσίαν ἐπὶ
 καταβολῇ τῶν χερμάτων, καὶ ὅσα μὲν
 ἔπαχεν, ὑπὲρ πᾶσαν ἐς τετραγώνιδον· ἔ-
 ουδείς αὖ εἴη μεγαλόφρων, οὐδὲ ἠδό-
 μος κακοῖς, ὥς ἐξαγγέλλειν ἀνδρὸς
 τοσού-

τοσούτου τηλικαύτας συμφοράς· μι-
 κρά γὰρ καὶ ἡ Περσῶν λεγομένη σκά-
 φθις· καὶ ④ γυναικεῖοι τῶν δευτά-
 βρων ἀλέσμοι, πρὸς ἑπιφερθμένας ὀ-
 δύνας τῷ σώματι· ἔδωκε δὲ θαυμασία γυνὴ ἡ
 παρὴν ὑπερέλγει· ὥς ὃ ἦν ἀπειρον, καὶ
 ἐπετείνετο, πλαμένη, φησὶν, ὦ γύναι,
 φάρμακον ἐπίδ'· καὶ ἐλδοθέρωθαι· ἡ
 δὲ καὶ ἐπείατο καὶ παρὴν ἔχουσα· ἐν-
 ταῦθα ὁ μὲν ἦτοι πείν· ἡ δὲ ἠξίωσε περ-
 πείν· καὶ αὐτίκα γε δ'απολομένης, τὴν μὲν
 ④ περσέοντες ἔθαπτον· ὃ δὲ Μάξιμος
 ἔπειν ἐκέπ' ἐνταῦθα δὴ πᾶς λόγος ἐλάτ-
 των, καὶ πᾶν ὅθ' ἐν τῷ ποιητικῷ ὑμνήσας
 γένος πρὸς τὰς Κλεάρχου πρᾶξεις· ἦν
 μὲν γὰρ ὁ Κλέαρχος ἐκ Θεσπρωτῶν, τῶν
 εὐδαιμόνων, καὶ διαφερόντως περὶ δόξαν
 καλὴν γηρόμυθος· τῶν πρᾶγμάτων ἡδὴ
 μεταβεβλημένων, ἔτι Βαλεντινιανῶς μὲν

εἰς τὴν ἑσπέραν ἀποκεχωρηκότος· ὃ δὲ βα-
 σιλέως Βάλεντος κινδύνους τοῖς ἐχάτοις
 ἐμβεβηκότῃ, καὶ τὸν παρὰ βασιλείας,
 ἀλλὰ τὸν παρὰ σωτηρίας ἀγῶνα ἰρέχον-
 τῃ· ὃ γὰρ Περσικόπῃ ἀντανασᾶς πολ-
 λαῖς ἀπείροις διωάμεσι, πανταχόθεν
 αὐτὸν παρὰ ἐκώπειν εἰς τὸ σωήμεναι. τῆς
 οὖν Ἀσίας ἀπάσης κατ' ἐκείνον τὸν και-
 ρὸν ὁ Κλέαρχῃ ἐπεσάτει, ὅση κατὰ
 τὴν Ἰξουσίαν ἀφ' ἐλλησπόντου διὰ Λυ-
 δίας καὶ Πισιδίας ἔπῃ Παμφυλίαν ἀ-
 φορίζεται· πολλὴν εἰς τὰ πρᾶγματα
 σωέφερει ἔννοιαν. τὰ τε σώματι παρὰ
 βαλλόμενος ἐς τοὺς πρώτους κινδύνους· καὶ
 πρὸς τὸν τ' αὐλῆς ἑπαρχὸν ἀντικρὶς δια-
 φερόμενῃ· ὥς τε καὶ ὁ βασιλεὺς τὴν
 διαφορὰν ἠγνόει· καί τοι γε ἦν ἑπαρχὸς
 Σαλούπῃ, ἀνὴρ καὶ ἔπῃ τ' Ἰουλιανοῦ
 βασιλείας κοσμήσας τὴν ἑαυτοῦ τύχην·
 ἀλλ'

ἀλλ' ὅμως τὴν τε βλακείαν αὐτοῦ διὰ
 τὸ γῆρας ἀπήλεγχε, ἥ Νικίαν ἀπεκά-
 λεν καὶ ᾧ ἔμελεν αὐτῷ κατὰ τὸν και-
 ρὸν ἐκείνον, μοχθεῖν καὶ ῥωμύνααι τὴν
 ψυχὴν, ὥς ἀναγνώσεώς τε καὶ τῆς ἰσο-
 εικῆς ἐμπειρίας· χωρησάντων δὲ καλῶς
 τῶν πραγμάτων, ὁ Βάλης ὑπερηγάσ-
 θη τὸν Κλέαρχον, καὶ οὕτω ἀπέλυσε τῆς
 ἀρχῆς· ἀλλ' εἰς ἀρχὴν μετέστησε μείζο-
 να, ἀνθύπατον αὐτὸν ἑπίστηλας τῆς νῦν
 ἰδίως Ἀσίας καλουμένης· αὐτὴ δὲ διὰ
 Περγάμου τὸ ἀλιγνὸς ἐπέχουσα πρὸς
 τὴν ὑπερκεμένω ἡπείρην ἄξει Καρίας
¹⁴⁸ ἀποτέμνεται·* καὶ τὸ μῶλος αὐτῆς πε-
 ειγράφει τὸ πρὸς Λυδίαν· ἐστὶ δὲ ἀρχὴν
 ἐνδοξοτάτη, καὶ ἐκατήκοον τοῦ τῆς αὐ-
 λῆς ἐπάρχου· πλὴν ὅσα γε νῦν πάλιν ἐς
 τὴν νεώτερον ρυτονὶ θόρυβον ἀπικνύει συμ-
 πεφύρεται ἥ ἀνατετάρακται· τότε δὲ

τὴν ὑγαίνουσαν Ἀσίαν ἀπολαβὼν ὁ
 Κλέαρχος, εὔρε ἐκεῖ τὸν Μάξιμον κα-
 τατινόμδρον ταῖς βασάνοις. θεῖον δὲ ἢ
 τὸ μετὰ ταῦτα εἶναι εἰπεῖν ἔργον· ἐγὼ ἂν
 πρὸς ἕτως τὸ παράλογον ἐς ἄλλον ἵνα ἀ-
 ναφέρῃ δικαίως ἢ θεὸν. τοὺς τε γὰρ στρα-
 τιάτας ἀπαντας οἱ ταύταις ἐφεςήκεσαν
 ἀλήκτως ταῖς κολάσεσι, μείζονι βία φυ-
 γεῖν ἀπηνάγκασε. καὶ τὸν Μάξιμον
 ἀνῆκε τῶν δεσμῶν. Ἰπμέλδαν τε *ἐπο- 149
 νήσατο δ' σώματι, ὥς ὁμοτράπεζον ἔθε-
 το καὶ πρὸς τὸν βασιλέα ταύτῃ κατε-
 χεῖσαστο παρρησία, ὥς ὁ βασιλεὺς ἤδη
 καὶ μεθῆκε τὴν ψυχὴν, καὶ πάντα γε-
 σινεχώρησεν, ὅσα Κλέαρχος ἐπειθε.
 τῶν γοῦν Σαλουτίων τὴν ἀρχὴν πω-
 λύσας, *Ἰξόνιον ἐπενόησε τοῖς ἄλλοις ἔρ- 150
 γοις. ὁ δὲ Κλέαρχος τοὺς τε κολασήρας
 ἐκείνους στρατιάτας, ὥς ὅτι κατὰ τὸν αὐ-
 τῷ

χῇ χρόνον ἐκείνον ἦσαν ὑφελόμενοι τὶ
 καὶ ὑβρίσαντες, οὗ μὲν ἡμύνετο· οὗ δὲ
 εἰσεπράττει· καὶ πάντες τούτο διὰ σώμα-
 τος εἶχον, ὡς εἴη δεύτερος Ιουλιανὸς παρὰ
 Μαξίμου. ἐν ταῦτα δὴ καὶ δημοσίας πι-
 νὰς ἐπιδείξει ἐποίησαν. ἀλλ' ἐγὼ ἔπε-
 φύκει πρὸς θέατρον, τὴν δόξαν εἰς ἐλά-
 χισον ἥνεγκεν· ὡς ἀνέφερεν αὐτὸν διαλε-
 γόμενοι πάλιν· πολλὰ γοὺν τῶν τε
 κτημάτων κατεχομίζετο, καὶ τῶν ἐτέ-
 ρως πως διακεκλεμμένων· καὶ ἦν ταχὺ
 μάλα ὀλβίον, καὶ ὥσπερ ἄρτι παριῶν
 εἰς τὴν Ιουλιανοῦ βασιλείῃ· ὁ δὲ καὶ
 εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν περὶ φωνῆς ὧν
 ἐπεδήμησε· καὶ πάντες αὐτὸν ἐδεδοίκε-
 σαν, τὴν τε τύχην ἀνισαμένῳ ὁρῶν-
 τες, καὶ τῆς ἀσπινότητος τῆς περὶ θφουρ-
 γίας, ἔστι μὲν πεπειραμένον· τὴν δὲ ἐς
 141 τὸνδε* ἐς πλεον ἐδόξαζεν. ἐν ταῦτα δὲ

αὐτὰς πάλιν διὰ τὸ πολὺ κλέθ' ἀνέφω
 πάθθ'. ὧ δ' αὖτε τὰ βασίλεια τοῖς
 Μα¹⁵ ἵνα συνησάμνῃ καὶ
 περυσσάμνῃ μαντεῖον ἰδιωτικόν, οὐ
 πᾶν τὸς εἶναι καταμαθεῖν ὃ λέγει χρησ-
 μοῦ ἱνὸς ἐκπεσόντ' ἀσαφές ἐργον, τὸν
 χρησμόν Ἰπὶ τὸν Μάξιμον ἀνήνεγκαν·
 τὸ μὲν πρᾶγμα ἔχ' ὁμολογήσαντες. ὥς
 δ' αὖ αὐτοῦ χεῖσαντ' ἄτι σαφές ἐργον
 βουλόμην μαθεῖν. δεδείκλω γὰρ τό τε
 τὰ τῶν θεῶν, Μάξιμον δὲ μὴ μόνον τῶν
 θεῶν εἶδέναι, καὶ ἐπικεκαλυμμένα πρὸς
 τοῦ ἄλλοις φέρηται· ὃ δὲ τὸν νοῦν Ἰπὶ σή-
 σας, καὶ διαδρῶν τὰ λεγόμενα, τὸ κε-
 κρυμμένον μὲν ἐν τοῖς λόγοις, ὃν δὲ
 ἀληθῶς, εἶδεν ὁ ξέως, καὶ * μαρτεῖων ἀ-
 ληθές ἐργον Ἰξήνεγκεν, ὥς τὸν τε ἀνα-
 γνόντα λέγων ἑαυτὸν ἀπώλεσαν· καὶ
 πάντας αὐτοῦ εἰδότες τὴν τάξιν * μόνον¹⁵³
 περσέ-

παρσέθηκεν. ἀλλὰ ἔτι τοῖς κολαδιησόμε-
 νον ἀδίκως πλέον ἀπέφλυέν τε, αὐτῶν
 ὃ ἐπέθηκεν ὅτι μετὰ τὴν ἀπάντων κοινὴν
¹⁵⁴ ἔτι πολύτροπον φθορὰν, ἐν ἣ τὸν * φθόνον
 εἰργασάμεθα, ὁ βασιλεὺς ξένον πινὰ
 αἶμα φθαρήσεται τρόπον, οὐδὲ ταφῆς
 ἀξιώθεις, ἔδδ' ἐν δόξου τάφου· ἢ ταῦτα
 ἔχεν ἔτι καὶ ἐν τοῖς διεξοδικοῖς ἀκρι-
 βέστερον γέγραπται· ἐαλώκεσαν μὲν γὰρ
¹⁵⁵ αὐτίκα οἵ τε συνησάμενοι ἔτι * λυγροί-
 σθωτες· πάντων ὃ πτωταχόθεν ἀρπα-
 ζομένων ἢ κατακοπιομένων ὥσπερ ἀ-
 λεκτορίδων ἐν ἐορτῇ καὶ συμποσίῳ κοι-
 νὴν εὐωχίαν ἔχοντι, ἢ ὁ Μάξιμος συν-
 ηρπάδη μὲν, ἢ εἰς τὴν Αντιόχειαν ἦλ-
 θεν, ἐνθα ὁ βασιλεὺς διέτριβεν, αἰχυν-
 δέντες ὃ αὐτοῦ τὸν φόνον, ὡς πάντα ἐπὶ
 τῆς κρίσεως ἠλέχθη, ἔτι ὅ, τι κατέγνωτῶν
¹⁵³ ἐγκλησησάντων, ἔτι ὅ, τι παρῆπεν ἀνελ-

βῶς ἅπαντα καθάπερ ἐν τῷ Μαξίμου
 σώματι, θεόν τινα κολάζοντες * Φοινι- 156
 κήν τινα καὶ μαγερώδη ψυχὴν, τὸν
 Φῆσον ἔπ' τὴν Ἀσίαν * αὐτῶν σωεξέ- 157
 πεμψαν, τὴν Ἀσίαν τοιούτου ἱνὸς ἀξιώ-
 σαντες. ὁ δὲ πῶσα γρόμῳ, τὸ πρῶ-
 σαχθὲν ἔπρασσε, καὶ πᾶρ ἑαυτοῦ πρῶσ-
 ἔθηκεν, ἀφρονὸν τινα χορηγίαν τῷ σώ-
 δει καὶ λελυσθηκότι τῆς ψυχῆς νέμων·
 πολλὰς γὰρ πρῶκατακόψας αἰτίους τε
 ἔαναιτίους, ἔκ' τὴν μέγαν Μάξιμον αὐ-
 τοῖς ἐπέσφαξε. καὶ κείνο μὲν εἶχεν ἡ μαν-
 τεία τέλος· ἀπέβαινε δὲ καὶ τὰ λειπόμε-
 να· ὁ, τε γὰρ βασιλεὺς ἐν μεγάλῃ τῶν
 Σκυθῶν μάχῃ, ξένον ἱναὶ ἡφανίστη τρώ-
 πον, ὥς ἐδὲ ὅσον εἰς ἀναίρεσιν εὐρέθη·
 πρῶσπεέθηκε δὲ ὁ δαίμων καὶ ἕτερόν τι
 μεῖζον. ὁ γὰρ Φῆσος ἐκεῖνος, ἔκ' ταῦτα δὲ
 ἀκελῶς ὁ γράφων παρὼν συνηπίσατο,
 πῶσα-

56 ὠδαιαυθεὶς τῆς δρχῆς, ἐ δποδημήσας
 πρὸς τὸν νεωστὶ βασιλεύοντα Θεοδοσίον.
 57 εἶτα ἐπιδυελθὼν, ἐγεγαμήκει γὰρ ἐκ
 τῆς Ἀσίας γάμον τυραννίδι πρέποντα,
 καὶ τὴν τρυφὴν ἐπιδεικνύμενος, καὶ
 τὸ διαπεφθυγῆναι τὰ ἐγκλήματα, ἐορ-
 τήν τε ἐπήγχελλε πολυτελῇ τοῖς ἐν ἀ-
 ξιώματι καὶ κατὰ εὐγένειαν περιβεβη-
 κόσιν. ἡ τρίτη δὲ ἦν ἡμέρα τῶν Κα-
 λωδῶν, ἃς οὕτως Ἰανουαρίας ἡμέ-
 ρας Ῥωμαῖοι περιονομάζουσι· καὶ
 158 προσκυμήσαντες πάντες * αὐτῶν ὑπὸς-
 χοντο τὴν εὐωχίδω. ὁ δὲ παρῆλθε μὲν εἰς
 159 τὸ * τῶν Νεμεσέων ἱερὸν· καί τι γε οὐ-
 δέποτε φήσας θεραπεύειν θεὸς. ἀλλ' ἔς
 ἐκόλασεν ἅπαντας διὰ τοῦτο ἀνιηρικῶς·
 παρελθὼν δ' ὅμως αὐτοῖς ὄναρ ἀπήγει-
 λε· κατεδάκρυε τὴν ὄψιν διηγέμενος.
 τὸ δὲ ὄνειρον ἦν, τὸν Μάξιμον ἔφασκε
 τραχη-

τραχηλάγχλω Ἐπιλαδόμδρον, ἔλκειν
 αὐτὸν εἰς τὸν ἄδλω, ὡς δικασόμδρον ἐπὶ
 ἔϋ Πλουτέως. ④ ἡ παρόντες ἔπερ δε-
 διότες, ἡ πρὸς τὸν ὅλον ἔ' ἀνδρὸς ἀνα-
 φέροντες βίον, τά τε δάκρυα * ἀπέψε- 160
 χεν ἕκαστος, ἔταϊν θεαῖν ἐκέλδουον ἔυ-
 χεσθαι· ὃ ἡ ἐπείδελο ἡ νύχελο. * ἔξιόντι 161
 ἡ αὐτῶν, τοῖν παιδοῖν ἀμφοῖν ὕπνευεχ-
 θέντων ἐπὶ τὰ νῶτα ἔξολιδαίνει τὸ σῶ-
 μα ἡ ἀναυδος ἕκειτ· ἔ' ἀπενεχθεῖς αὐ-
 τήκα ἐτελεύτησε· ἡ τοῦτο ἔδοξεν εἶναι τ'
 πωρονοίας ἔργον ἄριστον.

ΠΡΙΣΚΟΣ.

Περὶ δὲ Πρίσκου, τὰ μὲν πολλὰ κα-
 τὰ τὴν περὶ Πρίσκου ἀνάγκην, ἡ πρὸ-
 τερον εἴρηται, ὅθεν γε ἦν· ἴδιον ἡ κατὰ
 τὸ ἡ' αὐτῶν τοιοῦτον ἀπομνημονεύε-
 ται. κρυψίνοις τε ἡ ἄγαν ἔ' βαθυνώ-
 μων· μνήμης τε εἰς ἀκροῦ ἀφιγμένος·
 καὶ

ἢ τὰς δόξας ἀπάτας τῶν παλαιῶν συν-
 ηρηκῶς ἔπ' ἐπὶ σόματι ἔχων· κάλλιστος
 ὃ ὦν καὶ μέγας ὀφθῆναι, καὶ ἀπαίδου-
 162 τ' αὖ ἐδόξεν εἶναι διὰ τὸ *μόνης χω-
 160 ρεῖν ἐς διάλεξιν. ἀλλ' ὡς θησαυρὸν γε-
 ῖναι ἐφύλαττε τὰ δόγματα· καὶ εὖ-
 161 κόλως παρὶ αὐτῶν περιεμένους φωνὴν
 ἀσώτοις ἔφασκεν· οὐ γὰρ νικώμενον ἐν
 ταῖς διαλέξεσιν ὀξυμερῶσαι μάλλον
 ἔφασκεν, ἀλλὰ πρὸς τὴν δύναμιν τῆς
 ἀληθείας ἀντιβαίνοντα, ταῖς δὲ ἡδοναῖς
 καὶ τῷ φιλοσωμάτῳ κατακλώμενον
 163 ἀγρίοῦσαι· καὶ *μιθολόγον τε ἅμα ἔ-
 φιλόθεον ἀποτελεῖσθαι καὶ διαπράτ-
 τεσθαι. διὰ ταύτην οἶον τὴν αἰτίαν ἐπέ-
 χε τὰ πολλὰ, ἔβραδυς ἦν καὶ ὀγκώδης
 κατὰ τὸ ἦθος· καὶ τὸ ἦθος ἐφύλαττεν οὐ
 μόνον ὅτε ἐταίρις καὶ ὁμιληταῖς συνῇ·
 ἀλλ' ἐκ νεότητος αὐτῷ τὸ ἀξίωμα συν-
 εγήρασε·

εγήρασε. ὁ γοῦν Χρυσάνθιος πρὸς Ταύ-
 λα γράφοντα ἔλεγε, ὡς ὁ μὲν Αἰδεσίου
 τρέπῃ κοινὸς ἦν καὶ δημοδικὸς, καὶ με-
 τά γε σὺν ἄλλους ὅτε παρὰ λόγους ἦ-
 σαν, πρὸς περίπατον ἐξήκει κατὰ τὸ Πέρ-
 γαμον· καὶ τῶν ἐταίρων παρῆσαν ὁ ἱ-
 μιώτεροι. ὁ δὲ διδάσκαλος ἀρμονίαν
 τινὰ, καὶ ἑπιμέλειαν πρὸς τὸ ἀνδρώ-
 πειον ἐμφυλεύων τοῖς μαθηταῖς, ὡς ἀσυ-
 φήλους αὐτοὺς ἐώρα· καὶ δι' ἀγερωχίαν
 τῶν δογμάτων ὑπέρφρενας· καὶ τὰ
 πλεονεκτικὰ μακρότερα καὶ ἀπαλῶτερα τοῦ
 Ικαρίου· καταβιβάζων αὐτοὺς οὐκ ἐπὶ
 τὸν πόρον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν γῆν ἐς τὸ ἀν-
 δρώπινον. αὐτὸς ὁ Ταῦτα διδάσκων, λα-
 χανόπωλιν γε ἀπαντήσας ἠδέως ἀνείδε,
 ἐς τὴν πορείαν ἐπισήσας ἐφθέγγετο. ἐ-
 περὶ ἡμῆς ἀν' διηλέχθη πρὸς αὐτήν, * ὅτι ¹⁶⁴
 πολὺ τὸ κατηλεῖον ἐργάζεται, καὶ ἅμα
 δίνει

δίδει τὴν γεωργίαν ἔλαχάνε πρὸς αὐ-
 τὴν. ἔπειτα πρὸς ὑφάντην τοιοῦτον αὐτὴ ἐποίη-
 σεν ἑτέραν καὶ πρὸς χαλκίαν ἔκτετρα·
 ὧς μὲν οὖν σωφρονέσσει τῶν ἐταίρων
 ἐξεπαιδεύοντο ταῦτα, καὶ μάλιστα Χρυ-
 σάνθιος· ἡ εἰς τὴν ἐκείνης τῆς διατρι-
 βῆς Χρυσανθίῳ ὥρα πλήσιον, μόνον δὲ
 ὁ Πρίσκοις ἔδωκε παρόντιον ἐφείδετο τοῦ δι-
 δασκάλου. ἀλλὰ προσδοκῶν τε αὐτὸν
 ἐκάλει τοῦ τῆς φιλοσοφίας ἀξιωμα-
 τῶν, καὶ ἀνθρώπον λογάριον εἰδότεν,
 κρείττονα μὲν πρὸς ψυχῆς ἀναγωγὴν,
 οὐ φυλαττόμενον δὲ ἐπὶ τῶν ἔργων·
 ἀλλ' ὅμως τοιοῦτος ὢν, ἔπειτα τὴν Ιου-
 λιανῶν βασιλείαν, ἀμώμητον ἔμεινε
 καὶ πολλοὺς τε νεωτερισμοὺς ἐνεργῶν
 156 * κερυδαλίων τῶν ἐπὶ θοφίᾳ μερακίων,
 καὶ ἐπὶ πᾶσι τὸ βαρὺ διαφυλάττων
 ἦεν· καὶ γελῶν τὴν ἀνθρωπίνην
 ἀδένειαν

ἀδένειδν, τοῖς τ' Ἑλλάδος ἱεργῖς εἰς μα-
 κρόν τι γῆρας ἀνύζας, ὅς γε ὑπὲρ τὰ
 ἐνενήκοντα συναπώλετο πολλῶν ἢ ἄλ-
 λων ἐν τῷ δὲ τῷ χρόνῳ, τῶν μὲν* διὰ λύ-¹⁶⁶
 πον περιεμένων τὸν βίον. ὃ δ' ἔτι ὑπὸ
 τῶν βαρβάρων κατεκόπλοντο. ἐν οἷς Προ-
 τέριός τις ἦν ἐκ Κεφαλαιῖας τ' νήσου,
 ὃς ἐμαρτυρεῖτο καλὸς καὶ ἀγαθὸς εἶναι.
 Ἰλάριον δ' καὶ ὁ ταῦτα γράφων ἠπίστα-
 το, ἄνδρα Βιθιωτὸν μὲν τὸ γένος. Αθή-
 νησι δ' κατὰ γῆρας ὄντα. πρὸς δ' τῶν κα-
 θαρῶν τ' ἄλλης παιδείας καλὰ γραφι-
 κὴν ἔτι φιλοθρήσαντα. ὥς ἐκ ἐτε-
 θνήκει ἐν ταῖς ἐκείνης χερσίν ὁ Εὐφράνωρ.
 ὃς ὁ ταῦτα γράφων διὰ τοῦτο αὐτὸν εἶ-
 δεσι καλὸν ἐθαύμαζε καὶ ὑπερηγάπα.
 ἀλλ' ὁμως καὶ Ἰλάριον τῶν ὑπολα-
 σάντων ἦν τ' κοινῆς συμφορᾶς, ἔξω μὲν
 εὐρεθεῖς τῶν Αθηνῶν. πλησίον γὰρ που
 Κορίν-

Κορίνθου διέτριβε· κατὰ κοπεῖς δὲ πᾶσι
τῶν βαρβάρων ἅμα τοῖς οἰκέταις· καὶ
ταῦτα μὲν ἐν τοῖς διεξοδικοῖς, εἰάν τ᾽ δαί-
μονι δόξη γραφήσεται, ὃ τὸ καθ' ἕκαστον
ἔχοντα, ἀλλὰ τὸ κοινὸν ἔχει σαφέστερον
λελέξεσθαι. νυνὶ δὲ ὅθι ὑπέβαλε τὸ καθ'
ἕκαστον, ἱκανῶς εἰς ἀφήγησιν εἰρήσῃ.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΣ.

Ιουλιανὸς δὲ ὁ ἐκ Καππαδοκίας
Θφισῆς, εἰς τοῦ Αἰδεσίου χρόνους ἤκημα-
ξε, καὶ ἐτυράννει γε τῶν Αἰθιωτῶν· καὶ
πᾶσι τοῖτον ἢ πάντα νεότης πανταχόθεν
ἐχώρει, ῥητορικῆς ἐνεκεν τὸν ἄνδρα καὶ
μεγέθους φύσεως, σεβαζόμενοι. ἦσαν
μὲν γὰρ καὶ κατὰ τῶν ἑτέρων Ἰνὲς πα-
ραψάουντες ἔκαστος· ἔς πρὸς τὴν ἐκεί-
νου δόξαν διαιρόμενοι, Αἰψίνης τε ὁ ἐκ
Λακεδαιμόνος, δόξαν ἔχων τεχνικοῦ Ἰ-
167 νός. * καὶ ἐπαγαθῶ καὶ τριαυτήτινός ὀνο-
μάτων

μάτων χορηγία. ὃ δὲ τῷ μεγέθει τὴ φύ-
 σεως ἀπάντων κατεκράτει καὶ τὸ ἔλατ-
 ρον, μακρὰ πινὶ ἢ ἔλαττον. ὁμιληταὶ δὲ
 αὐτῷ πολλοὶ μὲν ἐκ πανταχόθεν ὡς εἰπεῖν
 καὶ πανταχῇ * διασπαρμένους καὶ θαυ¹⁶⁸
 μαδέντες, ὅπου τε ἰδρύνθησαν. ἀπόλεκ-
 τὶ δὲ τῶν ἄλλων ἀπάντων ὃ, τε θεϊότατος
 Περαιεσίος ἐκ Ἡφαισίων, Επιφάνιος τε
 ὃ ἐκ Συρίας, καὶ Διόφαντος ὁ Ἀράβις.
 * ἔσκιαν δὲ μνησθῆναι καλόν, ἐκ γὰρ¹⁶⁹
 ἐκείνης μετέχευε τὴ ὁμιλίας. ἀλλὰ τούτου
 μὲν καὶ ἐν ταῖς κατὰ Ἰουλιανὸν ἐμνήθη-
 μιν διεξοδικοῖς Ἰβλιανὸς δὲ καὶ τὴν οἰκίαν
 ὁ συγγραφεὺς Ἀθήνησιν ἔωρα, μικρὰν
 μὲν καὶ εὐτελεῖ πινά, Ερμῆ δὲ ὅμως καὶ με-
 σῶν περιπνέουσιν. ἔτις ἱεροῦ πινὸς ἀγίης
 διέφερεν ἑδέν. Περαιεσίῳ δὲ αὐτὴν κα-
 ταλελοίπει καὶ εἰκόνες τῶν ὑπὸ αὐτῷ
 θαυμαδέντων ἐταίρων ἀνέκειντο. * τ-¹⁷⁰

σαύτη

σαύτη γὰρ ἦν Ἀθήνησι καὶ τὸ θεάτρων ἦν
 ξεσοῦ λίθου, τῶν δημοσίων θεάτρων εἰς
 171 μίμησιν· ἀλλὰ ἔλαττον καὶ ὄσον* τρέ-
 πει οἰκία, τοσαύτη γὰρ ἦν Ἀθήνησιν ἡ
 168 σάσις τῶν ῥ' τε ἀνθρώπων καὶ νέων, κα-
 θάπερ τῆς πόλεως ἐκ τῶν παλαιῶν
 ἐκείνων πολέμων, τὸν ἐντὸς τείχους ἀσ-
 κούσης κίνδυνον· ὥςτε εἰδὲς ἐτόλμα τῶν
 169 σοφιστῶν δημοσίᾳ καθὰς διαλέγεσ-
 θαι, ἀλλ' ἐν τοῖς ἰδιωτικοῖς θεάτροις
 ἀπολαβόντες τὰς φωνὰς αὐτῶν μερᾶ-
 κια ἐλέγοντο, οὐ τὸν ᾠδῇ ψυχῆς θέον-
 τες, ἀλλὰ τὸν ᾠδῇ κρότου καὶ φωνῆς ἀ-
 γωνιζομένης· πολλῶν δὲ σιωπῶμένων,
 τοῦτο ἀνάγκη ᾠδῇ αὐτῶν καταβαλεῖν ἑ
 σωφιστεν γκεῖν ἐς τὸν λόγον δαῖγμα τῆς
 ὅλης τοῦ ἀνδρὸς παιδείας ἑ σωέσεως·
 70 ἔτυχον μὲν γὰρ ὁ θρασυτάτοι τῶν Ἀψίνε
 μαθητῶν ταῖς χερσὶ κρατήσαντες τοῦ

Ιουλιανού κατὰ τὸν ἐμφύλιον ἐκείνον
 πόλεμον. χερσὶ ᾗ βαρείαις καὶ Λακω-
 νικαῖς χηπσάμφοι, τῶν πεπονητότων πε-
 ρὶ τοῦ σώματος κινδυνουόντων, ὥσπερ
 *ἀδικηθέντας κατηγοροῦν· ἀνεφέρετο ᾗ¹⁷²
 ἐπὶ τὸν ἀνθύπατον ἡ δίκη· καὶ ὅς βαρύν-
 ης εἶναι καὶ φοβερός ἐνδεικνύμενος, καὶ
 τὸν διδάσκαλον συναρπαδῆναι κελεύει,
 ἔσθ' κατηγορηθέντας ἀπαντας δεσμώ-
 τας, ὥσπερ ἐστὶ ἐπὶ φόνο καὶ ἀκεκλις-
 μένοις· ἐώκει ᾗ ὥσπερ Ῥωμαῖοις ὅτι
 εἶναι τῶν ἀπαιδευμένων, οὐδὲ τῶν ὑπὸ ἀ-
 γροίκῳ ἔσθ' ἀμούσῳ τύχῃ *τετραυμένῳ·¹⁷³
 ὃ, τε γοῦν Ιουλιανὸς παρῆν, ἕτως ἐπι-
 ταχθεὶς, καὶ ὁ Ἀψίνης συμπαρῆν, ὅτι
 ἐπιταχθεὶς, ἀλλ' ὡς σύνηγορήσαντες
 κατηγορηκόσι· ἔτι μὲν ἐξέτασις πρὸς ἐκ-
 τὸ· ἔτι τοῖς διώκουσιν εἶδος ἐδόθη. πρὸς
 ἐπὶ αὐτῇ Σπάρτης Θεμισοκλῆς
 ἦς Ἀθη-

ἵς Αθλιναῖος, ὃς ἦν καὶ τῶν κακῶν αἴτιος·
 προπετέστερος δ' ὢν ἔδρασύτερος ἐς τὴν
 ἐπωνυμίαν ὑβρίζεν. εὐθύς μὲν οὖν ὁ ἀν-
 174 δύπαλθ' * παυρηδὸν ὑπιδὼν τὸν ΑΨί-
 72 νίω, σὲ δὲ τίς, εἶπεν, ἐλθεῖν ἐκέλευσεν;
 175 ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, ὡς τοῖς * ἐαυτοῦ λέκ-
 νοῖς ἀγωνιάων ἐληλύθει· καὶ τῇ σιωπῇ
 κρύψανθ' τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀρχοῦθ',
 εἰσήεσθαι πάλιν ὁ δεσμῶται ἔηδικη-
 μένοι, καὶ ὁ διδάσκαλος μετ' αὐτῶν, κό-
 μας ἔχοντες, καὶ τὰ σώματα κεκακω-
 μένοι λίαν, ὥς οἰκτεροῦς αὐτοὺς φανῆ-
 73 ναι καὶ τὰ κρίνωσι. δοθένθ' δὲ ἔργον
 τοῖς κατηγοροῦσιν, ἤρξατο μὲν ὁ ΑΨίνης
 τοῦ λόγου· ἀλλ' ὁ ἀνδύπαλθ' ὑπολα-
 βὼν, ἀλλ' οὐ τοῦτο γε εἶπε Ρωμαῖοι δο-
 κιμάζουσιν. ἀλλ' ὅτι τὴν πρώτῃν εἰπὼν κα-
 τηγορίαν, κινδυνεύεω περὶ τῆς δευτέρας·
 ἐν ταῦτα πρᾶσσουμένη μὲν ὅσα ἦν πρὸς τὴν
 Θ 3 τὴν κρί-

τῆς κρίσεως ὀξύτητα· ἦν δὲ ὁ Θεμισο-
 κλῆς κατηγορικῶς, καὶ λέγειν ἀναγκα-
 ζόμενος. χροῖσθαι τε ἤλλαξε τὰ χεῖλη
 διέδακνεν ἀπορούμενος· καὶ πρὸς τοὺς ἐταί-
 ρους ὑπέβλεπε καὶ παρεφθέγγετο τί πρᾶκ-
 τέον. εἰσεληλύθεσαν γὰρ ὡς ἐπὶ τῇ σὺνη-
 γορίᾳ τοῦ διδασκάλου μόνον κεκραζό-
 μνοι καὶ βοησόμενοι. πολλῆς οὖν σιω-
 πῆς καὶ ταραχῆς οὕσης· σιωπῆς μὲν
 καθ' ὅλον τὸ δικαστήριον· ταραχῆς δὲ πε-
 ρὶ τὸ τῶν διωκόντων μέρος. ἐλευνὸν τι
 παρὰ φθέρειν οἶον· ὁ Ιουλιανὸς, ἀλλ'
 ἐμὲ γε εἰπεῖν ἔφη κέλαιον· ὁ δὲ ἀνθύ-
 παλος ἀναβοήσας, ἀλλ' ἔδεις ὑμῶν * χε- 176
 ρὶ τῶν ἐσκεμένων διδασκάλων, ἔδ' ἐκρη-
 γήσῃ τις τῶν μαθητῶν τὸν λέγοντα, * ἀλλ' 177
 εἰσεῖταί γε αὐτίκα ἠλίκον ἐς καὶ οἶον
 τὸ παρὰ Ῥωμαίοις δίκαιον· ἀλλὰ Θε-
 μισοκλῆς μὲν περαινέτω τὴν κατηγο-
 ρίαν·

εἶαν· ἀπολογεῖσθαι δὲ οὐκ ἂν σὺ ἀποκρί-
 νοις ἄριστον· ἐνταῦθα κατηγορεῖ μὲν ἑδείς·
 ἀλλὰ Θεμισοκλῆς ὀνόμαί τοι ἦν ὕβρις,
 178 * ἀπολογεῖσθαι δὲ πρὸς τὴν περτέραν
 κατηγορίαν, ὡς ἐκέλευσε τὸ δυνάμε-
 νον, ὁ Σοφιστὴς Ιουλιανὸς, σὺ μὲν εἶπεν
 ἀνθύπατε διὰ τὴν ὑπερχὴν τοῦ δι-
 179 καίου πεποίηκας * τυθαγόραν Ἀψίνω
 βραδέως τὸ σιωπᾶν, ἀλλ' ὅμως δικαίως
 180 μαθόντα. * ὁ δὲ πάλαι, τοῦτο γὰρ αὐτὸς
 καταμανθάνεις· καὶ οὖν ἐταίροις πυ-
 θαγορίζειν καὶ σιωπᾶν ἐδίδασκεν· εἰ δὲ
 ἀπολογεῖσθαι κελεύεις, τῶν ἐμῶν ἐταί-
 176 ρων ἵνα ἐκέλυσθαι ἀπολυθῇται τῶν δεσ-
 μῶν, Περαιέσιον· καὶ δοκιμάσεις αὐ-
 177 τὸς πότερον * ἀτιμάζειν ἢ πυθαγορίζειν
 πεπαίδευται· ὡς δὲ ταῦτα ἐπέτερεψε
 ἑᾶμα εὐκολῶς· ταῦτα γὰρ πρὸς τὸν συγ-
 γραφέα Τυσκιανὸς ἐξηγήσεται παρὼν
 Θ 4 τῇ κρί-

τῇ κρίσει καὶ εἰσώγων κατηγορουμένων
 παρελθὼν εἰς μέτρος Πρωαιρέσιθ' ἀδεσ-
 μθ', ἐμβοήσανθ' αὐτῷ ἔ' διδασκά-
 λου σφοδρόν τε καὶ διάττονον, ὥσπερ ἐπὶ
 τῶν σεφανιτῶν (4) ὡς κελεύομενοι καὶ
 πορευόμενοι. ἐμβοήσανθ' ἡ ὁξέως τὸ
 λέγε Πρωαιρέσιε, νῦν καιρὸς ἔ' λέγειν,
 ὁ μὲν ποροίμιόν ἠέφη· ἔ' γὰρ ἠπίσαλό γε
 αὐτὸ Τουσκιδῶος· τὸν ἡ νουν ἐφραζεν.
 Ἐξήνεγκεν εἰς τὸ οἰκλὸν ὧν ἐπεπόνθεσαν ῥέ-
 πον· ἔ' μεμιγμένον ἵνα εἴχετ' ὁ ποροί-
 μιον ἔπαινον ἔ' διδασκάλου· καί που ἔ'
 διαλέξεως μιᾶς διαβολὴ τίς ἐγκατε-
 στείρετ' τῷ ποροίμῳ, προσέτειαν
 ἐμφαίνουσα, τῆς ἀνθυπαλικῆς ἀρχῆς,
 ὡς ἔ' προσῆκον αὐτῇς ἐδ' ἐμὴ δὲ ἐλέγ-
 χους τὰ αὐτὰ ὑποσηῖναι ἢ παθεῖν· κάτω
 ἡ τοῦ ἀνθυπάτου νεύονθ', ἔ' τὸν τε νουν
 ἴων λεγομένων κατὰ πεπληγμένου, καὶ
 τὸ βάθος

τὸ βάθος τῶν λέξεων, καὶ τὴν εὐκολίαν
 ἢ τὸν κρότον πάντων μὲν βουλομένων
 ἐπαινεῖν, καταπληξάντων δὲ ὥσπερ διο-
 σιμίδω, καὶ σιωπῆς κατακεχυσμένης
 μυστηρίοις, εἰς δεύτερην προσίμιον ὁ
 112 Περαιρέσιος * ἐκλείνει τὸν λόγον, τῷτο
 ὧ ἐμέμνητο Τουσκιδνός, ἐνθένδε ἤρξα-
 το. εἰ μὲν οὖν ἔξει ἢ ἀδικὸν ἅπαντα ἢ
 κατηγορεῖν, καὶ λέγοντα πσεύεσθαι πρὸ
 τῆς ἀπολογίας, ἔσω, γινέσθω Θεμισοκλέ-
 ους ἢ πόλις. ἐνλαύθα ἀνά τε ἐπήδησεν
 ὁ ἀνθύπατος ἐκ τῆς θρόνου, καὶ τὴν περὶ
 πόρφυρον ἀνασείων ἐδήξα, τήθενον αὐ-
 τὴν Ρωμαῖοι καλοῦσιν, ὥσπερ μαιρά-
 κιον ὁ βαρὺς ἐκείνους καὶ ἀμείλικτους,
 ἐκρότει τὸν Περαιρέσιον· συνεκρότει δὲ
 ὁ Ἀψίνης, ἐπὶ ἐκῶν, ἀλλὰ ἀνάγκης
 βιαίωτερον ἔδεν, ὁ δὲ διδάσκαλος Ιουλιανός
 μέρος ἐξελθεῖν κελεύσας· τοῦ δὲ

διώκοντες τὸν διδάσκαλον μόνον· εἶτα
 ὑπολαβὼν τὴν Θεμισοκλέα ἔσθ' Ἰά-
 κωνας, τῶν ἐν Λακεδαιμονίᾳ μασίγων
 ὑπέρμνησε, παρθεῖς αὐτοῖς ἔσθ' Ἀθη-
 ναίων· εὐδοκιμῶν δ' ἔσθ' αὐτοῖς ἄγαν· καὶ
 δὴ τῶν ὁμιλητῶν Ἀθήνησιν ἐτελεύτα,
 μέγα Ἰπτάφιον ἀγῶνα τοῖς ἑαυτοῦ
 παρὰδεδωκεν ἐταίροις.

ΠΡΟΑΙΡΕΣΙΟΣ.

Περὶ Περαιρεσίου ἔσθ' ὑπολαβούσιν
 ἱκανῶς εἴρηται, ἔσθ' ἐν τοῖς ἰσορικοῖς κατὰ
 τὴν ἀξίησιν ὑπομνήμασι. * καὶ νυν ¹⁸³
 δεῖ ἐπελθεῖν εἰς τὸ ἀκριβέστερον, εἰδὼσι
 τε ἀσφαλῶς καὶ ἀξιοθένη τῆς ἐκείνου
 γλώττης καὶ ὁμιλίας· καὶ ταῦτα γε * εἰς ¹⁸⁴
 πάνυ μεγάλα καὶ οὐρανομήκη πρὸς
 χάριν εἴ τις διδάσκαλος· ἀλλ' ὅμως
 πολλὰ ἔστι καὶ μακρὰ τ' εἰς τὸν συγγρα-
 φέα φιλίας ἐφεσκήκετο αἱ ῥαυταί
 καὶ

καὶ ἀδύνητοι χάριτες· διέβαλε μὲν γὰρ
 ὁ ταῦτα σωπθεὶς ἐξ Ασίας εἰς τὴν Ευ-
 ρώπην, καὶ Αθήνας, τελῶν εἰς ἕκτον ἔδ-
 κατον ἔτος· καὶ παρὰ τὴν ἡλικίαν ταύτην
 ἔλητε ἦν αὐτὰ καὶ ἄγαν συνεχρῆς ἡ κό-
 μη, καὶ διὰ πλῆθος πολιῶν τριχῶν ἀφρε-
 ζούσῃ θαλάσῃ παρσεμφερῆς καὶ ὑ-
 παργυρίζουσα· ὁ δὲ Περαιέσι θ' προ-
 εληλύθει μὲν ἐπὶ τὸ ἔδδομον ἐπὶ τοῖς
 ὀγδοήκοντα ἔτεσιν, ὡς αὐτὸς ἔλεγε.
 ἤκμαζε δὲ οὕτω τὰ εἰς λόγους τῇ νεό-
 τητί τε τῆς ψυχῆς τὸ ζῶμα κεκμηκὸς
 σὺνηγείρετο· ὥς ὁ ταῦτα συγγράφων
 ἀγῆρων ἵνα ἔδιδάνατον αὐτὸν ἐνόμι-
 ζε· καὶ παρσεῖχεν ὥσπερ αὐτοκλήτω
 ἔδιδάνατος πραγματείας φανέντι θεῷ·
 καί τοι γε ἦν ἔχων εἰς τὸν Περαιᾶ παρὰ
 πρῶτην φυλακὴν, ἐπὶ πυρετῷ λαβρῷ
 κατὰ πλοῦν γρομένων· καὶ πολλοὶ ἄλλοι

ἄλλοι κ' γέν' γε αὐτὰ προσήκοντες
 σπυλαιπλεύκεσαν· καὶ πρὶ τὴν ὥραν
 ἐκείνῃ πρὶν ἢ χυέσθαι τῶν εἰωθότων.
 τὸ γὰρ πλοῖον ἦν τῶν ἀθήνηθεν· καὶ πρὶ
 τὰς κατάρσεις οὐκ ὀλίγοι ἱνὲς ἐναυλό-
 χου αἰ τῶν εἰς ἑκάστον διδασκαλεῖον
 μεμνῶτων, ὁ ναύκληρος εἰς Αθήνας
 συνέτεινε, τῶν μὲν ἄλλων βαδίζόντων· ὁ
 δὲ βαδίζειν ἀδυνατῶς ἔχων, ὅμως ἐκ
 διαδοχῆς ἀνεχώρητος, ἀνεκομίσθη πρὸς
 τὴν πόλιν· ἦν τε νυκλὸς τὸ σαφεινότερον,
 ἥνίκα ἦλθε μακροτέρην ποιῆσαι τὴν νύκ-
 τα γνόμῳ νομώτερος· ἐνεβέβηκε γὰρ
 τὰ ζυγὰ καὶ τὰ νυκτερεῖα ἐμελλε· καὶ ὁ
 ναύκληρος ὢν που καὶ ξένος Περραιβοῦ
 παλαιός, τοῦτον ὄχλον ὁμιλητῶν, * α- 185
 ρέξας τὴν θύραν εἰσήγαγε εἰς τὴν οἰ-
 κίαν ὥστε ἥνίκα πόλεμοι πνὲς ἐγίνοντο πε-
 ρὶ ἐνὸς μαιρακίᾳ ὡς δυοῖν πλήρωμα δια-
 τριβῆς

¹⁸⁶ τειβῆς *όλους θφισικῆς σδὺ ἐληλυθότας
 φαίνεσθαι· τούτων ④ μὲν εἰς σώματος
 ἀλκὴν ἐτέλειον. ④ ᾧ εἰς πλούτον ἦσαν
¹⁸⁷ *ἀκρότερον· τὸ ᾧ εἶχεν ἀνὰ μέτρον. ὁ δὲ
 συγγραφεὺς ἐλεεινὸς διακείμενος, τὰ
 πλείστα τῶν ἀρχαίων ἐπὶ σώματος εἶχε
 μόνον βιβλία. εὐθὺς μὲν οὖν χαρμονή
 τε ἦν παρὰ τὴν οἰκίαν ἐκ διαδρομαί-
 νες ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν· καὶ ④ μὲν
 ἐγέλων, ④ ᾧ ἐχλεύαζον. ὁ δὲ Περραι-
 ρέσιος συγγενεὶς ἰδίους κατὰ τὴν ὥραν
 ἐκείνῳ μεταπεμφάμενος, ὡς θαλα-
 βῆν σδὺ ἐλθόντας κελεύει. ἦν ᾧ αὐτὸς τε
 ἐξ Αἰολίας, ὅθεν ἐστὶν Αἰολίας Πέρ-
 ραις εἰς τὰ βαθύτατα σωημένον, Ανα-
 τόλιος ἔστι ἐκ Μάξιμος ἐκαλοῦντο·
 καὶ ④ μὲν ἀπεδέξαντο σδὺ ἐλθόντας· καὶ
 ἦσαν εἰς γελόντων, ἐκ παρὰ τὰ λουτρὰ μὲν
 πάσης ἐπιδείξεως, ἢ τότε νεότης, ἐς αὐ-
 τοὺς

ὁδὺ ἀπεδείκνυτο, καὶ χλουσίῳ ἢ γέ-
 λωταί· καὶ ④ μὲν τούτων ποτὲ ἀπηλλά-
 γησαν ἅπαξ λουσάμενοι. ὁ δὲ συγγρα-
 φεὺς ἐντείναντος αὐτῷ ἔνοσήματος, διε-
 φθείρετο, μήτε Περραιέσιον, μήτε τὰς
 Ἀθήνας ἰδὼν, ἀλλὰ ὀνειρῶσαι δοκῶν
 ἐκείνα ὧν ἐπεθύμησεν. ④ δὲ ὁμοθετεῖς ἢ
 *εὐκλυδίας βαρέως ἔφερον· καὶ ὥστε¹⁸⁸
 τοῖς κατὰ τὴν δὲ *τὴν ἡλικίαν ἀπίζουσιν ἐπὶ¹⁸⁹
 τὸ πλεον ἅπαντες εἰώθασι χαρίζεσθαι,
 πολλὰ ἢ μεγάλα ὡς αὐτὸς κατα-
 ψουσάμενοι. ἔ συμφορήσαντες ἑτερα-
 τεύσαντο. ἔ πένθος κατέχευε τὴν πόλιν πα-
 ράλογον, ὥς ἂν ἔπι μεγάλη συμφορᾷ.
 Αἰχίνης δὲ τις ὄν Αθίωναῖος, ἀλλὰ ἢ
 Χῖος ἦν αὐτῷ πατεῖς, πολλὰς ἀνηρηκῶς
 ἐχ' ὅθις ἐπηγείλατο θεραπεύειν, ἀλλὰ
 ἢ ὅθις εἶδε μόνον, εἰς μέθις ἀναβοήσας
 πενθοῦντας, ὥς μετὰ ταῦτα ἐγένετο φα-
 νερόν,

νερόν, ἀλλὰ συγχωρήσατέ γε εἶπε τῷ
 νεκρῷ με δοῦναι φάρμακον. ④ ὃ συνε-
 χώρησαν Αἰχίνη διαφθεῖραι καὶ οὖν ἀπο-
 190 λωλότας. ὃ ὃ *ὅτι μὲν ἐνέχαιεν ὀργά-
 νοις ἰσι τοῦ σώματος διασῆσας, μὲν ταῦτα ἐξ-
 εἶπε καὶ ὁ θεὸς πολλοῖς ὕστερον ἐμαρτύρησε
 χερόνους. ἐμβαλὼν ὃ ὅμως, τοῦ μὲν ἡ γὰρ
 88 σῆς ἀφρόως ἀπελυμάνθη· καὶ τὸν αἶθερ
 89 εἶδε, ὃ ἐπέγνω οὖν οἰκείας. ὃ ὃ Αἰχίνης
 ἐνὶ τούτῳ γε ἔργῳ θάψας τὰ περ γε-
 γνημένα τῶν ἀμαρτημάτων, ὑπὸ τε τοῦ
 σωθέντος ⑤ περσεκυεῖτο, ὃ τῶν ἡδομέ-
 νων ὅτι σέσωσαι· καὶ ὁ μὲν ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ
 πράξει πάντων σεβαζομένων αὐτὸν εἰς
 τὴν Χίον ἀπῆρε· πλήν ὅσα ἴε παραμείνας
 εἰς ῥῶσιν τοῦ σώματος περσεδῶκε πάλιν
 τὴν δυνάμεως τοῦ φαρμάκου. καὶ τότε
 σωῆλθεν ἀκρεβῶς ὁ σωθεὶς τῷ σώσαν-
 τι· ὁ δὲ θεότατος ⑥ Περιέρει ⑥ οὐπὼ
 τὸν

τὸν συγγραφέα τεθεάμεν, ἀλλὰ ἔ-
 αὐτὸς ὅσον ὅκ' ἤδη καλοδυρόμεν, ὡς
 ἐπύθετο τὴν ἄλογον ταύτην καὶ ἀνεκλά-
 ληλον σωτηρίαν, μετακαλέσας οὖν κρα-
 τίσις καὶ γυμνασιόταίς τῶν ὁμιλητῶν, καὶ
 πᾶσι οἷς ἐπὶ πᾶσι χερσὶν ἀλκῆς ἔργον,
 πέπονθά τι πρὸς αὐτὸν εἶπεν Ἰππὶ τῷ σω-
 θέντι παιδίῳ· καὶ τοι γε * ἔγω τεθεάμε-¹⁹¹
 ν, ἀλλ' ὅμως ἔπαχον ἡνίκα ἀπώλυ-
 το· εἴ μὴ δὴ βούλεσθαι χαρίσασθαι μοι
 τῷ δημοσίῳ λυτῶ τούτον καθήρατε πά-
 σης χλυσασίας φεισάμενοι ἔτι παιδείας
 ὥσπερ ἐμὸν ἵνα * παῖδα ψέροντες· καὶ¹⁹²
 ταῦτα μὲν ἔχεν ἔτως· καὶ ἀκχεύεσθον ἐν
 τοῖς κατ' ἐκείνους χρόνοις λελέξεσθαι· ὅ-
 μως δ' ὁ συγγραφεὺς ὁμολογῶν τὰ ἐς
 αὐτὸν θεοῦ ἱνὸς παρονοίας τετυχηκέναι
 ἐκ τῆς Περαιρεσίου αποουδῆς, ἔδεν εἰς τὸ
 καθόλου πρὸς τοῦ ἀνδρὸς ἀποστήσεται τὴν
 ἀληθείας,

ἀληθείας, εἶγε πεπηγώς ὁ Πλάτων ᾠ-
 λόγηται· ὡς ἀλήθεια πάντων μὲν ἀγα-
 θῶν θεοῖς, πάντων δ' ἀνθρώποις ἡγεῖται.
 Περαιρεσίῳ δ', Φερέδῳ γὰρ ἐπ' αὐτὸν ὁ
 λόγηται, τὸ μὲν κάλλος ἦν ἔσώμαί-
 ουστον, καί τοι γρηραιὸς ἦν, ὥς τε δύ-
 ρειν τε εἰς ἐφ' ἡλικίας ἔτῳ γέγονε κα-
 λὸς καὶ θαυμάζειν τὴν τοῦ κάλλους δύ-
 ναμιν, ὅτι πρὸς τοῦτον σῶμα διὰ πάν-
 των εἰς τὴν ἀρίστην πλάσιν ἐξήρκεσε· τὸ δ'
 μέγεθος ἦν ἡλικὸν ἀνὴρ ἐπιδεύσειεν,
 ἀλλὰ εἰκάσειε μόλις, ἀνεσηκέναι γὰρ εἰς
 ἓνα τὸν πόδα κατεφαίνετο, ὥς τε κολοσ-
 σὸς ἐδόκει πρὸς τοὺς μεγίστους ὁρώμενος
 τῶν καθ' ἑαυτὸν ἀνθρώπων. νέον δ' αὐτὸν
 ἐξ Ἀρμυρίας ἀναστήσαντο τὸ δαίμο-
 νος, καὶ πρὸς τὴν Ἀνιόχειαν διαβάλ-
 λοντο, οὐ γὰρ ἐπεθύμησεν εὐδύς τῶν
 Ἀθηναίων, ἢ τε ἔνδεια παρελύπει τῶν χρη-
 μάτων.

μάτων· γεγονώς γὰρ ἄνωθεν καλῶς τοῦτο
 ἡτύχει· ἔπερς τὸν Οὐλπιανὸν κρατοῦν-
 τα τῇ Αντιοχείας ἐπὶ λόγοις ὡδαίς καὶ
 παρελθὼν ἐνθὺς ἀνὰ τοῦ πρώτους ἦν.
 καὶ χρόνον ὅκ ὀλίγον ὁμιλήσας ἐκεί-
 νῳ, σὺνέτεινεν ἐπὶ τὰς Αθήνας καὶ τὸν
 Ιουλιανὸν σφοδρῶς καὶ πάλιν Αθήνησι
 πρῶτον ἦν· Ἡφαισίων δὲ αὐτῷ συνεί-
 περ· φιλοῦντες μὲν ἀλλήλοις ἀμφο-
 κὺ πάνν, φιλονεικούντες δὲ ἀλλήλοις εἰς πε-
 νίαν, ἔπειτα τῶν ἐν λόγοις πρῶτα· ἐν-
 γοὺν αὐτοῖς ἔπειτα ἱμάτιον ἔπειθ' ὀνύχον,
 καὶ πλέον ἔδεν· καὶ σρώματα τρία, που-
 ῆ τέταρτα, τὴν οἰκοθεν βαφήν μετ' ἑπτα-
 χυλῆτον διὰ χρόνον ἀπαγορεύοντα· πε-
 ριὴν οὖν αὐτοῖς ἐνὶ τε ἀνδράσιν καὶ θυγα-
 τράσιν, ὥσπερ τὸν Γηρυόνην (4) μύθοι φα-
 σὶν ἐκ τριῶν σὺνλεθῆναι· καὶ καὶνοὶ τε δύο
 τε ἡσθῶ καὶ εἰς· Περαιεσίου μὲν γὰρ
 δημο-

δημοσία φανέναι, Ἡφαισίων ἦν ἀφα-
 νής ἐν τοῖς σφύμασι κατὰ κείνους ἐ συν-
 ασκῶν ἑαυτὸν πρὸς τοὺς λόγους. Ταῦτα
 δὲ καὶ Περαιεσίῳ σινέβαιεν Ἡφαι-
 σίων φανέντος, ὅσαυτ' ἔτι εἶχεν αὐ-
 τοὺς ἐνδὲα· ἀλλ' ὅμως Ιουλιανὸς ἐπὶ τὸν
 Περαιεσίον ἐπέκλινε τὴν ψυχὴν, καὶ
 πρὸς ἐκείνον αὐτὰ τὰ ὦτα ἀνέστηκε, καὶ
 τὸ μέγεθος κατεδείκναι τῆς φύσεως.
 ὡς δὲ ἀπελθόντες Ιουλιανὸς τὰς Αθή-
 νας εἶχεν ἔρος τῆς διαδοχῆς τῶν ἐπὶ
 τοῖς λόγοις πλεονεκτημάτων, ὡς ἀγαθὸν
 λουσι μὲν ἐπὶ τῇ κράτει τῆς Ὀφιστικῆς
 πολλοὶ καὶ ἄλλοι, ὥς ὅχλος ἦν ἐν ταῖς
 γραφαῖς χειροτονῶν) ὃ δοκιμαζέμεντες
 ἀπάσας κρίσεις, Περαιεσίος τε καὶ Ἡφαι-
 σίων καὶ Επιδάμιος, καὶ Διόφαντος καὶ Σώπο-
 λης ἐκ τῶν ἀδύστων, καὶ παρημελημένης ἐς
 τὸν ἀριθμὸν ἐνδείας, καὶ Παρναπόσις ἐκ τῶν

εὐτελεσέρας. ἔδει γὰρ κατὰ τὸν νόμον τὸν
 Ρωμαικὸν ἀθήνησι, σὺ μὲν λέγοντας,
 σὺ δὲ ἀκούοντας· χειροτονηθέντων δὲ τέ-
 των, ὁ μὲν εὐτελεσεργὶ τὸ ὄνομα εἶχον,
 ἔς μέγχι τῶν σανίδων ἦν τὸ κράτος ἔς
 τοῦ βήματος ἐφ' ὃ παρήεσθαι. εἰς δὲ σὺ
 διωλιωτέρευς ἢ πόλις εὐθύς διήρητο· ἔ-
 ρχ ἢ πόλις μόνη, ἀλλὰ τὰ ὑπὸ Ρω-
 μαίοις ἔσθην· καὶ ὡς λόγων ὅσα ἦν αὐ-
 τοῖς ἢ σάσις, ἀλλ' ὑπὲρ ἔθνων ὅλων ἐπὶ
 τοῖς λόγοις. ἢ μὲν γὰρ ἐώα, καθάπερ* τι-
 γάρας Επιφανίῳ σαφῶς ἐξήρητο· τὴν
 δὲ Αραβίαν εἰλήχει Διόφαντος. Ηφαι-
 σίων δὲ καταδείσας Περσαιοῖσι, ἀπῆλ-
 θεν ἐξ Αθηνῶν τε καὶ ἀνθρώπων. Περ-
 σαιεσίῳ δὲ ὁ Πόντος ὅλος καὶ τὰ ἐκεί-
 νη πρόσθια σὺ ὁμιλητὰς ἀνέπεμπεν,
 ὥσπερ οἰκεῖον ἀγαθὸν τὸν ἄνδρα θαυ-
 μάζοντες. περσετέθη δὲ καὶ Βιθυνία
 πᾶσα,

πᾶσα, καὶ Ἑλλάσπονδο· ὅσα τε ὑπὲρ
 Λυδίας διὰ τὴν καλουμένην νῦν Ἀσίας,
 Ἰπὶ Καρίαν καὶ Λυκίαν τείνοντα, πρὸς
 Παμφυλίαν καὶ τὴν Ταύρον ἀφορίζεται).
 Αἰγυπλὸς τε πᾶσα, τὴν Ἰπὶ τοῖς λόγοις
 δρχῆς· καὶ κληῖται ἣν οἰκεῖται αὐτῷ. Ἐ
 ὅσα ὑπὲρ Αἰγύπτου πρὸς Λιβύῃ συ-
 ρόμμενα, τό, τε ἄγνωστον τέλος ἔχει καὶ
 τὸ οἰκήσιμον. Ταῦτα δὲ ὥς ἐπὶ πλέον εἴρη-
 ται· ἐπεὶ τό γε ἀκοιμῶς, καὶ διαφθορᾶς
 ἔχει τὰ ἔθνη ἐν ὀλίγοις πρὸς μετράκις,
 ἢ μετανασάσιν πρὸς ἑτέροις, ἢ πρὸς πᾶσι καὶ
 κατὰ δρχὰς ἀπατηθεῖς, ἐτέρῳ περσῇ λ-
 δε. πρὸς δὲ τὸ μέγεθος τῆς Προαιρεσίης
 φύσεως, συστάσεως νεανικῆς καὶ μάλα
 σφοδρᾶς γενομένης, τῶν ἄλλων ἀπάν-
 των ἐς τοσόνδε ἰχυσεν ἡ σάσις, ὥς τῶν
 ἀνδρῶν ἑξορίσιν τῶν Ἀθηνῶν εἰργάσα-
 το, δεκάσδωτες τὸν ἀνθρώπου, καὶ τὴν

ἐπὶ λόγοις βασιλείῳ εἶχον αὐτοί. ὁ δὲ
 ἔπρὸς τὴν φυγὴν μετὰ πενίας ἰχυρεῶς
 ὥσπερ ὁ Πεισίστρατος ἐκπεσὼν, κατήλ-
 θε τὸ δεύτερον. ἄλλοι μὲν διὰ πλοῦτον.
 Περαιρεσίῳ ᾧ ὁ λόγος ἦρκει μόνος· ὥσ-
 περ ὁ Ομηρικὸς Ερμῆς ἐπὶ τὴν σκηνὴν
 τὴν Ἀχιλλέως, ἔτι τοῖς πολεμίοις *παρέ- 194
 πεμπον τὸν Πρίαμον. σωὴν δέ τις αὐ-
 τῷ καὶ ἀγαθὴ τύχη, νεώτερον ἀνθύπατον
 κατὰ φήμῳ ἀγανακτοῦντα ἐπὶ τοῖς γι-
 νομένοις ἐπισήσατο τοῖς πρᾶγμασι καὶ
 ὁ μὲν ἔτι βασιλέως ἐπιτρέψαντες, καὶ
 μεταπερὶόντες ὁσράκῃ, κατήει τὸ δεύτε-
 ρον εἰς τὰς Ἀθήνας. οἱ δὲ ἐχθροὶ τὸ δεύ-
 τερον αὐτῷ ἐλιχθέντες καὶ συσπειρασά-
 μηροι καθ' ἑαυτοὺς, ἀνίσαντο· ἔπρὸς τὸ
 μέλλον ἐτέρως ἐξηστύοντο μηχαναῖς·
 καὶ οἱ μὲν ἐν τέτοις ἦσαν· περηγμένων
 ᾧ τῶν εὐτρεπίζοντων τὴν καθόδον, καθελ-
 θών

θῶν ὁ Περαιέσιϑ· ταῦτα δ' ἀκριβῶς ὁ
 Λυδὸς παρὼν Τουσκιανὸς, ἔξηγγελλεν,
 ὃς Περαιέσιϑ ἂν ἦν εἰ μὴ Προαιρέ-
 σιϑ ἦν· κατελθὼν δ' ὁμῶς εὐρίσκει μὲν
 ὥσπερ τις Οδυσσεὺς διὰ μακροῦ πῶδα-
 γμόρῳϑ, ὀλίγοις τῶν ἐταίρων ἐν οἷς
 ἔσ' ὁ Τουσκιδνὸς ἦν ὑγραίνοντας· καὶ ἐπὶ
 τῷ ἀπίσῳ ἔθαύμαζεν· οὐδ' πρὸς ἐκεί-
 νον βλέποντας· εὐρῶν δὲ καὶ πληρωθεὶς
 ἀγαθῶν ἐλπίδων, πειμένετε φησὶ τὸν
 ἀνδύπατον· ὁ δὲ θαῖτον ἦλθεν ἐλπί-
 διϑ· ἀφικόρῳρος δὲ Αθῆναζε, συνεκά-
 λει τε οὐδ' Ὀφισὰς, καὶ διετάραττον
 ἅπαντα· οἱ δὲ μόλις μὲν καὶ βάδυν
 σωήεζαν· καὶ ἀνάγκης δὲ καλούσης
 περὶ βλήματά τε αὐτοῖς περὶ βλήθη,
 καὶ κατὰ δύναμιν αὐτῶν ἕκασϑ' ἀ-
 νεχθέντες ἐκ παρακλήσεως καὶ πα-
 ροικδιῆς τῶν κρότων σωτελουμένων,

ἀπηλλάγησαν· ὁ δὲ Προαιρεσίῳ ἔξ-
 απινάίως εἰσκαλεῖ· ὁ δὲ παρῆλαν ἀ-
 γνοῦντες τὰ μέλλοντα· ὁ δὲ ἀνθύπαλοις,
 βούλομαι ἀνέκραγε πᾶσιν ὑμῖν ἐν ζή-
 τημα πρεσβυτέρων πάντων ὑμῶν ἀκροά-
 σαθαι σήμερον· ἐρεῖ δὲ μετ' ὑμᾶς, ἢ ὅπως
 ἀνβούληθε, καὶ Προαιρέσι· τῶν δὲ
 τὸ πρῶτον φανερώς ὡς αἰτησάμενων,
 καὶ τὰ Αἰριεῖδου μετὰ πολλῆς σκέψεως
 καὶ πόνου, ἔδει γὰρ μηδὲν ἴδιον αὐτοὺς λέ-
 γειν, προσενεγκόντων δὲ ὅμως ὡς ὅτε εἰσὶ
 τῶν ἐμούντων, ἀλλὰ τῶν ἀκροβούντων,
 τὸ δεύτερον ἐμβοήσας ὁ ἀνθύπαλοις, λέ-
 γει φησὶν ὡς Προαιρέσι· ὁ δὲ ἀπὸ τῆς καθέ-
 δρας εἰς προάγωνά ἵνα διαλεχθεῖς ὅτε
 ἀχαρίστως, καὶ τὸν χεῖριον ὅτε ἐστὶν ἔξά-
 ρας λόγον, ἀνέστη θαρραλέως ἐπὶ τὸν
 ἀγῶνα· ἐνταῦθα ὁ μὲν ἀνθύπαλοις ὅρον
 πινα προβαλεῖν ἔτοιμος ἦν· ὁ δὲ ἀνε-
 νεγκὼν

νεγκών τὸ πρόσωπον διεέβλεπε κύκλῳ
τὸ θεάτρον. ὡς ὃ πολὺ μὲν ἑώρα τὸ πο-
λέμιον, τὸ ὃ φίλιον μικρὸν καὶ διαλθι-
θάνον, ἐγένετο μὲν κατὰ λόγον αἰθυμό-
τερον. ζέοντες δὲ τοὺς συγχωρεούντες
αὐτὰ δαίμονες, θεωσκοπῶν ἀποκτα,
συγκεκαλυμμένοις περὶ τὴν ἐσχάτην ἀν-
τιγα τοῦ θεάτρου δύο Ἰνᾶς ἄνδρας τῶν
πρὸ ῥήτορικῆς τετυμμένων καὶ ὑφ' ὧν
ἐπεπόνθει τὰ πλεῖστα τῶν κακῶν, ἃ ἀνα-
βοήσας, ὧ θεοὶ φησὶν, ἐνταῦθα ὁ βέλ-
ησοι καὶ ἄφροι, τούτοις ἐμοὶ κέλαιον ἀν-
θύπατε προβαλεῖν ἴσως ᾧ ὅτι ἡσέβησαν
¹⁹⁵ * πιδήκοντα. ὁ μὲν οὖν ταῦτα ἀκού-
σαντες, εἰς τὸν ὄχλον τε τῶν καθημένων
κατεδύνοντο, καὶ διαλανθάνειν ἑσπυ-
δον. ὃ ὃ ἀνθύπατος διαπέμψας Ἰνᾶς
τῶν στρατιωτῶν, εἰς μέτρον αὐτοὺς διεή-
γαγε, καὶ κατὰσῆσας ἐκ ἑνὸς προτερο-

πῆς τὸ πρῶτα λέγειν τὸν καλὸν ὄργον
 ὡς ἐκείνοι βραχύνοντες χερόν σκεψά-
 μνοι, καὶ πρὸς ἀλλήλους διαλεχθέν-
 τες, τὸν τραχύτατον ὦν ἡδεῖον ἐφω-
 λότατον ἐξήνεγκαν, ἰδιωτικόν· καὶ το-
 ῦτον καὶ οὐ βάσιμον ῥήτορικῇ πομπείᾳ,
 ταυρηδὸν μὲν αὐτοὺς ὑπέβλεψε· πρὸς
 δὲ τὸν ἀνθύπατον, ἃ πρὸ τοῦ ἀγῶντος
 * αὐτὰς δίκαια, ταῦτά σε ἰκετεύω δο- 196
 ναί· τοῦ δὲ εἰπόντος ὡς οὐδενὸς ἀδική-
 σει δικαίου, ἀξιώ φησὶ δοθῆναι μοι εὖ
 ταχέως γράφοντας, καὶ εἶναι κατὰ τὸ
 μέτρον· οἱ κατ' ἡμέραν μὲν τὴν τῆς θε-
 μιδοῦ γλῶτταν ἀποσημαίνονταί. σήμε-
 ρον δὲ τοῖς ἡμετέροις ὑποηρητέονταί λό-
 γοις. τοῦ δὲ παρελθεῖν εὖ ἀκριβῶς τῶν
 γραφῶν ἐπιτρέψαντι, ὁ μὲν ἐκα-
 τέρωθεν ἔστησαν ἐς τὴν γραφὴν ἔτιμοι.
 καὶ τὸ μέλλον ἐδεῖς ἡπίσαντο. τοῦ δὲ εἰπόν-
 τος,

τῷ, ὥς ἡ ἑτέρα αἰτήσω βαρύτερον. εἴ-
 τα κελυθέντος εἰπεῖν, κρητὶς με φη-
 σὶ μηδὲ εἰς. ὥς δὲ καὶ τὸ το μετὰ πολλῶ
 πᾶν ἐπετέλει φόβου, ἀρχεται μὲν ὁ
 Περαιρέσιος λέγειν ῥύθμι, καὶ τὸν κρό-
 τον ἀναπαύων ἐκάστω περίοδον· τὸ δὲ ἀ-
 ναγκαίως πυθαγορικὸν θέατρον ὑπὸ τοῦ
 θαύματῳ καταερηγνύμενον, μυκηθ-
 μοῦ ἡ σόνου διάμεσον ἦν· ὥς ὅ ὁ λόγῳ
 ἐπεδίδου, καὶ ὁ ἀνὴρ ὑπὲρ πάντα ἐφέ-
 ρετο λόγον, ἥ πασθῶ δόξαν ἀνδρωπίνην,
 πρόσσι μὲν εἰς θάτερον μέρῳ, καὶ συμ-
 πληροῖ τὴν κατάστασιν· ἐνθουσιῶν δὲ ἥ
 πηδῶν ὥσπερ ἀναπολόγητον τὸ λειπό-
 μενον ἀφίεις μέρῳ, εἰς τὴν ἐναντίαν
 ὑπόθεσιν ἐπαφῆκε τὸν λόγον. καὶ ὁ
 γράφοντες μόλις εἶποντο· ἥ τὸ θέατρον
 μόλις σιωπᾶν ἠνείχετο· καὶ πληθῶ
 ἦν τῶν εἰρημένων. Ὡς ἐψέψας εἰς τοῦ
 γράφον-

γράφοντας τὸ πρόσωπον, ὁρᾶτε ἀκοι-
 βῶς, ἔφη, εἰ πάντα ταῦτα ἂ προσλαβὼν
 εἶπον, μέμνημαι· καὶ μηδὲ περὶ μίαν
 λέξιν σφαλεῖς, τὰ αὐτὰ δευτέρῃ ἀ-
 πήγμελιν· οὔτε ὁ ἀνθύπατος ἐν ταῦθα
 οὐτ' ἐαυτοῦ νόμοις ἐφύλαττειν, ἔτε τὸ
 θεάτρων τὰς ἀπειλὰς τοῦ ἀρχοῦ. Ἐ-
 τὰ σέξνα δ' ὁφισοῦ περιλιχμησάμενοι
 καθάπερ ἀγάλματ' ἐνθέου πάντες
 (4) παρόντες, (4) μὲν πόδας, (4) δὲ καὶ
 χεῖρας προσεκύνου. (4) ὃ θεὸν ἔφα-
 σαν· (4) ὃ Ἑρμοῦ λογίου τύπον· (4) δὲ
 ἀντίτεχνοι διὰ φθόνον παρεθέντες ἔκει-
 το. πινὲς δὲ αὐτῶν οὐδὲ κείμηναι τῶν ἐ-
 παίνων ἠμέλου. ὁ δὲ ἀνθύπατος καὶ
 δορυφορῶν μετὰ πάντων ἢ τῶν διωά-
 μεων, ἐκ τοῦ θεάτρου παρέπεμψε με-
 τὰ ταῦτα οὐδεὶς ἀντέλεγεν. ἀλλ' ὥσπερ
 ὑπὸ σκηπτοῦ πληγέντες ἅπαντες, σινε-
 χώρη-

χώρησαν εἰς τὸ εἶναι κρείττονι· χρόνῳ δὲ
 ὑπερὸν ἀναφέροντες, ὥσπερ αἱ τὸ ὕδρας
 κεφαλαί, πρὸς τὸ οἰκτεῖον ἀνωρθοῦντο καὶ
 διηγείροντο. καὶ τραπέζαις τε πολυτε-
 λέσι καὶ θεραπαινιδίοις κομψοῖς, ἱνάς
 τῶν ἀκμαζόντων δελεάζοντες, ὥσπερ
 ④ τῶν βασιλέων ἐννομον καὶ ὀρθὴν μά-
 χην νενικημένοι, καὶ τοῖς ἀπόροις εἰς τὸ
 ἔχατον συωελθόντες ἐπὶ ψιλούς καὶ
 σφενδονήτας καὶ γυμνήτας, καὶ τὸ εὐτε-
 λές ἐπικουρικὸν καταφεύγουσιν, ὧς ταῦ-
 τα ἡμῶντες ἐξ ἄρχῆς, ὅμως δὲ δι' ἀ-
 νάγκην ταῦτα ἡμῶντες, οὕτω καὶ κείνοι
 πρὸς ἀναγκαῖον συμμαχικὸν ἐπλοημέ-
 νοι, τοιαύτας ἐπεελὰς ἤρτυον, αἰχρὰς
 μὲν, ἀνεπίφθονοι δὲ ἦσαν, εἴ τις ἑαυτὸν
 καὶ κακῶς φιλεῖ. εἶχον γοὺν ἐταίρων
 πλῆθος· καὶ ἀπὴντα τὸ σόφισμα κατὰ
 λόγον αὐτοῖς. τὸ δὲ Περαιρεσίου, τυ-
 ραννίς

ραννίς ἐδόκει τίς εἶναι· καὶ εὐτυχεῖν ἢ ἀ-
 ρετὴ τῶν λόγων ἐδόκει καλῶς. * Οἱ γὰρ ④ ¹⁹⁷
 νοὺν ἔχοντες ἀπαντες αὐτὸν ἡροῦντο· ἢ ④
 περσελθόντες εὐθὺς νοὺν εἶχον ὅτι Προ-
 αρέσιον ἦρλωτο· Κατὰ δὲ τούτοις οὗ-
 χερόνους, ἦνεγκεν ὁ βασιλικὸς τὴν αὐλῆς
 ὁμιλῶν, ἀνδρα ἔδότης ἐραστὴν καὶ λό-
 γων· ἦν μὲν γὰρ ἐκ Βηρυτοῦ πόλεως, καὶ
 Ανατόλιος ἐκαλεῖτο. ④ ὁ βασιλεὺς
 νοντες αὐτὰς, ἔκ αἰουτρίων ἐπὶ κλησιν
 ἔθεντο· καὶ ὁ, ὅτι μὲν τὸ ὄνομα σημαί-
 νει βούλεται, ὁ κακοδαίμων ἴσω τῶν
 θυμελῶν χορὸς· δόξης δὲ ἐραστὴς ὁ Ανα-
 τόλιος καὶ λόγων γρόμνος, ἀμφο-
 τέρων ἔτυχε· καὶ τῆστέ νομικῆς τελευ-
 μένης παιδείας εἰς ἄκρον ἀφικόμηνος,
 ὡς αὖ πατρίδα ἔχων τὴν Βηρυτὸν, ἢ τοῖς
 τοιούτοις μῆτις ὑποκάθηται παιδεύμα-
 σι· καὶ διαπλεύσας εἰς τὴν Ρώμην καὶ
 Φρονή-

97 φρονήματος ἐμπληθεῖς, ἔκ λόγων, ὕ-
 ψος ἐχόντων καὶ βάρῃ, εἰσφρήσας τε
 εἰς τὰ βασίλεια, ταχὺ μάλα πρῶτῃ
 ἦν· καὶ διὰ πάσης ἐλθὼν δρχῆς, ἐν πολ-
 λαῖς τε δρχαῖς εὐδοκίμησας· καὶ γὰρ ὁ
 μιθύντες αὐτὸν ἐθαύμαζον. περὶ δὲ καὶ
 εἰς τὸν ἑπαρχὸν τῆς αὐλῆς ἤλασεν· ἡ δὲ
 δρχὴ βασιλεία ἐστὶν ἀπόρρυς. τυ-
 χῶν δὲ κατὰ τὴν ἐαυτοῦ φιλοτιμίαν ἰ-
 χυς ἀξίας, τὸ γὰρ καλὸν Ἰλλυρι-
 κὸν ἐπετέτραπτο· καὶ φιλοθύτης ὢν καὶ
 98 διαφερόντως ἔλλω· * καί τοι γε ἡ κοινὴ
 κοίνησις πρὸς ἑτέρας ἔφερε ῥοπὰς, ὅξον
 αὐτῷ πρὸς τὰ καίρια τὴν δρχῆς ἐλθεῖν,
 ἔκ διοικεῖν ἕκαστα πρὸς ὁ βελούτο. ὁ δὲ
 χρυσῆς πινὸς αὐτὸν μεθρίας ὑπολα-
 βούσης ἰδεῖν τὴν ἐλλάδα καὶ τὰ τῶν
 λόγων εἰδῶλα διὰ τῆς παιδείσεως
 Ἰπὶ τὴν αἰδήσειν, μεθ' οὕτως δρχεπρεπῶς
 ἀξιώ-

ἀξιώμαίῃ φερόμεν, συλλαβεῖν, ἢ
 τὸ νοεῖν ἐν τῶν δὲ χαίρων ἰνδαλμά-
 των φάντασμα ἔπι τὴν ὄψιν πάσαι
 πρὸς τὴν ἑλλάδα ἔσπευσε. ἢ πρὸς βλη-
 μα γέ ἢ τοῖς ὁφισαῖς ἀποπέμψας
 ἐτεθήπεσθαι δὲ αὐτὸν ἢ ἑλλάς, τότε φρό-
 νημα ἀκρόντες, ἔτι τὴν παιδείαν, ἢ ὅτι
 ἀκλινὴς ἦν ἔτι ἀδωροδόκηίῃ, ἐκέλευεν
 ἅπαντας τὸ αὐτὸ μελετᾶν πρὸς βλημα.
 ④ ὅτι τούτο αὐτὸ ἔπιπιδεύοντες, ἢ κατὰ
 τὴν ἐκάστην ἡμέραν ἀλλήλοις ἔπιβου-
 λεύοντες ὁμῶς, ἀνάγκη γὰρ ἐκέλευε,
 σὺνεκρίθησαν ἢ ἀπὸ τῆς καλεμένης σά-
 σεως ἔτι πρὸς βλήμαίῃ. πολλοὺς ἐν ἀλ-
 λήλοις λόγοις ἀντεπιχειρήσαντες (ὅτι
 ἔγνω τούτου τὸ πρᾶγμαίῃ γελοϊότε-
 ρον ὁ συγγραφεὺς) διεκρίθησαν ἀπ' ἀλ-
 λήλων ἕκαστος, διὰ φιλοτιμίᾳ, ἕκα-
 στος ἐπαινῶν τὴν ἰδίαν δόξαν. ἔτι πρὸς τὰ
 μαιρα-

μειράκια φιλοτιμούμεθα· ὥς δ' βα-
 ρύτερος ἦν τ' Περσικῆς ἐκείνης ἢ πολυ-
 υμνήτου στρατίας, ἐπὶ τὴν ἐλλάδα κα-
 πῶν ὁ Ανατόλιος· ἔο κίνδιος ἦν πα-
 ρὰ πόδας, ἔ τοῖς Ἕλλησιν, ἀλλὰ τοῖς Ῥ-
 φισεύουσιν, ἐνλαύθα ὁ μὲν ἄλλοι πάν-
 τες, πρῶσε γεγένητο γὰρ αὐτοῖς ἔ Ιμέριος
 τις Ῥφισῆς ἐκ Βιθυνίας, ὅς κ' ἔγνω τοῦ-
 τον ὁ συγγραφεὺς· πλὴν ὅσα γε διὰ συγ-
 γραμμάτων· ἐταλαιποροῦντο δ' ὁμῶς
 ἅπαντες, ἔ πολλὰ καμᾶτω παρετείνον-
 199 τ, * τὴν δόξαν ἕκαστος μελετᾶν ἵεσάσιν.
 ἐνλαύθα ὁ Περραιεσιος θαρσῶν τῇ φύ-
 σει βαρὺς ἦν, ἔτε φιλοτιμύμενος, ἔτε
 ἐκφέρων τὸ ἀπόρρητον. ὁ δ' Ανατόλιος
 ἐγλύθεν, ἔ εἰσεδήμησεν Αθῆνας. δύσας
 δὲ θαρσαλέως καὶ πρὶ ἐλθὼν τὰ ἱερὰ
 πάντα, ἢ θεσμός ἱερὸς ἐκέλευεν, ἔξεκά-
 λει τοὺς Ῥφισὰς ἐπὶ τὸν ἀγῶνα· καὶ ὁ

Κ παρόν-

παρόντες ἕκαστος πρῶτος ἐς τὴν ἀπό-
 δειξιν ἠπειγέτο· ἔτω φίλαυτὸν πρὸς
 μα ἀνδρῶν. ὁ δὲ Ανατόλιος ἔδωκε
 κρητύντας τὰ μεράκια ἐγγέλα, καὶ ἔδωκε
 πατέρας ἡλέει τῆς τῶν παίδων παιδείας
 ὑπὸ τίσι παιδεύονται. ἐκάλει δὲ τὸν
 Περαιέσιον, μόνον γὰρ ἀπολέλειπτο.
 ὁ δὲ θεραπεύσας ἵνα τῶν οἰκείων αὐ-
 τοῦ καὶ πάντα ἐξειδότην μαθὼν τὴν σά-
 σιν ἦν ἐπαινεῖ, τοῦτο γὰρ ὁ συγγραφεὺς
 ἔφη γελοῖον ἐν τοῖς ἀνω λόγοις· καί τοι
 γε ἔδενός ἦν ἀξίον λόγου· ἔδωκε Ἀνατόλιον
 ἔδει ταῦτα νικᾶν· ὁμῶς πρὸς τὴν κλῆσιν
 ἐπήκουσεν ἀνδρώως, ἔπειτα πρὸς ἐκείνῳ τὴν
 σάσιν διαθέμενος τὸν αἰῶνα, πρὸς τοσόνδε
 ἤρκεσε πρὸς τὸ κάλλος τοῦ λόγου, ὥστε ἐ-
 πήδα τε ὁ Ἀνατόλιος· καὶ τὸ θέατρον βοᾶν
 τε ἐρρήγνυτο· καὶ οὐδεὶς ἦν ὃς οὐχὶ θεὸν
 ὑπελάμβανε. ἱμῆσας οὖν ἐκείνον δια-
 φερόν-

φερόντως φαίνε¹). καί τοι γε τὰς ἄλλας
 μόλις ἀξιώσας τ' ἑαυτὲς τραπέζης. ὃ δ' Ἀναλόλιος
 Θφισῆς ἦν ἐν τοῖς καλῇ εὐωχί-
 αν καὶ πρὸς συμπόσιον· ἐδὲ τὸ συμπόσιον ἦν
 ἄλογον καὶ ἀπαίδευτον, ἀλλὰ ταῦτα μὲν
 ἐγένετο πρὸ πολλῶν χρόνων· ἔτιω²ς δ' ἔξη-
 κρίβη³ τὴν ἀκρότην ὁ συγγραφεύς. ὃ δ' Ἀναλό-
 λιος καὶ τὸν Μιλήσιον ὑπερεθαύμαζεν, ὃς
 ἦν μὲν ἐκ Σμύρνης τ' Ἰωνικῆς, φύσεως
 δ' ἀρίστης τυχῶν, ἐς ἀφιλόπμον ἵνα καὶ
 χολαστὴν ἑαυτὸν ἐμβαλὼν βίον· πρὸς τε
 ἱεροῖς ἦν, ἔκ γάμων ἠμέλησε· ποιήσιν τε
 ἀπάσαν καὶ μέλος ἐξήσκησε· ἔκ ποιήσεως
 ὅθι ἐπαινῶσι χάριτες. ἔτω γοῦν εἶλε τὸν
 Ἀναλόλιον, ὥς ἐ μῦσαν ἐκάλε⁴ τὸν ἄν-
 θρωπον. Ἐπιφανὲς δὲ τ' Ὀφισεύοντος τὰ
 ζητήματα διαιρέσας ἔφασκεν, εἰς μικρο-
²⁰⁰ λογίαν, * καὶ περὶ τὴν ἀκρίβειαν κωμωδῶν
 τὸν παιδεύοντα, περὶ δὲ τῆς διαφωνίας

αὐτῶν τ' κατὰ τὴν σάσιν, διασιλλαίνων
 ἅπαντας, εἰ πλείους ἔφη τῶν δεκατριῶν
 ἐτύγχανον. ὁ Ὀφισεύοντες, τάχ' ἂν ἐτέ-
 ρας περὶ σεξεδρεν σάσεις, ἵνα διαφόρως
 ἐν πρόσβλημα μελετήσωσι. Περαιρέσιον
 δὲ πάντων ἕνεκα καὶ μόνον ὑπερεθαύ-
 μαζεν. ἐτύγχανε γ' ὁ Περαιρέσιος οὐ
 πρὸ πολλοῦ χρόνου μετὰ πεμπίος ὑπὸ
 τοῦ βασιλεύοντος γεγονώς Κώνσαντος
 ἐς τὰς Γαλίας, καὶ κρατήσας τοῦ βασι-
 λεύοντος ἐς τούτον, ὥς ἐμοτράπεζον
 ἅμα τοῖς ἡμιωτάτοις ἦν αὐτῶν. καὶ ὅθι
 γε τῶν ἐκείνη τότε ἀνθρώπων οὐκ ἔξικ-
 νοῦντο οὐς τε λόγους ἀναθεωρεῖν καὶ τὰ
 ἀπόρρητα τ' ψυχῆς θαυμάζειν, πρὸς
 τὴν ὄψιν, ἔτι τὰ φαινόμενα μεταφέρον-
 τες τὴν ἐκπληξιν, ἔτι τε σώματος αὐτοῦ
 τὸ κάλλος καὶ τὸ ὕψος ἐτεθήπεσθαι, ὥ-
 σπερ ἀνδριάντα ἵνα καὶ κολασόν, μό-

λισ ἀναβλέποντες· ἔτω γὰρ πάντα ἥν ὑ-
 πὲρ ἀνθρώπων· τὴν γε μὴν καρτερίῳ
 ὁράντες, ὄντως ἀπαθῆ ἵνα καὶ σιδήρεον
 ὑπελάμβανον, ὅτι λεπτὸν ἔχων τριβώ-
 νιον, ἀνυπόδητος τρυφῆς ᾧκειουσίδω ἐτί-
 δετο οὖν γαλαλικοὺς χειμῶνας· καὶ πε-
 πηγότα χερδὸν ἡ τὸν Ρῆνον ἔπινε· καὶ τὸν
 γεῶλον ἔτω διετέλεσε βίον, ἀπείρατος
 θερμοῦ χυρόμεντο ποτοῦ· ἀπέσειλε γοῦν
 αὐτὸν ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν μεγάλην Ρώ-
 μιν, φιλομυμέμεντο, οἷον βασιλεύειν
 ἔλαχεν· οἱ δὲ σὺν εἶχον ὅ, ἡ θαυμάζου-
 σιν, ἔτω πάντα ἥν παρὰ τὴν ἀνθρωπίνην
 φύσιν· πολλὰ δὲ ἐπὶ πολλοῖς ἀγαθέν-
 τες, καὶ τυχόντες ἐπαίνων, ἀνδριάντα
 κατασκευασάμενοι χαλκοῦν ἰθιμέτη-
 τον, ἀνέθηκον, ἐπιγράψαντες, ἡ βασι-
 λεύουσα Ρώμη, τὸν βασιλεύοντα λόγων.
 ὁ δὲ βασιλεὺς ἀπὸντα πάλιν Αθήναζε,

καὶ δωρεὰν αἰτεῖν ἔδωκεν. ὃ ᾧ τῆς ἑαυ-
 τοῦ φύσεως ἄξιον ἦησε, νήθους ὅσα ὀλί-
 γας ἔδδ' μικρὰς, εἰς ἀπαλῶγὴν φόρος, καὶ
 σιτηρέσιον ὃν ταῖς Ἀθήναις. ὃ ᾧ ταῦτα ἔ-
 δωκεν, καὶ προσέθηκε τὸ μέγιστον τῶν ἀξιο-
 μάτων, στρατοπεδάρχην * ἐπιτρέψαι κα- 201
 λείας. * ὅπως νεμεσῶν μηδεὶς εἴ τοιαῦτα 202
 ἐκ δημοσίου κομίζοιτο. ταύτην τὴν δω-
 ρεὰν ἔδδ' βεβαιῶν τὸν τ' αὐλῆς ἑπαρχον.
 νεωστὶ γὰρ παρὴν ἐκ Γαλατίας ὁ ἑπαρχος,
 καὶ μετ' τὰς ἐπὶ τοῖς λόγοις ἐκείνης ἀγῶ-
 νας, παρὰ τὸν Ἀνατόλιον ἐλθὼν, ἡξίς βε-
 βαιοῦν τὴν χάριν, καὶ σωτηγόρους * ἐκεί- 203
 λεσε μόνους, ἀλλὰ σχεδὸν πάντας οὖν
 πεπαιδευμένους ἐκ τ' Ἑλλάδος. πάν-
 τες γὰρ ἦσαν Ἀθηῆναι διὰ τὴν Ἐπιδημί-
 δην. ὥς δ' ἐπληρώθη τὸ θέατρον, καὶ ὁ
 Περραιεσι^ο ἡξίου οὖν σύνηγορος λέ-
 γειν, ὡς αἰδραμῶν τὴν ἀπάντων δόξαν
 ὁ ἑπαρ-

ὁ ἑπαρχος, καὶ βασανίζων τὸν Περραι-
 ρέσιον ἐς τὸ χέδιον, λέγε φησὶν ὦ Περ-
 ραίρειε· αἰχρὸν γάρ ἐστὶ καὶ λέγειν καὶ
 βασιλέα ἐπαινῆν τοῦ παρόντος ἕτερον.
 ἐν ταῦθα ὁ Περραιρέσιος ὥσπερ ἵππος εἰς
 πεδίον κληθεὶς οὕτως ἐπὶ τῇ δωρεᾷ λόγους,
 τὸν τε Κελεὸν ὃς Τελπύλεμον, καὶ τὴν Δῆ-
 μητρος Ἰπποδημίαν, ἐπὶ τῇ δ' σίτου δω-
 ρεᾷ ποιήσας, καὶ τὴν τοῦ βασιλέως
 χάριν ἐκείνοις προσάπλων τοῖς διηγή-
 μασι, ταχὺ μάλα μελέσσειεν εἰς τὸν δῆ-
 χαϊον ὄγκον τὰ γινόμενα, καὶ τοῖς λεγο-
 μένοις ἐπεχόρδων, ἐπιδιδυμένους εἰς τὴν
 ὑπόθεσιν· καὶ ὁ τῶν λόγων ἔλεγχος
 ἦν αὐτῷ Φιλοδημία· γὰρ δὲ αὐτῷ
 συνέπεσεν ὅς τις Ἀσίας τῆς Τρωα-
 νῶν πόλεως· καὶ Ἀμφίκλεια μὲν ὄνο-
 μα τῇ γυναικὶ θυγάτρια δὲ αὐτοῖς
 ἐγγράφη τὸ σέβον ἄλλα μάλιστα καὶ τὴν

ἡλικίαν χρόνον, ὅθως ἐς τὸ κυεῖν ἔ* γίνεσ- 204
 θαι καταλίσκεται· παρελθόντα δὲ εἰς
 ὥραν ἐν ἧ πάγκαλόν τι χεῖμα καὶ μα-
 κάριον, παιδίον, καὶ τὴν ἑ πατρὸς ψυ-
 χὴν ὑφ' ἡδονῆς ἀνασεύσαντα, ἐν ὀλίγαις
 ἡμέραις ἄμφω σὺν πατέρει ἀπέλιπεν·
 ὥς μιν μικρὸν τὸ πάθος καὶ τῶν παρηκολού-
 των ἐκβαλεῖν λογισμῷ τὸν Περαιέ-
 σιον. ἀλλὰ πρὸς τούτο μὲν ἤρκεσεν ἡ* Με 205
 λισίου μουσα, τὰς ἀρμονικὰς ἀναψα-
 μένη χάριτας· καὶ πολλὰ περὶ μουσῆ
 ἀφροδίτης καὶ τὸν λογισμὸν ἀνακαλε-
 μένη· τοῖς δὲ Ῥωμαίοις ἀξιοῦσιν ὁμιλη-
 τὴν ἰδίαν ἀποπέμπειν, ὃ Περαιέσιθ τὸν
 Εὐσέβιον ἐξέπεμψεν, ὃς ἦν μὲν ἐξ
 Ἀλεξανδρείας, ἐναρμόσφιν ἄλλως ἐδό-
 κει τῇ πόλει· κολακεύειν τε εἰδὼς ἔσται-
 νειν τὸ ὑπερέχον· σασιώδης δ' κατὰ τὰς
 Ἀθήνας ἐφαίνετο· καὶ ἅμα ἐβέλετο μαῖ-
 ζον

ζον τὸ καθ' ἑαυτὸν ποιεῖν, ἄνδρα πέμπων
 πολιτικῆς κακολεχνίας ὅκλ' ἀμύηλον· ἐπεὶ
 τὰ γε κατὰ ῥητορικὴν, ἔξαρκεῖ τοῦτον
 εἰπεῖν ὅτι ἦν Αἰγύπτιος· τὸ δὲ ἔθνος ἐπὶ
 ποιητικῇ μὲν σφόδρα μαίνονταί, ὁ δὲ
 πωυδαῖος Ἑρμῆς αὐτῶν ἀποκεχώρη-
 κεν· ἐπανέστη δ' αὐτῶν ὁ Μουσώνιος, εἰς
 ᾠδιστικὴν ὁμιλητῆς ὢν αὐτῶν· περὶ οὗ
 206 πολλὰ* διαλῆς ἄλλας ἐν τοῖς διεξοδικοῖς
 γέγραπται· καὶ ὅτε γε ἀντήρσε κατὰ μα-
 θῶν πρὸς τίνα ἔχει τὸν ἀγῶνα, ταχὺ μά-
 λα ἐπὶ τὴν πολιτικὴν κατεπήδησεν. Ιου-
 λιανὸς δ' βασιλεύοντι, τόπῳ τοῦ παι-
 δεύειν ἔξαιργόμην, ἐδόκει γὰρ εἶναι
 Χριστιανός, σωροῶν τὸν ἱεροφάντην ὥσ-
 περ δελφικόν· ἵνα τρέποδα πρὸς τὴν τοῦ
 μέλλοντι πρὸνοιαν πᾶσι τοῖς δεομένοις
 ἀνακείμηνον, ᾠδία ἡνὶ περὶ ἤλθε ξένη
 τὴν πρὸ γνῶσιν· ἐμέτρεται μὲν γὰρ ὁ βασι-
 Κ 5 λεύς

λεύς τὴν γῆν τοῖς ἔλλησιν εἰς τὸν φόρον,
 ὅπως μὴ βαρύνοντο. ὁ δὲ Προαιρέσιϑ
 ἠξίωσεν αὐτὸν ἐκμαθεῖν παρὰ τῶν θεῶν,
 εἰ βέβαια μένει τὰ τ' φιλανθρωπίας· ὥς
 ὃ ἀπέφησεν, ὁ μὲν ἔγνω τὸ πρᾶχθησό-
 μῃρον, καὶ ἦν εὐθυμότερος· ὁ δὲ συγγραφεὺς
 καὶ τουτονὶ τὸν χρόνον, εἰς ἕκτον που καὶ
 δέκατον ἔτος τελῶν, παρῆλθε τε εἰς τὰς
 Ἀθήνας, καὶ τοῖς ὁμιληταῖς ἐγκατεμί-
 γη· καὶ ἀγαπηθεὶς παρ' αὐτῶν καθάπερ
 παῖς γνήσιος, ἠπεύγετο μὲν μέλα' πέμπ-
 τον ἔτϑ' εἰς τὴν Αἴγυπτον. ὃ δὲ πατέρες
 καλοῦντες ἐπὶ Λυδίας ἐξεβιάσαντο.
 καὶ κείνῳ μὲν Ὀφιστικὴ πρᾶκετο. καὶ πρὸς
 τοῦτο ἐξεκάλουεν ἀπαίτες. Προαιρέσιος
 δὲ ἐξ ἀνδρώπων ἀνεχώρει μετ' ἐπολλὰς
 ἡμέρας, τοῦτος καὶ τοιοῦτος γηρόμῃρος·
 καὶ διαπλήσας τῶν ἑαυτοῦ λόγων τε ἔ-
 ὁμιλητῶν τὴν οἰκουμένην.

ΕΠΙ-

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ.

Οὗτος ἦν μὲν ἐκ Συρίας· δεινότατος
 δὲ εἶναι παρὰ τὰς διακρίσεις δόξας τῶν
 ζητημάτων· τὸν δὲ λόγον ἀπνώτερος.
 207 ὁμῶς τε θοφισεύσας * τε Περσαιρεσίῳ ἔ-
 εις πολὺ δόξης ἐχάρισεν· ὃ γὰρ φέρει τὸ
 ἀνθρώπινον ἓνα θαυμάζειν, ἀλλ' ἐγκε-
 κλικὸς καὶ ἡπόμῃνον ὑπὸ φθόνου τοῖς πο-
 λυκρατέσι καὶ ὑπερέχουσιν, ἕτερον ἀνι-
 καθίστησιν· ὥσπερ ἐν φυσικῇ τὰς δρχαὶς
 ἐκ τῶν ἐναντίων λαμβάνοντες· ἐτελεύ-
 τα ὅτε εἰς βαθὺ γῆρας ἀφικόμην, τὸ
 αἷμα νοσήσας· καὶ ἡγωνησάμεναι τούτῳ
 ἔπαθε, καλλίστη πασῶν χρομένη· καὶ
 παιδίον ὅτε ἦν αὐτοῖς· τούτον ὁ ταῦτα
 γράφων, ὅτε ἔγνω πολὺ παρὰ πελθόν-
 τα τῆς ἐπιδημίας.

ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ.

Καὶ Διόφαντος ἦν μὲν ἐξ Αραβίας, καὶ
 εἰς αὐτὸν

εἰς τὰς τεχνικὰς ἐδιδάξετο. ἡ δ' αὐτὴ δόξα
 τῶν ἀνθρώπων Περραιεσίῳ καὶ αὐτὸν ἀν-
 τήγειρεν, ὥσεί Καλλίμαχον Ομήρῳ τις
 ἀνασῆσεν· ἀλλ' ἐγέλα ταῦτα ὁ Περραι-
 εσίῳ· καὶ οὖν ἀνθρώπους ὅ, ἵ εἰσὶν ἐν
 διατριβῇ εἶχεν μέρει· τοῦτον ἐγίνωσκεν
 ὁ συγγραφεὺς, καὶ ἠκράδατό γε πολ-
 λάκις δημοσίᾳ λέγοντι· παρθεῖναι δ'
 τῇ γραφῇ τῶν λεχθέντων καὶ μνημονου-
 θέντων, ὅθεν ἐδόκει καλῶς ἔχειν· μνήμη
 γάρ ἐστι ἀξιολόγων ἀνδρῶν, καὶ χλυσασ-
 μὸς ἡ γραφή· ἀλλ' ὅμως ἐπιτάφιον τε
 εἶπεν ἵνα καὶ Περραιεσίου λέγῃ· παρ-
 ραπῆλθε γὰρ ὁ Περραιεσίῳ· καὶ ἵ τοιού-
 τον ἐπιφθέγξασθαι διαμνημονεύουσιν
 ἐπὶ τῇ Σαλαμῖνι καὶ τοῖς μηδικοῖς, ὡς
 Μαραθῶν καὶ Σαλαμῖν, νῦν σεσίγηθε·
 οἴαν σάλπιγγα τῶν ὑμετέρων τροπαίων
 ἀπολωλέκατε· ἔτι δ' ἀπέλιπε δύο παῖ-
 δας

δας Ἰπὶ τευφὴν καὶ πλοῦτον οἰμήσαντας.

ΣΩΠΟΛΙΣ.

Καὶ Σωπόλιδος ἡ κεράσατο πολλά-
κισ ὅταυτα γράφων· καὶ ἦν ἀνὴρ εἰς τοὶ
δοχαῖον χαρὰ κλήρεα τὸν λόγον ἀνα-
φέρειν βιαζόμενος, καὶ τῆς ὑγαινώσεως
μούσης ψάειν οὐκ ἐγνώμενος· ἀλλ' ἔ-
κρυε μὲν τὴν θυραν ἰκανῶς· ἠνοίγετο δ'
οὐ πολλάκις, ἀλλ' εἶπου τίς ἐψοφήσεν
ἐκείθεν λεπίον τι καὶ ἀδενές, παρωλίσ-
θαιεν ἐξωθεν τοῦ θείου πνεύματος· τὸ
θέατρον ἐμεμήνεζαν, καὶ τὴν πεπιεσμέ-
νην ῥανίδα τὴν Κασαλίαν φέροντες.
τούτῳ παῖς ἐγένετο· καὶ Ἰπὶ βεβηκέναι
τοῦ θρόνου τὸν παῖδα φάσκουσιν.

ΙΜΕΡΙΟΣ.

Τὸν ἀνδρα τοῦτον ἠνεγκε μὲν Βιθυ-
νία· οὐκ ἔγνω δ' αὐτὸν ὅταυτα γράφων·
καὶ τοιγεῖν κατ' ἐκείνοισι καὶ χρόνοις·
ἀλλὰ

ἀλλὰ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα διαβὰς
 Ιουλιανόν, κατ' ἐπίδειξιν, ἔδιδά τὴν ἐς
 Περαιρέσιον ἀχθηδὸνα* ἔβασιλέως αὐ-²⁰⁸
 μένωσ' ὀφθήμεναι, Ιελιανὸς κατὰ λεί-
 ποντ' τὸ ἀνθρώπινον, ἐνδιδέτρεψε τῇ
 ἀποδημίᾳ. καὶ Περαιρεσίᾳ τελειώσαν-
 τος Αθήναζε ἠπείγετο. εὐκολ' ὃ ἀνὴρ
 εἰπεῖν καὶ σὺν ηρμοσμένῳ· κρότον ὃ ἔχει
 καὶ ἦχον ἢ σιωπὴν πολὺν· καὶ που
 σπάνι' καὶ πᾶσι τὸν θεῖον Αἰεσίδω
 ἴσαται. ἐπὶ θυγατρὶ ὃ ἐτελεύτα τ' ἱεράς
 νόθου πρὸς γῆρα μακρὰ κατὰ λαβέσης
 αὐτόν.

ΠΑΡΝΑΣΙΟΣ.

Εν τέτοις ἦν τοῖς χρόνοις καὶ Παρνα-
 σί', ἐπὶ ἑταίρικῳ θρόνῳ, ὁμιλητὰς
 εὐαριθμήτας ἔχων· καὶ ἑταίρονόμαί' ὅσκι
 ἀπεσεσημέν'.

ΛΙΒΑ-

ΛΙΒΑΝΙΟΣ.

Λιβάνιον δὲ, Ανιόχεια μὲν ἤνεγκεν
 ἢ τῆς κοίτης καλουμένης Συρίας πρῶ-
 τη πόλεων. Σελεύκῃ τοῦ Νικάτορος
 Ἐπικληθέντος ἔργον. ἦν δὲ τῶν εὖ γε-
 γονότων, καὶ εἰς οὗτο ἄκρως ἐτέλει· νέ-
 ῳ ὡν καὶ κύριος ἑαυτῷ, παλίων ἀπολε-
 λυπότων, ἀφικόμενος Ἀθήναζε, ἔτε ὡς
 ἐκ Συρίας Ἐπιφανίῳ προσῆλθεν μεγί-
 στην ἔχων δόξαν, ἔτε ὡς ἂν Προαιρέσιον ἐ-
 φοίτησεν ὡς ἐν τῇ πλήθει τῶν ὁμιλητῶν καὶ
 μεγέθει τῆς δόξης τῶν διδασκάλων κα-
 λυφθησόμενος. ἐνεδεδυθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν
 Διοφαντῶν, Διοφάντῳ προσέειπε
 ἑαυτὸν καὶ ὡς ὅτι πάντες τὸν ἄνδρα κατα-
 μεμαθηκότες ἔφασκον ταῖς μὲν ὁμι-
 λίαῖς ὅτι συνισταῖς τὸ γεγονός συμμα-
 χῶν, ἐλάχισα παρεγίνετο. καὶ τῷ δι-
 δασκάλῳ τίς ὀχληρὸς ὄντα ἦν. αὐτὸς δὲ
 ἑαυτὸν

ἑαυτὸν ἔπι ταῖς μελέταις συνείχε· καὶ
 πρὸς τὸν ἀρχαῖον ἔξεβιβάζετο τύπον,
 τὴν ψυχὴν διαπλάττων καὶ τὸν λόγον.
 ὥσπερ οὖν (4) πολλάκις πέμποντες, ἔστιν
 ὅτε καὶ τυγχάνοντες τοῦ σκοποῦ· καὶ τὸ
 συνεχὲς τῆς μελέτης αὐτοῖς διὰ τῆς γυμ-
 νασίας τῶν ὀργάνων ὡς ἔπι τὸ πλεῖστον
 εὐσυχίας ὅσα ἐπισήμῳ ἐφύσεν, ἀλλὰ
 τὴν τέχνῳ. ἔτω καὶ Λιβάνιος ἐν τοῦ
 ζήλου καὶ τῆς παρθέσεως τῆς κατὰ μίμη-
 σιν περὶ σαρκῶν ἑαυτὸν καὶ παρὰ ξέων ἡ-
 γεμόσιν ἀρίστοις τοῖς ἀρχαίοις, καὶ οἷς
 ἐχεῖν ἐπόμνησεν, ἵχνησεν τε ἄριστον ἐνέ-
 βαινε, ἥ ἀπήλαυσε τὸ ὁδοῦ εἰκότα. παρ-
 σήσας δὲ ἐπὶ τὰ λέγειν, ἥ πείσας ἑαυ-
 τὸν ὡς ἐνάμιλλος εἶη τοῖς ἐπὶ τούτῳ
 μεγαλοφρονόσιν, ἔχθειλετο παρὰ μι-
 κράν πόλιν κρύπτεσθαι, ἢ συγκαταπί-
 πειν τὰ τῆς πόλεως ἀξιώματα. ἀλλ' ἐπὶ
 τὴν

τὴν Κωνσταντίνου πόλιν διαβαλὼν ἄρτι
 παρίδσαν εἰς μέγεθος καὶ ἀκμάζου-
 σαν, καὶ δεομένῳ ἔργων τε ὁμοῦ, καὶ
 λόγων, οἱ κατακοσμήθουσι, ταχὺ μάλα
 καὶ κατ' αὐτὴν ἐξέλαμψε. μετὰ δὲ
 χρόνον ἵνα ἐπὶ τὴν αὐτοῦ πατρίδα καὶ
 πόλιν ἐπανέρχεται· καὶ καὶ τὸν πάντα ἐ-
 βίω χρόνον, μακρὸν καὶ πωδατείνοντα
 χρόνον· μνήμῃ μὲν οὖν αὐτῷ τὴν
 πρέπουσάν καὶ τοῖς βιβλίοις τοῖς κατὰ
 Ἰσλιανὸν ἢ γραφὴν πεποιήται· τὰ δ' ἡ καθ'
 ἑκάστον ὧν ὑπεξελεύσεται. εἰδὲς τῶν συλ-
 λεγόντων Λιβανίῳ, ὅτι συνουσίας ἀξιο-
 θέντων, ἀπῆλθεν ἀδελφίῳ. ἀλλὰ τό, τε
 ἦθ' εὐθὺς οἰός τις ἦν ἐγνωστο, καὶ συνῆ-
 χεν αὐτοῦ τὰ τε τὴν ψυχῆς ἐπὶ τε τὴν χεῖ-
 ριν καὶ τὴν κρείττον ῥέποντα· καὶ τούτῳ
 ἦν ἐς τὴν πλάσιν ὅτι τὴν εἰς ἑκάτερον ἐξ-
 ομοίωσιν, ὥστε ὁ μὲν λῆρ' ἦν αὐτῷ. τῶν

ὃ συνιόντων ἕκαστος ἄλλον ὁρᾷ ἑαυτὸν
 ὑπελάμβανεν. ἔφασκον γοῦν αὐτὸν (4)
 πεπειραμένοι, πῖνακα ἵνα καὶ ἔκμα-
 γῶν εἶναι παντοδαπῶν ἡδῶν καὶ ποι-
 κίλων· οὐδ' ἂν ἦλω ποτέ πολλῶν ἔς δια-
 φόρων συνεληλυθότων, ὧ μᾶλλον τρέ-
 πεται, ἀλλ' ἔτι τοῖς ἐναντίοις ἐπινεῖτο
 ὥσθ' αὖ τῶν ἐναντίον ἐλαυνόντων βίον,
 καὶ πᾶς τις αὐτῶν τὰ σφέτερά θαυμά-
 ζειν ὤετο· ἔτω πολύμορφόν τι χεῖμα,
 καὶ * ἄλλο πρὸς ἄλλον ἦν· γάμου ὃ καὶ ²⁰⁹
 ἔτος ἡμέλησε, πλὴν ὅσα γε αὐτῷ γυνή
 τις ξυῶν, οὐκ ἄπο ὁμοίας τῆς ἀξιώ-
 σεως· ὃ ὃ λόγος αὐτῷ, ὥς μὲν τὰς με-
 λέτας, παυτελῶς ἀδενῆς ἔς τεθνηκῶς ἢ
 ἀπνοῖς· ἢ διαφαίνεται γὰρ ἔτος μὴ τετυ-
 χηκέναι διδασκάλης· ἔγωγε τὰ πλείστα τῶν
 κοινῶν καὶ παιδὶ γνωρίμων ὥς τὰς
 μελέτας ἡγνόει. ὥς δὲ ἑπισταίας καὶ
 σπου-

σωούσας ἑτέρας, ἱκανῶς ἐπὶ τὸν δῆ-
 χαϊον ἀναφέρει καὶ διαγείρεται τύπον
 καὶ χάριτός γε αὐτῷ καὶ κωμικῆς βω-
 μολοχίας καταπέπλησαι τὰ συγγράμ-
 ματα. ἢ ἡ κομψότης περὶ τῆς παντα-
 χοῦ διακονουμένη τοῖς λόγοις. ἢ ὁ πάν-
 τες ④ Συρροφόνικες ἔχουσι κατὰ τὴν
 κοινὴν ἐνθουζῶν ἡδὺ καὶ κεχαρισμένον,
 τοῦτο πᾶς ἐκείνου λαβεῖν μετὰ παι-
 δείας ἔξουσιν. ④ μὲν οὖν Ἀθηνοὶ μυκτῆ-
 ρα καὶ ἀλισμὸν αὐτὰ καλοῦσιν. ὁ δ' ὥσ-
 περ κορυφὴν παιδείας τοῦτο ἐπετήδου-
 σεν, ἐκ τῆς δῆχαίας κωμωδίας ὅλθῃ
 εἰς τὸ ἀπαγγέλλειν εἰλκυσμένῃ, ἢ δ'
 κτ' εὐραὶν τερπνοῦ ἢ γοηλεύοντ' τὴν ἀ-
 κοὴν γινώσκοντ', παιδείας ὑπερβολὴν εἰς
 ἀναγνώσεως ἔστιν εὐρεῖν ἐν τοῖς λόγοις, λέ-
 ξεσι καταγλωτισμέναις ἐντυγχάνοντα.
 τὰ γοῶν Εὐπόλιδος δένδρα Δεσποσίαν

καὶ Δαμασίῳ οὐκ ἂν παρῆκεν εἰ τὰ
 ὀνόματα ἔγνω τῶν δένδρων, οἷς νῦν αὐτὰ
 καλοῦσιν (4) ἄνθρωποι. ἔτ' (5) λέξιν ἐυ-
 ρῶν ἵνα ἀπειρήνη καὶ ὑπὸ δ' ἡγεμονίᾳ
 διαλαθάνουσιν· ὥς ἀνάθημά τι πα-
 λαῖον *καθαίρω, εἰς μέθην τε εἵγε, καὶ δια-²¹⁰
 καθήρας ἐκαλλώπιζεν, ὑπόθεσιν αὐτῇ
 ἀπειπλάττων ὄλλω, καὶ διδουσίας ἀκο-
 λουθούσας, ὥσπερ ἄβρας ἵνας καὶ θε-
 ραπαίνας δεσποίνῃ νεοπλῆτῳ, καὶ τὸ γῆ-
 ρας ἀπεξεσμένη. ἐθαύμασε μὲν οὖν
 ἔπι τούτοις καὶ ὁ θεῖός τ' αὖτε Ἰουλιανός·
 ἐθαύμασε ὅτι καὶ ὅσον ἀνθρώπινον, τὴν ἐν
 τοῖς λόγοις χάριν καὶ πλεῖστα γε αὐτοῦ
 ἀειφέρουσι βιβλία. * (6) ὅν' ἔχων ἀνα-²¹¹
 λεγόμενον ἔκασον αὐτῶν εἴσεται, ἱκα-
 νός δι' ἣν (7) πολίτικοῖς ὁμιλῆσαι πράγ-
 μασιν, καὶ ὧς αὖτε λόγοις ἑτέρά ἵνα
 συνελθῇσαι (8) ῥαδιεργῆσαι πρὸς τέξ-
 ψιν

ψιν θεατρικωτέραν. τῶν δ' μετὰ ταῦτα
 βασιλέων, καὶ τῶν ἀξιωματῶν τὸ μέγ-
 στον αὐτὰς προδέντων· τὸν γὰρ τ' αὐλῆς
 ἑπαρχον μέχρι προσηγορίας ἔχαιν ἐπέ-
 λθον, ὅκ ἐδέξατο, φήσας τὸν Ἰφιστὴν
 εἶναι μείζονα· καὶ τοῦτο ἐστὶν ὅκ ὀλίγος
 ἔπαινον, ὃ ἡ δόξης ἐλάττων ἀνὴρ, μό-
 νης ἤτητο τ' ὡς οὐ λόγοις· τὴν δὲ
 ἄλλω δημῳγῇ ἐβάνανθ' ὑπελάμ-
 βαιεν· ἀλλ' ἐτελεύτησεν καὶ οὗτος εἰς γῆ-
 ρας ἀφικόμενος μακρότατον· καὶ θαυ-
 μα ὅκ ὀλίγον ἀπολιπὼν ἅπασιν.

ΑΚΑΚΙΟΣ.

Παλαιστίνης Καισάρεια τὸν Ακά-
 212 κιον ἤνεγκε. * καὶ ἦν σὺνα ὧν τὰ
 Λιβανίῳ κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους· τό-
 νου δὲ Ἰφιστικοῦ καὶ πνεύματι εἰπέρ-
 ῃς ἄλλος γέμων· ἐπὶ λέξις μετὰ κρότου
 πρὸς τὸν ἀρχαῖον ἐπέσρεφε τρόπον συν-

Λ 3 αναχών

αναχών ὃ Λιβανίῳ, κατέσεισε τὰ πρῶ-
 τα καὶ παλαιὴν ἰχυρῶς. βιβλίδιον γού-
 νη Λιβανίῳ παρὲν εὐφυΐας πὶ γέγρα-
 πται, πρὸς τὸν Αἰκάκιον ἅπαν ἐκτεθειμέ-
 νον. ἐν ᾧ δῆλος ἐστὶν ἐπὶ τῇ κρατεΐδῃ,
 τὸ μέγεθος τ' ἐκείνου φύσεως αἰπώμε-
 νος. αὐτὸς ὃ ἑαυτὰ μαρτυρῶν τὴν παρὲν
 λεξείδια γάσιν ἔκ ἀκρίβειαν ὥπερ ἀ-
 γνοῶν ὅτι μή τε Ομήρῳ παντὸς ἐμελε-
 μέτεσθ' ἀλλ' εὐφυνίας τινὸς ἔκ μέλους·
 μή τε Φεδρία ἔξ τὸν δάκτυλον παρὰ λα-
 βεῖν * ἔκ τὸν παῖδα πρὸς ἑπαινον τ' θεᾶς, ²¹³
 ἀλλὰ τυραννεῖν τὸ μὲν καὶ τὴν ἀκοήν, ἔκ
 τὸ αἰπὸν ὑπάρχειν ἀνεύρετον ἢ δύσκει-
 τον, ὥπερ ἐν τοῖς καλοῖς ἔκ ἐργασμί-
 σι σώμασιν, ὅτι πάντες τὸ αὐτὸ θαυμάζου-
 σιν· ὃ ὃ ἀλούς οὐκ εἶδεν ὅθεν εἰληπται. ὁ
 μὲν οὖν Αἰκάκιος ἐς τὸ ἄριστον ἀνδρα-
 μῶν, καὶ πολλὴν ἑαυτὰ παρὰ παλαιῶν δόξαν,
 ὡς τοῦ

ὡς τοῦ Λιβανίου κρατήσων, ἀπὴν ἐνέ-
 ῶν ἐπὶ. ④ ὃ ἄνθρωποι ὅθι σπουδαῖον
 ἐν αὐτοῖς, ἐθαύμαζον αὐτὸν ὥσπερ εἰς
 γῆρας ἀφικμένον.

ΝΥΜΦΙΔΙΑΝΟΣ.

Νυμφιδιανὸς ὃ ἦν μὲν ἐκ Σμύρνης.
 Μάξιμος ὃ ἦν ὁ φιλόσοφος ἀδελ-
 φὸς αὐτοῦ καὶ Κλαυδιανὸς ἕτερος φι-
 λοσόφων καὶ αὐτὸς ἄριστος. αἰνὴς ὃ τὸ μὲν
 Αθήνησι παιδείας καὶ ἀγωγῆς ἐμέλει-
 κως· γεγονὼς ὃ εἰς ῥητορικὴν καὶ τοῦ τῶν
 3 σοφιστῶν ὀνόματός ἄξιος. ὃ ὃ αὐτοκρά-
 τως Ιουλιανὸς αὐτῷ καὶ τὴν βασιλικὴν
 γλώττην ἐπέτερεψε, ταῖς ἑπιστολαῖς
 ἑπιστήσας, ὅσαι διὰ τῶν ἐλλεικτικῶν ἐρμη-
 νεύοντα λόγων· κρείττων δὲ καὶ τὰς κα-
 λυμένας μελέτας ἢ τὰ ζητήματα. τὰ
 ὃ ἐν ποσάτωσι καὶ τῷ διαλεχθῆναι ὅχι
 ἔθ' ὅμοιος. τελευτὴ δὲ αὐτοῦ σινύβη

γυομένω πρεσβύτῃ· καὶ μετὰ τὸν ἀ-
δελφὸν Μάξιμον.

ΖΗΝΩΝ.

Ἰατροὶ δὲ κατὰ τύχης ἤκμαζον οὖν
χρόνοις, Ζήνων τε ὁ Κύπρις, ὁ δὲ διδασκα-
λίαν τε πολυύμνητον συνησάμην·
ἀλλ' ἐπέβαλε τοῖς χρόνοις Ἰουλιανὸς τῷ
Θοφιστῇ· καὶ μετ' ἐκείνον κατὰ οὖν Περ-
αιεσίου χρόνοις, ὁ δὲ διάδοχοι Ζήνων·
ἀμφω δ' ὁ Ζήνων ἐξήσκητο λέγειν τε ὅ-
ποιεῖν ἰατρικὴν· τῶν δὲ ὀνομασῶν ὁμι-
λητῶν αὐτῷ διαλαχόντες, ὁ μὲν τ' ἑτε-
ρον· ὁ δ' ἀμφοτέρω κατελείφθησαν·
ἐκράτει δὲ ὁμῶς καὶ καθό' ἡ* ἐκκλη- 214
ρονόμησεν ἔργου γε καὶ λόγου.

ΜΑΓΝΟΣ.

Οὗτος ἐκ μὲν Ἀνλιοχείας ἦν γεβο-
νὸς τ' ὑπὲρ τὸν Ευφράτην, ἦν νῦν Νίσιδον
ὀνομάζουσιν. ἀκροατῆς δὲ γυομένης
Ζήνω-

Ζήνων^Θ, καὶ τῇ αὐτῇ τῶν σωμάτων
 τῶν θεωρητικῶν φύσει τὸν Αἰσιοτέλην
 ἐς τὸ δύνασθαι λέγειν συνεφελκυσάμε-
 ν^Θ, σωπᾶν μὲν ἐν ταῖς λέγειν οὐκ ἰα-
 τρούς ἡνάγκαζε· θεραπεύειν δὲ οὐκ ἐδό-
 κει δυνατὸς εἶναι καθάπερ λέγειν. ὥς-
 περ οὖν ^Θ παλαιοὶ φασὶν Αρχίδαμον,
 εἰ Περικλέους εἴη δυνατώτερον^Θ ἐρωτώ-
 μῃον, ἀλλὰ καὶ κατὰ βάλλω Περικ-
 κλέα φᾶναι λέγων ἐκείνα, ὅτι μὴ κα-
 τὰ βέβληται νενίκηκεν, ἔτω καὶ οὐδὲ θε-
 ραπευθέντας ὑφ' ἐτέρων, ἀπεδείκνυ Μά-
 γνον^Θ ἐπὶ νοσήσας. ^Θ δὲ ὑγιαίνοντες καὶ
 ἐρρωμένοι, χάριν ὁμολόγουσι τοῖς θε-
 ραπεύσασιν. ἀλλ' ἐκράτει τῶν ἰατρῶν
 μέχρι τοῦ σώματος^Θ καὶ τῶν ἐρωτήσεων
 καὶ διδασκαλεῖον μὲν Ἰξήρητο κοινὸν
 αὐτῶν κατὰ τὴν Αλεξάνδρειαν· ὅς πάν-
 τες ἐπλεον καὶ πρὸς αὐτὸν ἐφοίτων, ὥς

θαρμάσαντες π μόνον ἢ ληψόμενοι
 τῶν πδρ' ἐκείνους καλῶν· καὶ ἄποτυγχά-
 νειν εὖ σωέσθαι αὐτοῖς· ἢ γὰρ τὸ λαλεῖν
 ἐκέρδαινον, ἢ καὶ τὸ δύνασθαι ποιεῖν τίς
 ἐνεργεῖν διὰ τῆς σφέλλερας ἑπιμελείας,
 πορσελάμβανον.

ΟΡΙΒΑΣΙΟΣ.

Οριβάσιον ὃ Πέργαμος ἦνεγκε· ἔ-
 ποῦτο εὐθύς ἔτῳ συνετέλει πρὸς δόξαν,
 ὥσπερ τοῖς Αθήνησι γεγονόσιν, ὅτ' αὖν εὐ-
 δοκιμῶσι κατὰ τοὺς λόγους, πολὺς ἀνω-
 χωρεῖ λόγῳ, ὃ π Αἰλικὴ μούσα, ἔ τὸ
 ἀγαθὸν οἰκεῖον· ἐκάλειραν ὃ εὖ πεφυκώς,
 ἐκ παιδὸς ἦν ἑπιφανὴς, πάσης παιδεί-
 ας μετεχνηκώς, ἢ πρὸς ἀρετὴν συμφέ-
 ρεται καὶ τελεῖ. παρθίων δὲ ἐς ἡλικίαν,
 ἀκροατὴς τε ἐγένετο τοῦ μεγάλου Ζή-
 νωνος, καὶ Μάγνου συμφοιτητής. ἀλ-
 λά τὸν Μάγνον ἀπολιπὼν παλαιόντα
 τοῖς

τοῖς νοήμασιν αὐτὸς· καὶ ἐν τούτοις δὲ
 ἄριστος ὢν, καὶ πρὸς τὸ ἀκρὸν ἐκδρα-
 μῶν τῆς ἰατρικῆς, τὸν πάτριον ἐμιμῆ-
 το θεόν, ὅθι ἀνθρώπων διωατὸν ἐς τὴν
 μίμησιν ὑπελθεῖν τοῦ θεοῦ. ἐκ μα-
 ρακίου δὲ Ἐπιφανῆς γυρόμενος, Ιου-
 λιανὸς μὲν αὐτὸν εἰς τὸν καίσαρα προΐων
 συνήρπασεν ἑπὶ τῇ τέχνῃ· ὁ δὲ τοῦ-
 τον ἐπλεονέκτει ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς, ὥστε
 καὶ βασιλέα τὸν Ιουλιανὸν ἀπέδειξε·
 καὶ ταῦτα γέ ἐν τοῖς κατ' ἐκείνον ἀκρι-
 βέστερον εἴρηται. ἀλλ' οὐδὲ κορυδαλλίς
 ἢ παργιμία φησὶν ἀνδρὶ λόφος, εἰδὲ Οὐ-
 βάσιος ἦν ἀνδρὶ φθόνου· ἀλλὰ διὰ τὴν ὑ-
 περρχὴν τῆς δόξης ὧς μὴ Ιουλιανὸν βα-
 σιλεύοντες, τὴν τε εὐστίας ἀφείλοντο. ἔτι δια-
 φθεῖραι τὸ σῶμα βουληθέντες, τὸ μὲν
 ἔργον ὠκνησάν· ἑτερογίως δὲ ἐπταξάν
 ὅπερ ἡχύνθησαν· ἔξέθηκε γὰρ αὐτὸν
 εἰς σῶν

εἰς τοὺς βαρβάρους, ὥσπερ Ἀθιναῖοι
 τοὺς καὶ δρετὴν ὑπερέχοντας Ἰξωσρά-
 κισον· ἀλλ' ἐκείνοις μὲν τὸ τὴν πόλεως
 ἐκβαλεῖν ὁ νόμος ἔλεγε, καὶ περσὴν
 ἐδὲν· ὁ δὲ βασιλεύοντες, καὶ τὸ πᾶσι
 δοῦναι τοῖς ὠμοτάτοις βαρβάρους ἐπέ-
 θεσαν· ἐκείνοις ποιούντες κυρίως τὸ σφε-
 τέρου βουλήματός· Οὐδ᾽ αὖτις δὲ
 ἐκτεθεῖς εἰς τὴν πολεμίᾳ, ἔδειξε τῆς
 δρετῆς τὸ μέγεθος, ὅτι τοῖς ὀριζομέ-
 νης, ἐδὲ γραφομένης ἦθελον, ἀλλὰ τὸ
 σάσιμον καὶ μόνιμον ἔπιδεικνυμένης,
 κατὰ τὴν ἑαυτῆς ἐνέργειαν, καὶ ἄλλα-
 χόθι καὶ πρὸς ἄλλοις φαίνεται, ὥσπερ
 τοὺς δρεθμοὺς φασὶ καὶ τὰ μαθήματα.
 εὐδοκίμει τε γὰρ εὐδὺς πᾶσι τοῖς βασι-
 λεύσιν τῶν βαρβάρων, καὶ ἀνὰ τοὺς πρῶ-
 τοις ἦν· καὶ κατὰ τὴν Ρωμαίων δρεχὴν
 ἀπελεπόμηντο, πᾶσι τοῖς βαρβά-
 ροις

ροις περσεκωεῖτο καθάπερ τις θεός·
 οὗ μὲν ἐκ νοσημάτων χρονίων ἀνασώ-
 ζων· οὗ δ' ἂν, ἀπὸ τ' τοῦ θανάτου πύλης
 διακλέπειν. Ἐν ἦν αὐτῷ τὸ τ' λεγομένης
 συμφορᾶς, εὐδαιμονίας ἀπάσης προ-
 φησίαι· ὥς ἔστι ὁ βασιλεύοντες ἀπαγο-
 ρεύσαντες μάχεσθαι πρὸς τὴν διὰ πάν-
 των ἑ ἀνδρὸς δύναμιν, ἐπανιέναι σωε-
 χώρησαν· ὁ δὲ, ὡς ἔτυχεν τ' ἐπανόδου, μό-
 νον ἑαυτὸν ἔχων ἀντὶ πάσης ἐτίης, καὶ τὸν
 ἀπὸ τῶν δρεῖων πλούτον ἐπιδεικνύμε-
 νος, γυναικά τε ἠγάγετο τῶν καλὰ πλε-
 ῖον ἐπιφανῆ καὶ γένε· καὶ παῖδας ἔχε
 τέτταρας, οἳ ἴκνες εἰσὶ ἴε καὶ εἴησιν. αὐ-
 τὸς δ' ἡ καλὰ τὸν χαμερὸν τοῦτον τῆς γραφῆς
 ἐν ἀνθρώποις ἔστι τε καὶ εἴη. ἀλλὰ τὸν
 δρεχαῖον πλούτον ἐκ τῶν δημοσίων ἀνα-
 κομισάμενος, τῶν μετὰ ταῦτα βασι-
 λέων συγκεχωρηκότων, ὡς ἐπ' ἀδίκῃ τῇ
 περσε-

περιτέρα κρίσι. Ταῦτα μὲν οὖν εἰσὶ καὶ
 ἔτις ἐχει. Οὐδασίω τε σωτυχῆν, ἀν-
 δρός ἐστὶ φιλοφροῦνθ' ἡρναίως, ὥς
 εἰδέναι τί πρὸ τῶν ἄλλων θαυμάσει το-
 σαύτη τις ἢ διὰ πάντων ἐς περιούσια καὶ
 παρατρέχουσα ταῖς Συνουσίαις ἀρ-
 μονία ἔχαις.

ΙΩΝΙΚΟΣ.

Ιωνικός ὃ ἦν μὲν ἐν Σάρδεων, καὶ πα-
 τρὸς ἰατρεύσαντ' Ἰπφανῶς· Ζήνω-
 νθ' δὲ ἀκροατὴς ἡρόμνος, εἰς ἀκροῦ-
 τε Ἰπμελείας ἐξίκετο· ἔπειτα Οὐδασίος γε-
 αῖτος θαυμαστὴς ἐτύγχανεν· ὀνομάτων
 ὃ πάντων ἰατρικῆς ἐμπειρότατος ἡρόμε-
 νθ' καὶ πραγμάτων, κρείττων ἦν ἐν τῇ
 καθ' ἑκάστων πείρᾳ· τῶν τοῦ σώματος
 μορίων ἀκρὸς δαημονέστερος ἡρόμενος,
 καὶ τ' ἀνθρωπίνης φύσεως ἱξεύστικος·
 οὐκοῦν οὐδὲ φαρμάκου ἵνός ἐλαθε
 κατασ-

κατασκόπῃ αὐτὸν καὶ κρίσις, οὐδ' ὅσα
ἐμπλάθουσιν (4) τεχνικώτατοι τοῖς ἔλ-
κεσι· τὰ μὲν τὴν ἐπιρροὴν ἐπέχοντες,
τὰ δὲ τὴν ἐμπεθύσαν διασκιδνάντες,
ἐκείνον ἐλάνθανεν. ἀλλὰ καὶ δῆσται τὸ
πεπονθὸς μόριον ἐ χίσαι τοῖς μέρεσιν
εὐρεπικώτατός τε ἦν καὶ διεξητασμένος.
ἔργα τε ὄντα καὶ ὀνόματα τούτων ἠπί-
σατο, ὥςτε αὖτ' μεγαλοφρονούντας ἐπὶ
τῷ θερραπείῃ ἐξίστασθαι πρὸς τὴν ἀ-
κρίθειαν, καὶ φανερώς ὁμολογεῖν, ὅ
τι σωτυγχάνοντες Ἰωνικῶς, τὰ παρὰ
τοῖς παλαιοῖς εἰρημένα μανθάνουσιν
ἔργῳ, καὶ πρὸς τὴν χρείαν ἐξάγουσιν,
ὥσπερ ὀνόματα κρυπτόμενα μέχρι τῆς
γραφῆς. τοιοῦτόν τε αὖν κατὰ τὴν ἐπισή-
μιν, ἥ πρὸς φιλοσοφίαν ἀπασαν ἐρρώ-
το, ἥ πρὸς θειασμόν, ὅς τε ἐξ ἰατρει-
κῆς ἐς ἀνθρώποις ἦκει τῶν καμνόν-

των

των ἐς πρόγνωσιν. καὶ ὅθι ἐκ φιλοθ-
φίας παράβακχῳ ὦν, ἐς τοὺς δυνα-
μένους ὑποδέχεσθαι σώζειν ἀπολήγῃ καὶ
διασπείρειν. ἔμελλε γὰρ αὐτὰς καὶ ῥητορι-
κῆς ἀκριβείας, ἔκ λόγων ἀπάντων τέχ-
νης. ἔκκειν ἔδὲ ποιήσεως ἀμύνην ἦν,
ἀλλ' ἐτελεύτα μικρὸν ἢ πρὸ τῆς γραφῆς
ἐπὶ δύο παισὶν ἀξίοις λόγου τε καὶ μνή-
μης· καὶ Θεῶν δέ τις ἐν Γαλατία κατὰ
τούτοις τοὺς καιροὺς πολλῆς δόξης ἐτύγ-
χανεν. ἐπανίειν γὰρ ἐπὶ τῆς φιλοσόφου
πάλιν ὅθεν ἐξέβημεν.

ΧΡΥΣΑΝΘΙΟΣ.

Ταυτησὶ τῇ γραφῇ, αἵπειθ' ἐγένετο
Χρυσάνθιος, τὸν τε γράφοντα ταῦτα
πεπαιδευκὸς ἐκ παιδός, ἔκ διασεσωκὸς
εἰς τέλος, ὥσπερ νόμον ἵνα τὴν αὐτῇ
αὐτὸν εὐνοίαν· ἀλλ' ἔδεν γε διὰ τοῦτο ῥη-
θήσεται πρὸς χάριν. ἐκείνῳ τε γὰρ ἀλή-
θειαν

θειδν ἐτίμα διαφερόντως, καὶ τοῦτο πρῶ-
 τὸν ἐπαίδδυν· ἡμεῖς ἰε εὐ διαφερομένην
 τὴν δόξαν δωρεάν, πλὴν εἶπου ἡ καὶ
 ὑφ' ἑαυτῶν ἐπὶ τὸ καταδέεσθαι ἀγόντες,
 ἐπειδὴ ταῦτα σιωπολογήσαμεν. τῶν
 μὲν οὖν εἰς βουλὴν τελείων ἦν ὁ Χρυ-
 σαίνθιος, καὶ τῶν ἀνὰ τοῦ πρώτου ἐπ'
 εὐχρεία φερομένων ἐγγέγονε δὲ αὐτὰς
 πάπῳ, Ἰνὸκένιος ἦς, εἰς τε πλοῦτον
 ἐλθὼν οὐκ ὀλίγον, καὶ δόξαν ὑπὲρ ἰδιώ-
 τιν ἰνὰ λαχόν, ὅς γε νομοθετικὴν εἶχε
 δύναμιν ὡς τῶν τότε βασιλευόντων
 ἐπὶ τετραμμένῳ. καὶ βιβλία γε αὐτῷ
 διασώζειται, τὰ μὲν εἰς τὴν Ῥωμαίων
 γλῶσσαν, τὰ δ' εἰς τὴν ἐλλάδα φέρον-
 ται· τὸ τε Ἰξετατικὸν καὶ βαθὺ τῆ γνώμης
 ἐρμηνεύοντα καὶ ὡς ταῦτα καταλη-
 ψιν τοῖς ταῦτα βουλομένοις θαυμάζειν
 σιωπηφότα. Χρυσαινθίῳ δ' αὐτῷ, νέος

ὑπο' τοῦ πατρὸς ἀπολειφθεὶς, καὶ φιλο-
 σοφίας ἐραθεὶς διὰ φύσεως θεϊότητα,
 πρὸς τε τὸ Πέργαμον ἔκ τὴν μέγαν Αἰ-
 δέσιον συνέτελλεν· ἀκμάζον ἢ ὅτι πρὸς με-
 τάδοσιν σοφίας διψῶν, ὡς τυχῶν, *χαν²¹⁵
 δὼν ἑαυτὸν ὑποθεὶς, ἐνεφορεῖτο τῇ τριαύτης
 *σοφίας τυχεύσης· ὅτε πρὸς ἀκρόα-²¹⁶
 σιν ἀπαγορεύων ἵνα· ὅτε εἰς μελέτην
 ἐλάττων ἱνὸς φαινόμηντο. καὶ γὰρ ἔτυ-
 χεν ἀτεύχου καὶ ἀδαμαντίνου σώματος,
 ἐς πᾶσιν ἀσκησὶν ὑπουργεῖν εἰωθότος.
 ὃ δὲ, τῶν τε Πλάτωνος ἔκ τῶν Αἰριστέ-
 λους λόγων μεταχρῶν ἱκανῶς, ἔκ πρὸς πᾶν
 εἶδος φιλοσοφίας πρέψας τὴν ψυχὴν,
 ἔκ πᾶν εἶδός ἀναλετόμηντο, ὡς περὶ τὴν
 γνώσιν τῶν ἐν τοῖς λόγοις ὑγίαινε ἔκ ἔρρω-
 το, καὶ τῇ *συνεχῇ χεῖρσιν, πρὸς τὴν χεῖ-²¹⁷
 σιν αὐτῶν ἔτοιμτος ὑπῆρχε· καὶ πρὸς ἐπί-
 δεῖξιν ἐθάρσει τοῦ κατωρθωμένου, τὰ
 μὲν

μὲν εἰπεῖν, τὰ δὲ διαπῆσαι διανάμειρος·
 καὶ πρὸς τὸ δύνασθαι κρατεῖν, εἵπου βα-
 θραῖν τυγχάνων πομπικώτερον. ἐντε-
 θεὺς ἀφῆκεν αὐτὸν ἐπὶ θεῶν γνῶσιν καὶ
 5 θείαν, ἥς Πυθαγόρας τε ἐφρόντιζε, καὶ
 ὅτε Πυθαγόρας ἐζήλωσαν. Ἀρχύτας
 6 τοὺς παλαιούς, καὶ ὅτι Τυαίων Ἀπολ-
 λώνιον, καὶ ὅτι περὶ αὐτοῦ πάντες Ἀπολ-
 λώνιον· οἱ ἴνες σῶμα τε ἐδόξαν ἔχειν καὶ
 εἶναι ἄνθρωποι. καὶ πρὸς ταῦτα γε Χρυ-
 σαίνθιος εὐθύς ἀναδραμεὺς, καὶ πρώτης ἱνὸς
 7 λαβὴς ἐπιδραξαμένον, ταῖς δὲ χαῖς
 αὐταῖς ἠγεμόσι χρώμενον, εἰς τὸν ἐ-
 κεφίδην καὶ αὐτὴν ἐρῆν παρὰ τὴν ψυχῆς
 τελευτήσαντος, ἥ φησὶν ὁ Πλάτων, ὥς πᾶν
 μὲν εἶδος αὐτῶν παντοίας παιδείας εἰς ἀ-
 17 κρον ὑπάρχειν, καὶ πᾶσαν κατεργασθαι
 πρὸς γνῶσιν. ὅθεν γοὺν αὐτὸς αὐτὸν ἐφη-
 σε τὰ ἐσόμενα μάλλον, ἢ περὶ λέγειν ταῖς

μέλλοντα, ἔτις ἅπαντα δῆρ' ὄρει ἔσσω
 λάμβανεν, ὥσπερ παρών τε καὶ σὺν ὧν
 τοῖς θεοῖς χρόνον ἵκανόν ἵνα πρὶν ταῦ-
 τα διατείψας, ἔσσω ἀθλήσας τῷ Μα-
 ξίμῳ πολὺν, τὸν κοινωνὸν ἀπέλιπεν. ὁ
 μὲν γὰρ ἔχων τὸ φιλόνηκον ἐν τῇ φύσει
 καὶ δυσεκβίαστον, τοῖς φανθεῖσι σημείοις
 πρὶν τῶν θεῶν ἀνιβαίνων, ἕτερον ἦεν
 ἔσσω πρὸς ἀνάγκαν. ὁ δὲ Χρυσάνθιος, τοῖς
 πρώτοις θεωμένοις, καὶ μικρὸν ἐκ πρὸς
 Γωγῆς, ἔπει τὴν κίνησιν τῶν δοθέντων ἐβά-
 διζεν. * εἴτα τυχὸν μὲν ἐνίκα· διαμαρ-²¹⁸
 τῶν δὲ τῷ φαινομένῳ τὸ πρὸς τὸ ἀνδρω-
 πίνης βελῆς ἐφήρμοζεν. ἔτι γοῦν καὶ
 ἐνίκα ὁ βασιλεὺς Ιουλιανὸς ἀμφω με-
 τεκάλει διὰ μιᾶς κλήσεως· καὶ πεμ-
 φθέντες στρατιῶται μέγα λιμῆς, τὴν Θετ-
 τालικὴν ἐπήγον πειθανάγκην, ὥς ἔδοξε
 κοινώσας ἔσσω τοῖς θεοῖς τὸ ἔργον πρὶν φα-
 νῶς,

νῶς, ὡς καὶ ἰδιώτῃ καὶ βάνανθον δια-
 κρίναι τὰ σημεῖα τῆς θεοῦ τὴν ὁδὸν ἀπα-
 γορεύσαντος, ὁ μὲν Μάξιμος ἐνεφύετο
 τοῖς ἱεροῖς, καὶ πολινιάμῳ ἐπὶ τοῖς δρω-
 μένοις, μετ' ὀλοφυρμῶν ἐνέκειτο, τυχεῖν
 ἐτέρων σημείων ἱκετεύων οὐδὲ θεός, καὶ
 μετὰ τεθῆναι τὰ εἰμαρμένα. καὶ πολλὰ
 γε ἐπὶ πολλοῖς αὐτὰ διαλεινομένῳ καὶ
 παρὰ κλίνῳ, ὡς ἐξηλεῖτο Χρυσάνθιος·
 ἢ βέλῃσις τελευτῶν ἢ τὰ φαινόμενα
 ἔκρινε· καὶ τὸ δοκοῦν ἐν τοῖς ἱεροῖς ἐφαί-
 νετο, καὶ τὸ φανερὸν ἐδοξάζετο. ἔτι οὖν ὁ
 μὲν ὤρεμισε τὴν ἀρχέκακον ὁδὸν ἐκείνην
 καὶ ἀποδημίῳ. ὁ δὲ Χρυσάνθιος, ἔμμενε
 κατὰ χάριν· ἐτὶ πρῶτα μὲν ὁ βασι-
 λεὺς ἤγησεν ἐπὶ τῇ μονῇ, καί ποῦ τί καὶ
 τῶν ἀληθῶν περὶ πεινότητος, ὡς οὐκ ἂν
 ἠενήσατο Χρυσάνθιος τὴν κλῆσιν, εἰ μὴ
 ἢ δυσχερὲς ἐνείδε τις μέλουσιν. ἔγραφεν

οὐν ἢ πάλιν μετ' αὐτῶν· ἔξ' πρὸς αὐ-
 τὸν μόνον αἱ πόλεις κλήσεις ἦσαν. ὁ δὲ τὴν
 γυναῖκα συμπεῖθει τὸν ἄνδρα διὰ τῶν
 γραμμάτων ἐνῆγε καὶ πάλιν ἦν πρὸς
 τὸ θεῖον ἀναφορὰ πρὸς τὸν Χρυσανθίου,
 καὶ τὰ πρὸς τῶν θεῶν ὅσα ἔληθεν εἰς ταύ-
 τ' ἀσμενέμενα· ὡς δὲ πολλὰς τού-
 τ' ἦν καὶ ὁ ὁ μὲν βασιλεὺς ἐπαίτης·
 ὁ δὲ Χρυσάνθιος τὴν ἀρχιερωσύνην
 τοῦ παντός ἔθνους λαβὼν, καὶ τὸ μέλλον
 ἐξεπιστάμενος σαφῶς, οὐ βαρὺς ἦν
 καὶ τὴν Ἰουδαίαν, ἔτε δὲ νέους ἐχείρων,
 ὥσπερ ἄλλαντες θερμῶς καὶ πειρικῶς
 εἰς ταῦτα σὺνέθεον· ἔτε λυπῶν ἱκας τῶν
 Χριστιανῶν πειρικῶς· ἀλλὰ τσαύτη τις
 ἦν ἀπλότης ἔθους, ὡς καὶ Λυδία μικρὰ
 καὶ ἔλαθεν ἡ τῶν ἱερῶν ἐπανόρθωσις· ὡς
 γοῦν ἐτέρωσε τὰ πρῶτα ἐχώρησεν, ἐδὲν
 ἐδόκει πεπεσῆσθαι νεώτερον· ἐδὲ πολὺ καὶ

καὶ ἀφρόον κτ' τὴν μεταβολὴν ἐφαίνετο·
 ἀλλ' ἐπεικῶς ἐς ὁμαλότητα ἵνα ἔσται ἀκι-
 νησίαν ἅπαντα σώζουσιν, καὶ μόνον
 ἐθαυμάζετο τῶν ἄλλων ἀπάντων ὥσπερ
 ἐν κλύδονι κινεμένων· καὶ τῶν μὲν ἔξα-
 πιναίως καλεπληχότων, τῶν δὲ πρότερον
 ταπεινῶν ἀνεσηκότες. ἐθαυμάσθη γοῦν
 ἐπὶ τέτρως, ὡς ἔμνονον δεινὸς τὰ μέλλον-
 τα περνοεῖν, ἀλλὰ ἔτι τοῖς γνωθεῖσι χεῖ-
 σαδαί· ἦν δὲ τὸ πᾶν ἦθος τριούτος· ἢ πρὸς
 τὴν Πλατωνικὴν Σωκράτην ἀναπεφυ-
 κῶς· ἢ κατὰ ἵνα ζῆλον καὶ μίμησιν ἐκ
 παιδὸς αὐτῷ ἡρομένειν, ἐς ἐκείνον συνε-
 χημαλισμένος. τότε γὰρ ἐπιφανόμενον
 319 * ἀπλῆν ἔσται ἀφῆς ἀδελφὴν ἐπεκάλητο τοῖς
 λόγοις· ἢ τε ἐπὶ τέτρως ἀφροδίτη τῶν ῥημά-
 των κατέβηκε τὴν ἀκρογώμῃον· πᾶσι τε
 εὖνοις ἦν κτ' τὴν σίμουσίαν· καὶ τῶν ἀ-
 πόνων ἕκαστος ὅτι φιλοδιμοῖτο, μάλλον

ἀπὴν πεπεισμένος. ὥσπερ οὖν τὰ κάλ-
 λιστα ἔστι γλυκύτερα τῶν μελῶν, πρὸς
 πᾶσιν ἀκοὴν ἡμέρας ἔστι πρῶτος κατάρ-
 ρη καὶ διολιθαίνει, καὶ μέχρι τῶν ἀλό-
 γων διακνούμενα, καθάπερ φασὶ τὸν
 Ὀρφέα, ἔτω καὶ Χρυσανθίου λόγος πᾶ-
 σιν ἦν ἐναρμόνιστος, καὶ τοσαύταις δια-
 φοραῖς ἡθῶν ἐνέπρεπε καὶ καθηρμόζετο.
 δυσκίνητος δὲ ἦν πρὸς τὰς διαλέξεις ἔστι
 φιλονεικίας ἐπὶ τοῖς μάλιστα τοῖς ἀν-
 δράποισι ὑπολαμβάνων ἐκτραχύνεσθαι.
 ἐδὲ ἂν ῥαδίως ἤκαστος αὐτῶν τὴν παι-
 δείαν ἦν εἶχεν ἐπιδεικνυμένου· καὶ διὰ
 τοῦτο πρὸς τοῖς ἄλλοις οἰδοῦντος καὶ διαγ-
 κυλωμένου· ἀλλὰ τὰ γε λεγόμενα
 ὑπὸ αὐτῶν ἐθαύμαζεν, εἰ καὶ φαύλως
 ἐλέγετο· καὶ τὰ δοξαζόμενα κακῶς ἐ-
 πήνει, καθάπερ ἐδὲ τὴν ἀρχὴν ἀκούων,
 ἀλλὰ ἐς τὸ συμφωνητικὸν διὰ τὸ μὴ λυ-
 πεῖν

πᾶν γεγονώς· εἰδέπου τίς, ἰὼν ἐπὶ Θ-
 φία πρώτων παρόντων, ἐγένετο κίνησις,
 καὶ συμβαλέσθαι τι τοῖς λεγομένοις
 ἔδοξεν αὐτῷ, πάντα ἦν ἡσυχίας μεσὰ,
 καθάπερ ἔπαρόντων ἀνθρώπων. οὕτως
 ἔτε τὰς ἐρωτήσεις, ἔτε δὲ διορισμούς,
 ἔτε τὰς μνήμας ὑπὲρ μιν ὁ ἀνδρὸς,
 ἀλλ' ἀνέχασον ἔξω λόγου καὶ ἀνιερρή-
 σεως ἑαυτοὺς φυλάττοντες, ὅπως μὴ κα-
 ταφανεῖς ἀμαρτάνοντες γίνωνται· ἔκ πολ-
 λοι τῶν μετρίως ἐγνωκότων αὐτὸν διὰ τῶν
 βάθους τῆς ψυχῆς οὐκ ἀφικνούντων, κα-
 τηγορούντων τε ἀλογίαν, ἔκ τὴν πρᾶσθη-
 τα μόνον ἐπαινεύων, ὡς ἤδοντο διαλεγο-
 μένους καὶ ἀνεκλίποντες ἑαυτὸν εἰς δόγμα-
 τα καὶ λόγους ἑτερόν ἵνα τοῦτον ἐνόμι-
 σθαι πλὴν ὃν ἤδεισαν· ἔτις ἀλλοιοτέρος
 τις ἐν ταῖς λογικαῖς κινήσεσιν ἐφαίνετο.
 τὸ τε πρὶν ὅς ὑποφρεθίσσης αὐτῷ καὶ τῶν

ὀφθαλμοῖς ἐρμηνεύοντων χορεύουσιν
 ἔνδον τὴν ψυχὴν περὶ τὰ δόγματα· εἰς
 μακρὸν δ' ἡγῆρας ἀφικόμενος, τὴν πάντῃ
 διείλεσε βίον, ἐδένος τῶν κατ' ἀνθρώπους
 ἑτέρας φροντίδας, οἰκονομίας ἑνὸς ἢ γε-
 ωργίας, ἢ χρημάτων ὅσα δικαίως ᾤσα
 γίνεσθαι· ἀλλὰ πενίαν μὲν ἔφερε ῥᾶν ἢ
 πλοῦτον ἑτέρῃ· διαίτη δ' τῇ ᾤσα πεσέσθαι
 παρσεκέχευτο, τῶν μὲν ὑείων οὐδέποτε,
 τῶν ἄλλων κρεῶν ἐλάχιστα γούρμος·
 τὸ δ' αἶον θεραπεύων συντονώτατα, τῶν
 ἀρχαίων ἀναγνώσεως ἀπείξ· εἰχέλο· καὶ
 διέφερεν ἐδὲν νεότης τε καὶ ἡγῆρας· ἀλλ'
 ὑπὲρ ὀγδοήκοντα γεγονὼς ἔτη, τοσαῦτα ἔ-
 γραφεν αὐτοχειρία, ὅσα μόλις ἀναγι-
 νώσκουσι νεάζοντες ἑτέρῃ. τῶν γὰρ γρα-
 φόντων τὰ ἄλλα δακτύλων ὑπὸ τῇ ἀλήκ-
 τῃ μελέτης ἔ* χεύσεως ἐνεκέκαπτο. ἀνα- 220
 σὰς δ' ὑπὸ τῇ ἀσκήσεως, ταῖς τε δημοσίαις
 παρὸ-

παροδοῖς ἐτέρπετο· καὶ τὸν τε ταῦτα γρά-
 φοντα ὠδραβῶν, μακρὰς δὲ παει-
 πάτοις, χολαίοις δ' ἀπέτεινεν· ἔλαθέ τε
 αἰνὺς παειαλγῆς δὲ πόδας χυόμενος,
 ἕτως ὑπὸ τῶν διηγημάτων κατεβλήγε-
 το· λυττοῖς δ' ἐλάχις ἐκέχρητο· καὶ ὁ-
 μως ἐδόκει διὰ παντὸς ἄξιον λελουμένῳ.
 πρὸς δὲ τὰς τῶν δρχόντων συντυχίας, τὸ
 ὑπερφυῆς δὲκ ἦν δι' ἀλαζονείῃσιν συνι-
 δεῖν ἢ τυφὸν γινόμενον· ἀλλ' ἀπλότῃ
 αἰνὺς ὑπέλαβεν, ἀγνοῦντος ἀνδρὸς ὃν ἐστὶν
 εἰς ἡσυχίαν. ἕτω διελέγετο κοινὰς αὐτοῖς
 καὶ ἐπιδεξίως· τὸν δ' ταῦτα γράφοντα ἐκ-
 παιδεύσας νέον ἐπὶ ὄντα ἡνίκα ἐπανῆλ-
 221 θεν Αθήνηθεν, * δὲκ ἐλαττον ἡγάπα, ἀλ-
 λά καὶ παροσετίδῃ καθ' ἡμέραν τὰ φέ-
 ροντι εὐνοίας, ἐς τοῦτο ἐκνικήσας, ὥς τε
 τὰ ἐωδινα μὲν ὁ συγγραφεὺς ἐπὶ
 ῥητορικῶς λόγοις, ἐτέροις συνῆν, καὶ
 δὲ

οὗτο δεικνύοντες ἐπαίδουεν. μικρὸν ὃ ὑπὲρ
 μεσημβρίας, ἐπαυδούετο ὡς αὖ τὸν ἔξ
 ἀρχῆς ἰὼν διδάσκαλον οὗτο θειοτέρους
 καὶ φιλοσόφους τῶν λόγων, ἥνίκα ἔτεο
 παιδευῶν ἔκαμνεν ἐξῶντι σιγῶν, τῷ τε
 ἐκδεχομένῳ τὰ μαθήματα, τὸ ἔργον ἦν
 παινήγους. τοῦ δὲ τῶν Χριστιανῶν ἐκνι-
 κῶν ἔργου, καὶ κατέχοντο ἅπαντα,
 διὰ μακροῦ τίς ἀπὸ τῆς Ρώμης εἰσεφοί-
 τησεν ἀρχὸν τῆς Ἀσίας, Ἰουδοῦς ὠνομάζετο·
 πρεσβύτερος μὲν ἦδη κατὰ τὴν ἡλικίαν·
 γηραιὸς καὶ ἄλλως τὸ ἦτο· ἔτι δὲ ἀρ-
 χαίας ἔτι πατρίδος πολιτείας οὐκ ἀπηλ-
 λαγμένον. ἀλλὰ τὸν εὐδαίμονα ἔτι μα-
 κρόν ἐκείνον ἐξηλωκὸς τρόπον· πρὸς
 τὴν ἱερωὴν ἦν αἰεὶ, καὶ μανθείας ἔξεκρέμα-
 το πάσης, μέγα φρονῶν ὅτι τῶν ἐπε-
 θυμήσετέ καὶ καλὸρ θῶσεν· ἔτος εἰς τὴν
 Ἀσίαν διαβὰς ἐκ τῆς Κωνσταντινουπό-
 λεως,

λεως, καὶ τὸν ἡγεμόνα τοῦ ἔθνους κα-
 ταλαβὼν, Ἰλάριον ἐκείνῳ ἐκαλεῖτο,
 συγκορυβαντιῶντα πρὸς τὴν Ἰπθυμίαν,
 βωμὸς τε ἀνέστησεν αὐτοχεδίοις ἐν Σάρ-
 δεσιν, ὃ γὰρ ἦεν αὐτόθι, καὶ τοῖς ἰχθυ-
 ῶν ἱερῶν, εἶπου τι ἰχθυῶν εὐρέθη, χεῖρε
 ἐπέβαλεν ἀνορθώσαι βουλόμην· δη-
 μοσίᾳ τε θύσας ἐπέμπε, καὶ συνέκαλει
 τοὺς πανταχόθεν ἰπὶ παιδείᾳ δόξαν ἔ-
 χοντας. (4) δὲ παρῆσθαι θάτην ἢ κλη-
 θῆναι τὸν τε ἄνδρα θαυμάζοντες, καὶ
 καιρὸν τῶ σφῶν αὐτῶν ἰπιδείξεως ἡγού-
 μνοι. πινὲς δὲ αὐτῶν ἰπὶ τῇ κολακείᾳ
 222 θάρρουντες * ὥσπερ παιδείᾳ, καὶ διὰ
 ταύτης ἐλπίζοντες ἢ τιμὴν ἢ δοξάζειν, ἢ
 ἀργύριον ἀποκερδαίνειν. ἱερουργίας οὖν
 δημοσίᾳ περτεθείσης, παρῆσθαι μὲν ἄ-
 πόλυτες, καὶ ὁ ταῦτα γράφων παρῆν· ὃ
 δὲ ἰούσθω ἰπισήσας, καὶ τὴν τῶν ὀφ-
 θαλ-

θαλμῶσάσιν* ἐπερίσας· ἐκεῖ δ' ὁ ῥ' ἰε-²²³
 ρεῖον ἐν ᾧ δ' ἴποτε τὰ χημά, ἔσθ' πα-
 ρόντας ἀνθρώπα, τί βελέται τὸ χημα τοῦ
 πλώματος· ἔνθα ὁ μὲν κόλακες παρε-
 φρύοντο θαυμάζοντες, ὅτι ἔσθ' ἀπὸ χημά-
 των ἐς μαυλικός· ἢ μόνω παρεχώρει ἐ-
 κείνῳ ταῦτα εἰδέναι· οἱ δ' ὁ σκευώτεροι τὰς
 ὑπὲρ καλαψήσαντες ἀκριβέστερας δακ-
 τύλοις, καὶ τὰ πρόσωπα διασυνάσαν-
 τες, τὰς τε κεφαλὰς βαρύνει καὶ ἡγε-
 μαῖον ἔπαινοντες, παρεδωρῶν ἐς τὸ
 ἀποκείμενον, ἄλλο ἄλλο λέγοντες, ὁ
 ἰός ὁ ὡς μόλις τὸν γέλωτα ἐνῆκεν,
 ἔπαινον εἰς τὸν Χρυσάνθιον, σὺ δ' τί
 φῆς ἐδόθησεν ᾧ πρεσβύτατε· καὶ ὁ Χρυ-
 σάνθιος ἔδεν διαταραχθεὶς, πάντων ἐ-
 φησε καταγνώσκων· ἀλλ' εἴ τι βουλεῖ
 καὶ ἐφ' ᾧ τούτων εἰπεῖν, τίς μὲν ὁ
 πρὸς τὸ μωρίας, εἴ γε σὺ μαντι-
 κούς

κούς τρεποῖς ἐπίσταται, εἶπε πρότερον καὶ
 ποίου ἑνὸς εἶδους. τίς δὲ ἡ πρῶσις, καὶ κα-
 τὰ τίνα μέθοδον ἐπηρώτηται· καὶ εἰ ταύ-
 τα λέγοις, εἶποι μὲν ὅτι τὸ Φαινόμενον
 εἰς τὸ μέλλον φέρει. πρὶν δὲ ταῦτα λέγειν,
 βάνανθον ἐστὶ πρὸς τὴν σὴν ἐρώτησιν, ση-
 μαινόντων τὸ μέλλον τῶν θεῶν, ἐμὲ δὲ περὶ
 τῆς ἐρωτήσεως καὶ τῆς μέλλοντος λέγειν, οἷμαι
 ἀπὸντα τῷ γεγονότι τὸ ἐσόμενον. δύο γὰρ
 ἔτι αὖ γίνεσθαι τὰς ἐρωτήσεις. περὶ δύο
 δὲ ἢ πλείονων, εἰς ἐρωτᾶ κατ' αὐτὸν· τὸ
 γὰρ ἐν τοῖς ὠρισμένοις διάφορον, ἓνα λό-
 γον ὅκ' ἔχει. ἐν ταύτῃ Ἰούδος ἀνέκρα-
 γεν, ὡς μανθάνων ὅσα μὴ πρότερον ἠπί-
 στατο, καὶ τὸ λοιπὸν γε, ὡς μανθάνων ὅσα
 224 μὴ πρότερον, ὅκ' ἐπαύσατο * συνῶ ἰδίᾳ,
 ὥς τῆς πηγῆς δρυόμενῃ. ὥς εἰ ἱκανὸς ἕτε-
 ροι κατ' ἐμεινούς. ὅτ' ἡρόνους τῶν ἐπὶ
 Θφία πειλογῶν, Χρυσόμηνω κατὰ
 κλέῃ

κλέϑ ἦλθον εἰς λόγους . πειθέντες ὅτι
 πόρρω τ' δεινότητος ἐκείνης εἰσιν, ἀπών-
 τες ὄχοντο . τοῦτο καὶ Ἑλλησπόντιϑ ὁ
 ἐκ Γαλατίας ἔπαθεν, ἀνὴρ διὰ πάντα
 ἀριστος . καὶ εἰ μὴ Χρυσάνθιϑ ἦν, πρῶ-
 τος ἀπάντων φανείς· Ὀφίας μὲν γὰρ ἔρα-
 σῆς οὗτ' ὁ ἀνὴρ ἐς τοσόνδε ἐγένετο, ὥστε
 ἐπῆλθε μικροῦ ἢ τὴν ἀοίκητον μασεύ-
 ων, εἶπου πνὶ περὶτύχοι πλέον εἰδότε· κα-
 λῶν δ' ἔργων καὶ λόγων ἀνάπλεως γε-
 νόμηνϑ, ἔς εἰς τὰς παλαιὰς Σάρδεϊς
 ἀφίκετο διὰ τὴν Χρυσανθίου σὺννοσίαν.
 ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὕστερον ἐγένετο δ' Χρυ-
 σανθίῳ καὶ παῖς ἐπώνυμϑ τῷ κατὰ τὸ
 Πέργαμον ἔτῳ γηρομένῳ διδασκάλῳ,
 μεμνήμεθα δ' ἢ πρότερον Αἰδεσίου· καὶ
 ἦν ὁ παῖς ἐκ παιδὸς ἐπιδρωμένον τι χεῖ-
 μα πρὸς ἀπασαν δρετὴν· ἔς τῶν ἰππῶν
 οὐκ εἶχε θατέρου ἢ φησὶν ὁ Πλάτων·
 οὐδ' ἐ

εἰδὲ ἐβρίθετο κατὰ νοὺν αὐτὸς, ἀλλὰ πρὸς
 ἱεραθλήματα σφοδρὸς καὶ ἀγῶν ὀξύς
 ἡρόμετο, καὶ πρὸς θεῶν θεραπεΐῃ
 διαρκέσαιτο, ἐς τὸσόνδε διέφθιξε τὸ ἀν-
 θρώπινον, ὥς ἐανθρώπ. ὡν ἐκινδύνδυν
 ὅλος εἶναι ψυχὴ. τὸ γοῦν σῶμα ἐν ταῖς
 κινήσεσιν ἔτῳς αὐτὸ κοῦφον ἦν, ὥς ἐν
 ἀπύθανον γράφειν, καὶ μάλα ποιητικῶς,
 εἰς ὅθον ὕψος ἐφέρετο μεταίρεσι. ἡ δὲ
 πρὸς τὸ θεῖον οἰκειότης, οὕτως ἦν ἀπράγ-
 ματῶν καὶ ἔυκολα, ὥς ἐξήρκει
 τὸν σέφανον ἐπιθεῖναι τῇ κεφαλῇ, καὶ
 πρὸς τὸν ἥλιον ἀναβλέποντα, χρησμούς
 ἐκφέρειν, καὶ τούτοις ἀψευδῆς. Ὡς πρὸς
 τὸ κάλλιστον εἶδ. ἐν θεοῦ πνεύματι
 γεγραμμένοις. καὶ τοι γὰρ ἔτε μέτρον
 ἐπίστατο, ἔτε εἰς γραμματικὴν ἐπιστή-
 μην ἔρρωτο. ἀλλὰ θεὸς ἀπαντα ἦν αὐτῷ.
 νοσήσας δὲ ἐδαμῶς κατὰ τὸν ὠρισμέ-

νον βίον, ἀμφὶ τὰ εἴκοσιν ἔτη μετήλ-
 λαξεν· ὃ ὅ πατὴρ καὶ τότε διέδειξε φι-
 λόσοφος ὢν· ἡ γὰρ μέγεθος τ' ἀναφορᾶς
 εἰς ἀπάθειαν αὐτὸν μέλεισθ'· ἡ τῷ παι-
 δὶ συγχαίρων τ' λήξεως, ἔμεινεν ἄτρεπ-
 τος· καὶ ἡ μήτηρ δὲ πρὸς τὸν ἄνδρα ὁ-
 ρῶσα, τὴν γυναικείαν ὑπερήνεγκε φύ-
 σιν, πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ πάθους, ὀλοφύρ-
 σεις ἐκλύσασα· τούτων δὲ ἔτῳ κεχωρη-
 κότες, ὁ Χρυσάνθιος ἦν ἐν τοῖς σωήθε-
 σι· καὶ πολλῶν καὶ μεγάλων ἐμπιπλόν-
 των δημοσίων καὶ κοινῶν πραγμάτων,
 τὰς ἀπάντων ψυχὰς κατέσεισεν εἰς
 φόβον, μόνος ἔμεινεν ἀσάλευτος· ὥς
 εἰκασέ τις, οὔτε ἐπὶ γῆς εἶναι τὸν ἄν-
 δρα· κατ' ἐκαίνοις δὲ τοῦ χρόνου, καὶ
 Ελλησπόντιος πλὴν αὐτὸν ἀφικνεῖται·
 καὶ βραδέως μὲν σωῆλθον εἰς λόγους.

* ἐπεὶ εἰς τὸν σωήνησθαι, τοῦτον Ελ-²²⁵

λησπόν-

λησπόντιο ἑαλώκει, ὥς ἐ πάντα με-
 θέμεντο, ἔτοιμοι ἦν σκηνοῦσθαι πα-
 ρὰ Χρυσάνθιον, καὶ νεάζειν ἐν τῷ μαν-
 θάνειν· μετέμελε δὲ αὐτῷ, τοῦτον πε-
 πλανημένον χερόνον, καὶ εἰς γῆρας ἀφι-
 κόμενον, πρὶν ἐπὶ τῶν χησίων ἐκ
 μαθεῖν· καὶ ὁ μὲν ἔπι τούτῳ τὴν γνώ-
 226 μιν ἔειπε· τῷ δ' *Χρυσαν συμβαλὲν ἐκλι-
 νος σωηθείας τὴν φλέβα διελεῖν, ὅτε ὁ,
 τε συγγραφεὺς παρὴν ἔτω προσάξειλος·
 καὶ τῶν ἰατρῶν κενῶσθαι βουλομένων τὸ
 φερόμενον, αὐτὸς ἔπι τὸ συμφέρον
 ψευδόμενος, παράλογον εἶναι τὸ κενω-
 θέν ἔφη· καὶ ἔτως ἔπιχεῖν ἐκέλευσεν.
 227 ἔ δ' ἡ γὰρ ἀφροδῆς ἦν ἰατρικῆς *ὁ ταῦτα

Ἐλλησπόντιος δ' ἀκούσας παρὴν ἀ-
 228 γανακτῶν *ἡ ποτνυ ὡς μεγάλου κα-
 κοῦ γεγονότος, εἰ πρεσβύτης αὐτοῦ
 ἀνὴρ, τοῦτου διὰ τῆς χαρὸς αἵματός
 Ν 2 ἀφῆρη-

ἀφήρηται. ὥς δὲ ἤκουσέ τε φωνῆς, καὶ
 ὑγαίνοντα εἶδεν, πρὸς τὸν συγγραφέα
 τὸν λόγον ἐπιστρέψας, ἀλλὰ σέ γε φη-
 σὶν ἡ πόλις αἰπῶνται δεινὸν ἢ δεδρακέ-
 ναι. νῦν δὲ ἅπαντες σιωπῇ θύουσιν, ὁρῶν-
 τες ὑγαίνοντα. τοῦ ποῦ ὥς οὐκ ἠγνόει
 τὸ συμφέρον. ὥστ' αὐτὸν Χρυσάνθιον ἦξον
 ἐπὶ μαθήσει τὴν πόλεως ἑξήκει. καὶ ἡ γὰρ
 σὴρ αὐτὸς νοσεῖν ἤρχετο καὶ παρελθὼν εἰς
 Απάμειδον τῆς Βιθλυσίας * μετήλλαξε. 229
 τὰ παρόντι τῶν * ἐτέρων Περσῶν 230
 πῶς, πολλὰ ἐπισκήψας, μόνον θαυ-
 μάζειν Χρυσάνθιον. καὶ ὁ Περσὶς
 ὥστα γούμην εἰς τὰς Σάρδεις, ταῦτα
 ἐποίει τε καὶ ἀπήγγελλεν. ὁ δὲ Χρυσάν-
 θιος, εἰς τὴν ἐπιούσαν * ἄραν τοῦ ἔτους 231
 κατὰ θέρην ἰσάμενον ἐπὶ τὴν αὐτὴν
 δεξαμένην ἐλθὼν καὶ τι τοῦ συγγρα-
 φέως * ὡς 232
 τοῖς ἰατροῖς 233
 περιμέ-

περιμένειν αὐτὸν κατὰ τὸ σύνηδες,
 233 ἔφθασαν ἐλθόντες· ὁ δ' ἔ* ὑπέχε τὴν χεῖ-
 ρα γρομένης τ' κενώσεως, παρ
 σεις τε ἠκολούθησαν.
 καὶ ἰὰ δ' οὐ σὺνέκαμνε. καὶ Ουρανία
 σιθ' ἐνταῦθα ᾤδαγίνεται, δι' ἐκείνον
 κ μὲν ἐπισήμης, μικροῦ
 καὶ βιασάμενθ' τὴν φύσιν
 θερμότερης, καὶ μαλαίτουσι τὰ κατε-
 ψυγμένα τὸ νεάζειν ἐπήγαγν.
 ἀλλ' ἐνῖκα τὸ γῆρας ὑπελθὼν
 ἔτος ἐτύγχωνε. καὶ τῇ τοῦ θερμοῦ κα-
 τὰ τὸ πλεονάζον ἀλλοτριώσκει, τὸ γῆ-
 234 ρας * ἐδιπλασιάσθη· νοση-
 λουθεῖς, εἰς τὴν πρέπουσαν λῆξιν, ἀνε-
 χώρησεν.

ΕΠΙΓΟΝΟΣ ΚΑΙ ΒΕ-
ΡΟΝΙΚΙΑΝΟΣ.

Εἰσὶ δὲ μετ' αὐτὸν διάδοχοι φιλο-
 Ν 3 σοφίας,

Θφίας, Επίγονός τε ὁ ἐν Λακεδαιμό-
 νῳ · καὶ Βερρυνικιανὸς ὁ ἐν Σάρδεων,
 ἄνδρες ἀξιοὶ τοῦ τῆς φιλοθφίας ὀνό-
 ματος · πλὴν ὅσα γε ὁ Βερρυνικιανὸς
 ταῖς χάρισιν ἔδωκε · καὶ ἱκανὸς ἀνδρώ-
 ποις ὁμιλεῖν ἐστὶν εἶη.

Τέλος.

CANDIDO LECTORI

HADR. IVNIVS S.

IOANNES Sambucus Pannonius, præclarus antiquitatis observator, pariter & inuestigator, nec æris nec laboris ea in re parcus, quiq; benignissimè impertiri & cōmunicare suas delitias ac curas cum alijs consuevit, vir aliqui ut scriptis, ita & generis antiquitate è municipio Pannoniæ haud obscuro profecta celebris, ante biennium mihi candidè utendum misit EYNAPII Sardiani exemplar, primusq; auctor fuit, eum ut scriptorem Latio donandum susciperem: quam operam certè non abnuī, quodd speraram librum, uti erat scitulè à scriba pictus, molestiæ minus interpreti allaturum: sed ubi altius descēdi, quantò, dii immortales, laboris plus in recessu dedit, quàm primore fronte promittebat! Illud namque beneficio, uti præferebat, Farnesij Cardinalis (qui instructissimam libris veteribus bibliothecam habere dicitur) descriptum atque expressum, ita multis lacunis hiulcum, & infinitis ijsq; portentosis mendis sic refertum fuit, ut Pæoniæ manus ope in persanandis Chironijs plagis esse opus mihi videretur: quo factū est, ut propè deplorata spe omni sæpe abiecerim vertendi cōsiliū: accedebant eodem variæ occupationes institutum maturè abrupturæ, nisi confirmato animo erectior, durandum esse, & laborioso negotio opponendum, clauamq; difficultatis à me ipso extorquendam censuissem. Itaque hariolorum more di-

uinare, coniecturam in partes ducere, supplere sed magna cum religione, institi : non nusquam etiam, sed semel atque iterum, transilire perfunctoriè malui, quàm aliena, hoc est, mea infarcire. Quod si Florentini exemplaris (quod ex vna Porphyrij vita ibidem impressa, correctius locupletiusq; iudico) copia nobis fieret, sperarem τὰς δευτέρας oportίδας ἀμείνονας fore. Equidem quod in me fuit, præstiti, vt elegantem scriptorem, nusquam hætenus publici iuris factum, quàm possem fidelissimè redderem Latinum, eundemq; sua lingua loquentem in studiosorum manus eadem opera emitterem, fide qua obstrictus SAMBVCO tenebar, exolutus, licet seriùs quàm in vtriusque votis fuit. Vale.

CASTI-

CASTIGATIONES

HADRIANI IVNII IN

EVNAPIVM.

1. ἐγέννα. lege ἐγέννα : sic pro κομίσεις paulò ante, fortè legendum κοσμήσεις.
2. λόγον. repono λόγον, vel certè λόγων.
3. κατηγοριῶν ἀλήθειαν &c. fortè restituendus ita locus, κατηγοριῶν ἀλήθειαν ἔχοι εἰς τοὺς· vel ita, ἢ κατηγοριῶν τοὺς ἡγεμένους ἀξίς δαύματ' ἀλήθειαν ἔχοι.
4. ἀνάγων. legendum existimo εὐαγῶν, nam reclamationi huic lectioni verbum ἀνελέξαντο, ut veros minimeq₃ fucosis titulis adumbratos philosophos intelligat.
5. συμφᾶν. scribo συμβᾶν.
6. ἐξ ἀπιδρομῆς, repono ἐπιδρομῆς.
7. παρέπυσσε. durè satis, quando venerem quandam & dicendi gratiam tribuat Philostrato: itaque lego παρέπησε, ἀπαράπειν vel παραπήσῃ, pro delibavit, & obiter attigit, aut peruolavit: hoc enim encomij, quàm expuit, illi libro veriùs competit, ubi strictim sophistarum vitas exactè & cum venere percurrit.
8. ἐς ἀνθρώπων θεός. scribo εἰς ἀνθρώποις θεοῦ, nam absurda illa scriptura est, & legimus Tyanæum, pro deo habitum, diuinisq₃ affectum honoribus, & ab Hierocle Christo seruatori stultè prælatum.
9. κωισμῶν. accusandi casu scribe κωισμὸν.
10. ἀνωρεῖν, fortè ἀναγνωρίζειν: nō damno tamen priorem lectionem.
11. οὐ βίον. legendum autumo, τὸν βίον.
12. ἐκατάσπειρεν. lege ἐχάτασπειρεν.

περί-

13. περίφλεκτον, *fortè περίφλεκτον, ut prius, nisi περίφλεκτον
maius, nam à φέγω cōposita vox sententia repugnat.*
14. ἐκείνας καταδαρῶντες. *quid si ἐκείνα καταδαρῶντες,
id enim postulat sententia.*
15. εἰρροντες χῆ. lego χῆ αὐτὰ eodem modo, vel *saltem
χῆ ἐκείνοις.*
16. τρίτη δὲ ἀνδρῶν & cet. *inuersus ordo particularum &
& δὲ locum mende arguit; quare legēdum suspicor,
πρώτη μὲν, & mox, ἢ δὲ δευτέρα; alienissima enim
calculi ratio, non nominato primo, tertium secundo
præfigere: quod verò sequitur βιτέλεον ὄδωμα, vel cæ-
co appareat legi debere βιτέλλιον, ὄδωνα.*
17. ἐντυχὴς. *scribe ἐντυχὴς neutro genere. & mox pro
ἀειδμεῖ, ἀειδμεῖται.*
18. λύκω. *scribo λύκων πόλιν, ex Stephani auctoritate,
aut λυκόπολιν: fuere autem duæ Lycopolis in Aegy-
pto, una quæ toti præfecturæ (Nomon Plinius va-
cat) nomen de se dedit; altera maritima in Sebenny-*
19. εἰδέν, *fortè εἰδέναι. [tico tractu.*
20. μουσεῖν, *non dubium, quin μουσεῖον reponi debeat, de
quo in adagijs nostris.*
21. πάντο. *scribo πάντων.*
22. βασιλικὸς, *repono βασιλικόν.*
23. ὅπως ἐξας. *lego ὅπως ἐξας, aut ut Medicam exemplar
habet, ὅπως ἐξας.*
24. ὥσπερ ἀφικόμενος, *è Medica addde ἐκείνῳ.*
25. βιβλίων τε αὐτῶν. *αὐτῶν rectius Medic.*
26. τεθειασμένων, *scribo τεθειασμένων,*
27. εἰς τὴν ἀκρόασιν, *adde ad finem ἤρκασιν è fide Medici
codicis.*
28. λύβαιον, *scribo λιλύβαιον.*

29. ἀλεείνων πάντων. locus ex Homero Iliad. ζ'. restituendus, ubi de Bellerophonte, ὃν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνδρώπων ἀλεείνων. quod sequitur, similiter ex Hom. Il. κ'. interpolandum est, pro οὐδ' ἀλλυοσκοπίῳ, restitue ergo, εἰδ' ἀλλυοσκοπίῳ : ita enim ille de Apolline εἰδ' ἀλλυοσκοπίῳ εἶχ' ἀργυρότοξον ἀπόλλων.
30. ζητῆς, Medicus codex habet ἀναζητῆς rectius.
31. μένω, scribo κειμένω. & pro λέγοντε, λόγων, utriusque Medici codicis auctoritate.
32. διήπιας. corrigo διήπιας.
33. παρείν, scribo παρήει.
34. καὶ & πλωτῖνον, prepositionem εἰς interfere.
35. καυσάνδα, Medicus codex legit καυσάδαν.
36. ἀμέπει &, lego è Proclo in Plat. Α' μέλι &, nisi forte ἀμέει &, inter Iuliani epistolas extat ad Amerium una, sed prius placet magis.
37. καὶ ἰὰ, repono εἰ καὶ ἰὰ.
38. ῥητοεικῆς, Medicus. ῥητοεικῆν.
39. post φέροντα, deerant in manuscripto, quo unico sunt usus, hac quæ sequitur è Florentino exemplari huc inserta, ἢ ὅσα τ' ἀειδμῶν ἦρτη, ἢ ὅσα νεύς πρὸς γεωμετρίαν.
40. κατάλωκτον, scribo κατάληπτον.
41. παντομιγᾶς, lego παντομιγῆς τι.
42. γάμ &, in dandi casu γάμοις.
43. εἰς φίλου γδ. scribo ἐκ φίλου.
44. ἐς γαλλι. ἢν ὃ καὶ, lego, ἐς γαλλίων καὶ.
45. πρὸχον, scribo πρὸβον. De Probo Imp. qui verè Probus mox post Aurelium in imperio secutus est, Vopiscus & Victor. quanquam scio etiam πρὸχλον legi posse, sed eum ad tyrannos relego.
46. κέκαπται, hac scriptura duriores reddit sententiam, quòd

quòd scilicet impare gratia deuorata fuerint ab auditoribus eius dicta: simplicior mihi probatur lectio, si scribatur κέκασω, ἀκάζω, quòd eius scripta dictaδς non pari venere, & gratia instructa fuerint.

47. χάειν, fortè χάεισιν. Platonis istud dictum ita refert Laërtius, ξενόκρατες δύο ταῖς χάεισι.

48. εὐηκοῖας, scribo εὐηκοῖας.

49. πόλλαι· lege πολὺ.

50. ἐτέρων, scribo ἐταίρων. ita & secundo post versu, sic alias saepe.

51. ἡμάς, rectius ὑμᾶς. & pro ἀλχῆς scribe ἄχαις.

51. ἀββίχου, repono Ιαμβλίχου.

53. πρὸς τὸ δεόντως δεῖα, fortè πρὸς τὸ ὀρίζοντ· δεῖα.

54. ὁ δέσπο·, scribo ὁ Αἰδέσπο·.

55. ἔλαχον, scribo ἔλαχον ἀλαχάνω· fuit quando legendum putarim ἔλακον, quod nunc reijcio.

56. μετὰ τὴν, fortè χτῖ.

57. ἥδ' ἐτοῖς· haud dubium mihi, quin τὸ legendum sit.

58. Συνελούντο, fortè συνελέοντο.

59. ὑπέρκλησιν, scribo ὑπέρκλυσιν.

60. μὴ τ' αὐτὸν, scribo μὴτὲ αὐτὸν.

61. ἐκ πυγῆς. lego πυγῆς.

62. ἀπέτρεχε βαδύς, scribo ἐπέτρεχε βαδύ.

63. χράφοντας, scribo χράφοντες primo casu.

64. δᾶ, lege θεοῦ.

65. εἰς ρίαν, restituo εἰς οὐρίαν.

66. ἐχεθυμίαν, lego inuersa molliter voce ἐχεθυθίαν, & in eadem linea Συνεκέλεισο.

67. ἔξω φήμαι, scribo φήμης.

68. κερκώπων ἀπετὴ, scribo κερκώπων ἐπετήρουν. De Ceropibus lege Erasmus in Chiliad. & nostras adagiorum

giorum centurias.

69. εἰς ἐκείνῳ, scribo ἐκεῖνον.
70. μετ' ἐδύον repono μετ' ἐδύοντα.
71. κραυγᾶλης, scribo κραυγᾶλας.
72. Συμβέβληκε, fortè Συμβέβηκε.
73. οἱ πάσαι, scribo οἱ πάσαι.
74. ἀπὸ τῆς χετο, fortè ἐπὶ τῆς χετο, neque enim vitam laqueo finiuerat, qui alteri necis auctor fuit: nisi velis ἀπὸ τῆς χετο ita Græcis accipi, ut apud Latine linguæ scriptores suspendere, in differendi prorogandiq; significatione, ut dicat Sopatrum impedimento fuisse, cur minus emergeret Ablabius: quod mihi quidem veri non videtur simile.
75. περὶ τὸ καλέμενον μεθ' ἡμᾶς: fortassis pro μεθ' ἡμᾶς substituendū μενδύσον. Mendesi Nili Ostij Plinius & Strabo meminere, nisi ex Stephano μένουδης manis subiici, qui pagus est Ægyptij Canobo vicinus: nihil definio, Scepticos imitatus.
76. ἔφακεν, legendum arbitror ἔφθακεν.
77. ἐχέιν ἐκέλευε, lego ἐλχεῖν infundere.
78. ἐπὶ τρεῖς ὥδιον, scribo τρισὶν.
79. κεχινότα, fortè κεχλωῖα, ut referatur ad enitentem feminam.
80. αἰγυπίου, scribo αἰγυπιοῦ, nominandi casu.
81. δηλώσεων, lege δηλώσεως.
82. δῆμῳ τῷ τε βασιλεύοντι, suspicio est legendū esse τότε, quam mouit mihi adscripta margini à descriptore, notula, mende index, quanquam & altera lectio tolerari potest. mox ubi sequitur, Συμβασιλεύσας τὰ, nihil ambigo quin vera sit scriptura, Συμβασιλεύσαντα.

83. σὺν κωνσταντῇ καὶ κωνσταντίνῳ, *lego κώνσαντι καὶ κωνσαντίνῳ.*
84. νέβριαν καθήκοντα, *legendum censeo νεσίβριαν, Imperij Rom. terminum. de qua urbe Appianus, Dion, Stephanus, alij.*
85. ἀφθόνοις, *lego ἀφθόνωσις.*
86. οἱ δ' ἐχῶρηθέντες καὶ ἀντὶ. *scribendum puto, οἱ δ' ἐξείρηθέντες ἀντὶ.*
87. αὐτῆς χεῖρας, *scribo αὐτῷ.*
88. ὠδάλιπεν τε, *lego τὰ.*
89. οἱ τῶν γευσάμενοι. *Hac scriptura, notis scribendi formulam videtur ostendere, plenior est τῷ λόγῳ. ita Xenophon dixit, ὥσπερ οἱ λωτοφάγοι ἐπιδιδόμεθα τῆς οἴκῃς οὐδὲ οὐδὲ.*
90. εἴσεσσαν, *forte εἰώσεσσαν.*
91. μετεβλήθη, *lego μετεκλήθη, error à vicinitate β & κ ortus.*
92. πεμφῆναι, *scribo πεμφθῆναι.*
93. διάπειρα, *scribo διάπειραν.*
94. ὁδὸν εἰς τὸν περσῶν. *lego οἱ εἰς τὴν.*
95. ἀπαῶρης, *lego σαπαῶρης ἐδόκει εἶναι. id enim Persarum regi nomen fuit.*
96. διὰ τῆς θαλαμηγῶν, *scribo θαλαμηγῶν.*
97. λιδοκολήτοις, *scribo λιδοκολλητοῖς.*
98. ἐκάλυσαν, *rectius ἐκάλυσαν.*
99. τὸν ἄνδρα τες. *Hiatus loquitur deesse aliquid, qui commodè supplebitur, si scribas λέγοντες.*
100. ἐτυχεῖντες, *scribo εὐτυχεῖντες.*
101. τὰς θεοὺς, *lege τοὺς. paulò post, ἐπ' ἐκείνοις, malim ἐκείνοις, ut subaudiatur σημείοις.*
102. καὶ τὴν χο. *Hiatus partem vel totum implebit vox χοῖον.*

103. καὶ που τίβιον, fortè τὸ δεινόν, nisi sit βίαιον locus est valde obscurus & mutilus: adducor etiam ut credam desiderari nonnulla; de prodigijs enim planè abruptus sermo est.
104. ἔφερε δειμουτιν, lego δειασμοῦ τινός.
105. ξένων δοδῆναι, scribo ξενίων. paulò pòst: ἡσυχ- ἔσο καὶ ἔμποδ- &, malo ἔμπεδ- &.
106. ἑτεροῖον αὐτὸ, fortè αὐτῶ.
107. μυεῖν θις, scribo δεοῖς.
108. ἐφθέξατο. lege multitudinis numero, ἐφθέξαντο.
109. ἴατε ᾤς, scribo τάτε ᾤς.
110. ἀναφίλεκτον, lego ἀναμφίλεκτον.
111. ἀνεφθέξα δεός μιν, scribo ἀνεφθέξατο δεός με.
112. ὅτινι κέχρη βιωτέρω, fortè ᾧ τινι κέχρη βιωτότερω.
113. ὥσπερ σὺ παροῦσα. videtur particula σὺ redundare.
114. δεότατ- &, scribo δεότητ- &.
115. αὐτῆς μετὰ πολλῶν ἐτέρων, lego αὐτῶ & ἐταίρων.
116. διχωρίαν. ambigua híc se mihi offert lectio; scribendum ne sit δυσχωρίαν, quod loci difficultatem & salebras notat, an potius διχωρίαν, qua voce bivium significatur: utroque modo periculum creari potest crisi frigio, híc ob via flexum, illic ob insolentiam.
117. τὰς εἰσόδου καλεμένας νοίας, vera scriptura est νοῖόδου. Porro νοίας multis locis citatas legas apud Zēzen, Pausaniam, Athenaeum, alios.
118. κατετύγισαι, fortè κατετύχη.
119. ἀνωτῶν- ἢν αὐτῶ, è superioribus suppleto locum adiecta voce ὄνομα. & paulò pòst διαμαλῶν, fortè διαμέλλων rectius.
120. ἀφθῶνας καὶ ἀφθοῶν. scribo ἀφθορῶς.
121. ἐνεφαροῦντο, melius, ἐνεφοροῦντο.

122. ἀναιδῶς ἔκειτο, *lego ἀναίδητος*, aut *potius ἀναιδῶς*.

123. ἥτε δεραπειῆς, *muto* ἥτε δεράπεια τῆς.

124. καὶ τὸν σεραπεῖον, *scribo* καὶ τὸ σαραπεῖον.

125. τοῖς ἱεροῖς ποῖς, *scribo* τόποις.

126. ἐποίουι μυρία, *lego* μυρία κακὰ.

127. βαδὺ καὶ λυπηρὸν, *forte* βαρὺ *rectius*.

128. πλωὸν μὲν, *lego* πλωοὶ. & *mox* πολὶν *pro* πολειὸν, *nam*
pro γηραῖ, *legendum* *esse* γηραῖω paulò *antè*, *quis* *du-*
bitet?

129. ἀργεῖν μάλλον ἢ τῷ, *scribo* ἢ τῷ.

130. μίλωσ, *repono* μολῶσ. *Sunt* *autem* *Molossi* *Ep-*
ri *populi*, *qui* & *Chaones*. *Porrò* *quod* *in* *Latina* *ver-*
sione *extat*, *Compagne* *dissolvente* *se* *in* *id* *quod* *com-*
positum *sit*, *intelligo* *eò* *spectare* *quod* *innuat* *se* *morti*
vicinum, *quæ* *in* *elementa* *corpus* *dissoluit*, *quo* *sensu*
dixit *Homerus*, πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένηδε.

131. ὀπιφθόνημα, *malo* *legere* ὀπιφώνημα.

132. τῆς ἐξηγήσεως, *quin* *potius* ἐξηγήσεως, *ut* *antea* *dixit*.

133. εὖσομον ἐπὶ τὸ, *forte* τῷ.

134. ἀπιντήσας μὲν, *lege* *una* *voce* ἀπλωτήσμεν.

135. ἐπὶ δὲ θεοῖς ἐτέροις. *sensus* *videtur* *poscere* *aliam* *scri-*
pturam, *quam* *germanā* *fore* *existimo*, *si* *substituas*
loco *ἐπὶ* *δὲ*, *istud*, ὅς τις. & *syntaxis* *verbi* *astipu-*
latur.

136. τῆς μιθριατικῆς τελετῆς, *legendum* *suspicio* τῆς μι-
θριακῆς τελετῆς. *Mithriacorum* *sacrorum* *meminit*
prolixè *Origenes* *in* *Celsum* *Cynicum*, & *Lampri-*
dus, *quorum* *non* *apud* *Persas* *modò*, *sed* *apud* *mul-*
tas *gentes* *sacro* *sancta* *fuit* *religio*: *Mithram* *autem*
Solem *existimabant*, *rerum* *omnium* *parentem*, *de*
quo *Statij* *illud* *in* *calce* *Thebaid.* *primi.* *Torquen-*
tenis

rem cornua *Mithram*.

137. αἰδεσίου δὲ μεταλέξαντο. *quid si μεταλλάξαντο, hoc est, defuncto: nisi quis velit μεταλήξαντο, id est, desinente, docere. Sed prior lectio probatur.*
138. ὃ ὃ ἀναστήσαι ἐαυτὸν, *scribo ἀναστήσας.*
139. ἡδὴ συνεβόμαζον, *lego συνεβόμαζον.*
140. οἱ ὃ φιλοσοφίας ἔνεκεν. *ita suspicio est scribendum esse, ἡ ὃ, ut ad uxorem Maximi referatur, uti superius eadem phrasi dixit de Sosipatra, ἡ τὸν ἄνδρα τὸν ἐαυτῆς δι' ὑπορχὴν Κορίας, εὐτελῆ τινα καὶ μικρὸν ἀπέδειξε.*
141. ἀμφῆς γε ἦσαν, *scribe ἀμφίς, nisi maioris ἀμφω.*
142. τὸν ἄνδρα πείδειν, *plenius fuerit ὡς τὸν.*
143. εἴτα ἐμβαλὼν, *malo scribere ἐμβαλὼν, quod postulat loci sententia.*
144. οὐδὲ ταύτως ἐαλωκότως, *restituo ἐαλωκὸς ταῖς ἀρκυσι.*
145. ἐγκωμιάζον. *scribo coniunctim ἐγκωμιάζοντων.*
146. ὃ, τε Ἰουλιανὸς. *lego Ἰωβινιανὸς, ut Latini scribunt historici, aut ut Hermias, Ἰωβινανὸς.*
147. πρὸς πμῆν περὶ τῶ. *forte περὶ τῆν.*
148. καὶ τὸ μωλὸς, *lego una dictione ἱμῶλτο.*
149. ἐπονήσατο. *potest ἐπονήσατο scribi.*
150. ἐξόνιον ἐπενόησε. *forte ἐπέστησε, aut scribendum ἐξώνιον, ut locus ita vertatur, quare abrogato Salutio suo officio, inter cetera excogitavit modum redimendi captivos.*
151. δευπλέον ἐδόξαζεν, *lego δευπλέον.*
152. μῦρτείων ἀληδέσπερον, *scribo μαντείων.*
153. μόνον προσέθηκεν. *adiungo οὐ, ut sit οὐ μόνον.*
154. φθόνον, *malim φόνον, aut φθόρον.*
155. ἀειδήσαντες, *scribo rectius ἀρδήσαντες.*

156. φοινικὴν, *forte φοινικὴν.*
157. ἀντὶς ζωοξέπεμψαν, *lego ἀντὶς.*
158. πάντες ἀντὶς, *scribendum αὐτὸν, si referas ad πωροκνήσαντες. vel ἀντὶς, si ad πωρόχοντο.*
159. ἥν νημεσέων. *Cur in versione mea pro Nemesi Eumenides substituerim, hæc ratio est, quòd Nemesis singulari numero scriptores tantum agnoscant; hic verò & ἥν νημεσέων, & paulò pòst τὰν θεῶν duali numero insigniat: utriusque verò numinis par ratio est & potestas, siue Ultrices deas, vel Furias Eumenidasq; nomines, Orci ministras: siue Nemesis, quæ cum Iustitia eadem est, & fontes punit. Itaque multitudinis numerum cum auctore sequens, Eumenides dedita opera inserui.*
160. ἀπεψυχεν, *scribo ἀπέψυχον.*
161. ἐξίοντι ὃ ἀντὶς, *scribo ἀντὶς.*
162. διὰ τὸ μόνης, *forte μόλις.*
163. μισολόγον τε ἅμα καὶ φιλόσοφον. *quid si μισοφιλόσοφον.*
164. ὅτι πολὺ τὸ κατηλεῖον. *forte locum sanaueris, si scribas, ὅτι ἐμπολὴ τὸ κατηλεῖον ἐργάζεθ.*
165. κυρυβαντίων ἥν, *scribo κορυβαντιῶντων.*
166. διὰ λύπον, *scribo λύπῳ.*
167. καὶ ἐπαγαθῶ, *nullo sensu. ego in nominandi casu lego ἐπαγαθῶ, ut nomen sit proprium, ut quod sequitur, καὶ τοιαύτη τις, non τινός.*
168. διασπαρμέντες, *scribo διασπαρέντες.*
169. τῆ σκιανοῦ, *lege iunctim τουσκιάνου. fuit enim, Suida teste, Τουσκιανός ῥήτωρ δεινότατος, de quo infra.*
170. τοσαύτη γὰρ ἦν ἀδίκησι. *expungenda sunt.*
171. πρέπει οἰκία, *scribo πρέπει.*
172. ἀδικηθέντας κατηγόραν. *lego ἀδικηθέντες in primo casu.*

173. τετραμμένα, *scribo τετραμμένων.*
 174. παυρηδόν, *scribo Ιαυρηδόν.*
 175. ἐαυτῆ ἰεχοις, *scribo ἐμαυτῆ.*
 176. χειρὶ τοῦ ἐσκεμένων, *legendum existimo*, χειρίσει τοῦ ἐσκεμένων, *ut verbum sit, sicut κροτήσῃ, quod sequitur.*
 177. ἀλλ' εἴσεδ' ἐγὼ αὐτίκα, *pro εἴσεδ' repono.*
 178. ἀπολογεῖσθ' δέ, *scribo ἀπολογεῖθ'.*
 179. τοδαγόεαν, *scribe πυδαγόεαν ἀφ' ἡνίκω βεχδέως π ζω-
 παῖν, pro τὸ σιωπᾶν, vel expunge τὸ.*
 180. ὁ δὲ πάλα, *scribo τόδε πάλα.*
 181. ἀπὶ μάζειν ἢ πυθαγ. *lego ἀπὶ κίλειν.*
 182. ἐντείνω τὸν. *scribo ἐντείνει.*
 183. καὶ νῦν δὲ ἐπελθεῖν, *scribo δεῖ.*
 184. εἰς πάνυ μεγάλα, *lego εἰς.*
 185. ἀρέξας, *scribo ἀράξας.*
 186. ὅλοις ῥοφιστικῆς, *scribo ὅλης.*
 187. ἦσαν ἀκρότεροι, *fortè ἀβρότριοι.*
 188. καὶ εὐκλυδίας. *scribo καὶ οἱ ἐκ λυδίας, vel saltem καὶ ἐκ.*
 189. ἢ ἡλικίαν ἀποῦσιν, *fortè ὁποῦσιν.*
 190. ὅτι μὲν ἐνέχωνεν, *fortè ὅτε μὲν ἐνέχουεν.*
 191. οὕτω τε δεαῖμ', *scribo οὕτω. Et in sequente linea βού-
 λεδε reponendum, pro βούλεδ'.*
 192. παῖδα φέροντες, *scribendum indicō φέροντες.*
 193. τι γάρας, *scrib. γέρας.*
 194. παρέπεμπον, *scrib. παρ' ἐμπων.*
 195. πιδήσον, *à πσοῦμαι. potest etiam legi πεδῆσον, à
 πέζομαι, ut dicat quod torti in equuleo futebuntur
 sua flagitia.*
 196. αὐτῶ δίνεα, *fortè leg. αἰτῶ.*
 197. οἱ γὰρ οἱ νῦν, *scribo ἢ γὰρ.*
 198. καὶ τοι καὶ ἡ κοινὴ κοίνησις. *fortè κίνησις, ut dicat, quod*

publicus actus aut iter publicum ad alia rerum momenta tendebat.

199. τὴν δόξαν ἔκαστος, *lego ut supra τὴν ἰδίαν δόξαν.*
 200. καὶ περὶ τὴν ἀκριβείαν, *repono περὶ τὴν.*
 201. ὅπως ἐλθεῖν καλεῖσθαι. *scribo ὅπως ἐλθεῖν.*
 202. ὅπως νεμεσίων. *scribo νεμεσίῳ.*
 203. ἐκάλεσε μόνους. *locus exigit ut legatur, οὐ μόνους τοὺς γνωρίμοις, vel simile quid.*
 204. γίνεσθαι καταλίσκεθαι. *scribo καταναλίσκεθαι.*
 205. ἤρκεσεν ἡ μελισσίου, *lego μελισσίου, supra fecit Milesii mentionem.*
 206. διὰ τὰς ἄλλας, *vel legendum puto αἰτίας, vel adyicienda ea vox, aut saltem subintelligenda.*
 207. τὴν θεωρησίῳ καὶ εἰς πολὺ δόξης ἐχάεισεν. *forte τὴν θεωρησίῳ. ὅτι ἐχάεισεν.*
 208. τὴν βασιλέως ἀσμένως ὀφείσομαι. *absurdè: legendum arbitror, ὅτι τὴν βασιλέως ἀσμένως ὀφείσομαι. τὴν δὲ ἰουλιανῶν.*
 209. ἄλλο πρὸς ἄλλον. *lego iunctim una voce, Homero familiari, ἄλλο πρὸς ἄλλον.*
 210. καὶ αἰρῶ εἰς μέσον τε εἶναι. *scribo καὶ αἰρῶν ὅτι ἦτορ.*
 211. καὶ ὁ νοῦς. *scribo νοῦν.*
 212. καὶ ἢν σύνταξιν, *forte συντάξιν.*
 213. καὶ τὸν παῖδα. *scribo τὸν παῖδα.*
 214. ἐκληρονόμησεν. *scribo plurali numero ἐκληρονόμησαν.*
 215. χανδῶν. *scrib. χανδῶν.*
 216. Λοφίας πυχούτης. *lacuna hiatus ostendit supplendum esse οὐ τῆς πυχούτης.*
 217. Λωεχὴν χεῖρε. *lege Λωεχεῖ. ὅτι paulò post, εἶπου βαδεῖν, forte scribendum βαδύνη.*
 218. εἶτα πυχὸν. *scrib. πυχὸν.*
 219. ἀπλοῦν καὶ ἀφές. *legendum puto ἀφές.*

220. χεῦσεως, scribo χήσεως.
221. ἐν ἑλαττον ἡγάπα, videtur deesse istud aut simile quid,
ἢ παῖδα γνήσιον, uti *suprà*.
222. ὥσπερ παιδεία, concinnior sensus mihi videtur fore, si
legas παιδία, ut verti; noto tamen alteri scriptura si-
dem derogare.
223. ἐπερίσας, scribo ἐπερείσας.
224. Ζωνὴ ἰδία, scribo Ζωνὴν ἰδίαν.
225. ὥττις εἰς τὸν Ζωνήντησαν, videtur deesse λόγον.
226. χεῦσαν συμβάν, plenum est χεῦσανδίων.
227. ὁ παῦτα cum lacuna, addendum reor συζέψας.
228. καὶ ὥστνυ, scribendum auguror ποτνιώμεν Θ.
229. μετήλλαξε, hiatus suppleneris, si addas τὸν βίον, quæ
recepta loquendi formula est.
230. ἐτέρων, scrib. ἐταίρων.
231. ἄρην τῶ ἔτοισ. haud dubiè scribendum ὦραν.
232. ὡς τῷ Θ, scribo ὡς τῷ Θ.
233. ὡς τῷ τὴν χεῖρα. infarcio τῷ χεῖρα, dum emaculatio-
rior pleniorq; codex aliud docuerit. Omnes autem huius
loci lacunas periculo meo replere, ut peniculis ac tu-
rundis plagas chirurgi solent, non ausim; nonnullas
tamen tentabo, ut sequente linea lego, παρέσεις τέ συ-
ναί, ἢ, ἀδρόαι ἡκολούθησαν, καὶ τὰ ἀδρόα Ζωέκαμνε. Θ
proxima fortassis, δι' ἐκείνου καλούμεν Θ, aut κλη-
δεῖς. deinde paulò post, ἢ φύσιν καταντλήμασι θερμότη-
τοις, καὶ μαλάσσουσι τὰ κατεψυγμένα μόρια ἐπὶ τὸ νεάζειν.
234. ἐδιπλασιάσθη cum lacuna, quam impleo, scribendo, οἱ
μὲν οὖν νοσηλάδεις.

PRIVILEGII CÆSAREI

S V M M A.

MAXIMILIANI II. Romanorum Imperatoris semp. Augusti, publico edicto cautum & sancitum est, ne quis cuiuscunque status, gradus, ordinis, aut cōditionis fuerit, quacunque sacri Romani imperij, & ditionis eius fines patent, quæcunque probatorum auctorum opera, quotquot vel hactenus nondum impressa, vel ab alijs quidē impressa, nouis autem deinceps scholijs, annotationibus aut cōmentarijs aucta & illustrata, Christophorus Plantinus ciuis & typographus Antuerpiensis primus typis procuderit, intra primum sexennium à prima cuiusque operis aut voluminis editione, vllō pacto eiusdem vel diuersi characteris forma excudat, aut excusa ab alijs, intra eiusdem Maximiliani & Imperij fines vendenda importet, seu quouis modo distrahat manifestè vel occultè, sub pœna decem Marcharum auri puri, quarum dimidia fisco Imperiali fraudis vindici, residua verò pars prænominato Plantino cedat, præter librorum ad imitationem impressorum amissionē, quos idem Plantinus vbicunque locorum nactus fuerit per se, vel suos, adiumento Magistratus loci, vel citra, propria auctoritate sibi vendicare, inq; suam potestatem redigere poterit. In cuius rei fidem ipsi Edicto manu subscripsit, & sigillum apponi iussit Cæsarea Maiestas. Datum in ciuitate Viennæ Austriae, die vigesima prima mensis Februarij, Anno Domini c. l. o. l. o. l. x. v.

Subsign.

Maximilianus.

Ad mandatum sacre
Cæs. M. proprium
Haller.

EXCVDEBAT ANTVERPIÆ CHRI-
STOPHORVS PLANTINVS, XII.
KALEND. MARTIAS, ANNO
CLO. IO. LXVIII.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
GEORGE B. BENTLEY, JR.
LAW SCHOOL
CHICAGO, ILL.

